

Fremsat den 7. oktober 2026 af erhvervs- og konkurrencekraftsminister (Martin Lidegaard)

Forslag

til

Lov om ændring af årsregnskabsloven, lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering, selskabsloven og revisorloven

(Gennemførelse af EU-direktiv om forenkling af krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering)

§ 1

I årsregnskabsloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 402 af 23. marts 2026, som ændret ved § 2 i lov nr. 729 af 1. september 2026, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/794 af 14. april 2025 om ændring af direktiv (EU) 2022/2464 og (EU) 2024/1760 for så vidt angår de datoer, fra hvilke medlemsstaterne skal anvende visse krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering og due diligence, EU-Tidende, L af 16. april 2025« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/794 af 14. april 2025 om ændring af direktiv (EU) 2022/2464 og (EU) 2024/1760 for så vidt angår de datoer, fra hvilke medlemsstaterne skal anvende visse krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering og due diligence, EU-Tidende, L af 16. april 2025, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2026/470 af 24. februar 2026 om ændring af direktiv 2006/43/EF, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 og (EU) 2024/1760 for så vidt angår visse krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering og visse krav til virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed, EU-Tidende, L af 26. februar 2026«.

2. I § 2 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Betegnelsen »bæredygtighedsrapportering« må alene anvendes om en rapportering, der indeholder oplysninger i henhold til § 99 a.«

3. I § 8, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »jf. §§ 99 a, stk. 6, 107 e, 136 og 137« til: »jf. § 99 a, stk. 7, og §§ 136 og 137«.

4. I § 9, *stk. 3, 2. pkt.*, ændres »§ 99 a, stk. 6, og § 107 e« til: »§ 99 a, stk. 7«.

5. I § 99, *stk. 2*, ændres »Store virksomheder« til: »Virksomheder omfattet af § 99 a«.

6. I § 99 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Store virksomheder skal, i det omfang, at det er nødvendigt for at forstå virksomhedens udvikling, resultat og finansielle stilling, supplere redegørelsen i henhold til stk. 1, nr. 4, med oplysninger om ikke-finansielle forhold, som er relevante for de specifikke aktiviteter, herunder oplysninger vedrørende miljø- og personaleforhold. 1. pkt. finder ikke anvendelse for virksomheder, der udarbejder en bæredygtighedsrapportering efter § 99 a.«

7. § 99 a affattes således:

»Bæredygtighedsrapportering

§ 99 a. Store virksomheder, som i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet overskrider en nettoomsætning på 3.530 mio. kr. og et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 1.000, skal i ledelsesberetningen medtage en bæredygtighedsrapportering, jf. dog stk. 10 og 11, og §§ 99 d og 99 e.

Stk. 2. Bæredygtighedsrapporteringen, der skal udgøre et særskilt afsnit i ledelsesberetningen, skal indeholde oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation. Virksomheden skal ligeledes oplyse om den proces, den har gennemført for at identificere de oplysninger, som er indeholdt i rapporteringen.

Stk. 3. Oplysninger nævnt i stk. 2, skal omfatte følgende, jf. dog § 99 f:

- 1) En kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og -strategi, herunder

- a) virksomhedens forretningsmodels og -strategis modstandsdygtighed over for risici i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål,
 - b) virksomhedens muligheder vedrørende bæredygtighedsspørgsmål,
 - c) virksomhedens eventuelle planer, herunder gennemførelsestiltag og hertil hørende finansierings- og investeringsplaner for at sikre, at dens forretningsmodel og -strategi er forenelige med Parisaftalen inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer vedtaget den 12. december 2015 og med målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og, hvor det er relevant, virksomhedens eksponering for kul-, olie- og gasrelaterede aktiviteter,
 - d) hvordan virksomhedens forretningsmodel og -strategi tager hensyn til virksomhedens interessenters interesser og til virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og
 - e) hvordan virksomhedens strategi er blevet gennemført med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål.
- 2) En beskrivelse af de tidsfæstede mål vedrørende bæredygtighed, som virksomheden har fastsat, herunder, hvor det er relevant, absolutte mål for reduktion af drivhusgasemission i hvert fald for 2030 og 2050, en beskrivelse af virksomhedens fremskridt med hensyn til at nå disse mål og en tilkendegivelse af, hvorvidt virksomhedens mål vedrørende miljømæssige faktorer er baseret på videnskabelig dokumentation.
 - 3) En beskrivelse af den rolle, som virksomhedens ledelse spiller med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, og en beskrivelse af dens ekspertise og færdigheder med henblik på at varetage denne rolle eller den mulighed, den har for at anvende bistand på dette område.
 - 4) En beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål.
 - 5) Oplysninger om, hvorvidt der foreligger incitamentsordninger forbundet med bæredygtighedsspørgsmål, som tilbydes medlemmer af virksomhedens ledelse.
 - 6) En beskrivelse af
 - a) due diligence-procedurer, der er gennemført af virksomheden med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål og, hvor det er relevant, i tråd med anden lovgivning, som stiller krav til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure,
 - b) de væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger vedrørende virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde, og tiltag til at identificere og overvåge disse indvirkninger og andre negative indvirkninger, som virksomheden er påkrævet at identificere i henhold til anden lovgivning for virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure, og
 - c) eventuelle tiltag, der er taget af virksomheden for at forebygge, afbøde, afhjælpe eller standse aktuelle eller potentielle negative indvirkninger, og resultatet af sådanne tiltag.
 - 7) En beskrivelse af virksomhedens væsentligste risici, herunder afhængigheder, vedrørende bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan virksomheden styrer disse.
 - 8) Indikatorer, som er relevante for oplysningerne i nr. 1-7.
- Stk. 4.* Oplysningerne i stk. 3 skal omfatte oplysninger vedrørende kort-, mellem- og langsigtede tidshorisonter, alt efter hvad der er relevant.
- Stk. 5.* Oplysninger efter stk. 2-4 skal, hvor det er relevant, indeholde oplysninger om virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde. Oplysningerne efter 1. pkt. kan baseres på skøn eller data indhentet i værdikæden, forudsat at den valgte metode sikrer den mest retvisende rapportering. Oplysninger fra virksomhedens værdikæde skal indhentes i overensstemmelse med § 99 b.
- Stk. 6.* Oplysninger efter stk. 2-4 skal indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på andre oplysninger, der er medtaget i ledelsesberetningen, jf. § 99, og beløb, der er anført i årsregnskabet.
- Stk. 7.* Oplysninger, der efter stk. 2-6 skal medtages i bæredygtighedsrapporteringen, skal afgives i overensstemmelse med den til enhver tid relevante standard for bæredygtighedsrapportering som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, herunder i delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til direktivet.
- Stk. 8.* Virksomheden kan undlade at medtage en bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 1, når virksomheden i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke længere overskrider en nettoomsætning på 3.530 mio. kr. eller et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 1.000.
- Stk. 9.* For virksomheder, som udarbejder konsolideret bæredygtighedsrapportering, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 2-7 gives for koncernen som helhed, jf. dog § 128, stk. 5.
- Stk. 10.* En modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, og opfylder betingelserne i § 111, stk. 2, er undtaget fra at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, hvis dattervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 2-7 i sin ledelsesberetning. Herudover er en modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, og som opfylder betingelserne i § 111, stk. 3, undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis den dattervirksomhed, der udarbejder det i § 111, stk. 3, nr. 1, nævnte reviderede koncernregnskab, opfylder oplysningskravene efter stk. 2-7 i sin konsoliderede ledelsesberetning eller anvender undtagelsen i § 128, stk. 3.
- Stk. 11.* Stk. 1-10 finder ikke anvendelse for en alternativ investeringsfond som defineret i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.«

8. § 99 b ophæves.

9. § 99 b affattes således:

»Værdikædebegrænsning ved bæredygtighedsrapportering

§ 99 b. En beskyttet virksomhed kan nægte at give oplysninger til en rapporterende virksomhed ved en anmodning med henblik på bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a, hvis oplysningerne ikke er indeholdt i den frivillige standard. Ved beskyttet virksomhed forstås en virksomhed, som på balancetidspunktet ikke overskrider et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede på 1.000 i løbet af det foregående regnskabsår. Ved en rapporterende virksomhed forstås en virksomhed omfattet af § 99 a, stk. 1, og som indhenter oplysninger fra dens værdikæde, jf. § 99 a, stk. 5, 3. pkt. Ved frivillig standard forstås den til enhver tid relevante standard for frivillig bæredygtighedsrapportering som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, herunder i delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til direktivet.

Stk. 2. En rapporterende virksomhed kan lægge til grund, at en virksomhed er en beskyttet virksomhed, når den erklærer sig herom. 1. pkt. gælder dog ikke, når den rapporterende virksomhed ved, eller med rimelighed kan forventes at vide, at erklæringen er åbenlyst forkert.

Stk. 3. Hvis en rapporterende virksomhed med henblik på bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a, stk. 2-7, direkte eller indirekte anmoder en beskyttet virksomhed om oplysninger, der ikke er indeholdt i den frivillige standard, skal den beskyttede virksomhed oplyses om

- 1) hvilke af oplysningerne, der ikke er indeholdt i den frivillige standard, og
- 2) den beskyttede virksomheds ret til at afslå at give disse oplysninger jf. stk. 1, 1. pkt.

Stk. 4. Ved etablering af kontrakter eller aftaler med henblik på bæredygtighedsrapportering i henhold til § 99 a, stk. 2-7, må den rapporterende virksomhed ikke kræve, at en beskyttet virksomhed skal give oplysninger, der ikke er indeholdt i den frivillige standard. De dele af kontrakter eller aftaler, der er i strid med 1. pkt., er ikke bindende. Dette berører ikke gyldigheden af kontraktens eller aftalens øvrige indhold.

Stk. 5. Stk. 1, 1. pkt., og stk. 3 og 4, omfatter ikke anmodninger om oplysninger til andre formål end bæredygtighedsrapportering, herunder anmodninger med henblik på at opfylde EU-krav om at gennemføre en due diligence-proces.

Stk. 6. Uanset stk. 1, 1. pkt., og stk. 3 og 4, kan enhver virksomhed i værdikæden nægte at give oplysninger, der er indeholdt i den frivillige standard, til en rapporterende virksomhed ved en anmodning med henblik på bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a.«

10. § 99 c ophæves, og i stedet indsættes:

»Redegørelse for fremskaffelse af værdikædeoplysninger ved bæredygtighedsrapportering

§ 99 c. En virksomhed, som i ledelsesberetningen skal give oplysninger om dens værdikæde, jf. § 99 a, stk. 5, skal i tilfælde, hvor ikke alle de nødvendige oplysninger om værdikæden foreligger, redegøre for

- 1) de bestræbelser, den gør for at fremskaffe de nødvendige oplysninger om værdikæden,
- 2) grundene til, at ikke alle de nødvendige oplysninger er blevet fremskaffet, og
- 3) dens planer for fremskaffelse af de nødvendige oplysninger i fremtiden.

Stk. 2. Stk. 1 finder kun anvendelse for de tre første regnskabsår, hvor en virksomhed er underlagt krav om bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a, stk. 1.«

11. § 99 d ophæves.

12. § 99 d affattes således:

»Undtagelse for dattervirksomheder fra pligten til bæredygtighedsrapportering

§ 99 d. En dattervirksomhed, hvis modervirksomhed har hjemsted i et EU-/EØS-land, kan undlade at medtage oplysninger efter § 99 a, stk. 2-7, hvis modervirksomheden opfylder disse oplysningskrav i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern.

Stk. 2. Anvender en dattervirksomhed undtagelsen i stk. 1, skal dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde

- 1) oplysning om, at dattervirksomheden er undtaget fra bestemmelserne i § 99 a, stk. 2-7,
- 2) navn og hjemsted på den modervirksomhed, der rapporterer oplysninger på koncernniveau i overensstemmelse med § 99 a, stk. 2-7, og
- 3) url-adresse på modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning eller i givet fald på den konsoliderede bæredygtighedsrapportering og den tilhørende erklæring om bæredygtighedsrapportering i henhold til § 135 c eller anden lovgivning, der gennemfører artikel 34, stk. 1, 2. afsnit, litra aa, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Dattervirksomheden kan undlade at medtage oplysningen i henhold til stk. 2, nr. 3, og i stedet indsende modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og erklæringen om bæredygtighedsrapporteringen, sammen med sin egen årsrapport i overensstemmelse med § 138.«

13. Efter § 99 d indsættes:

»§ 99 e. En dattervirksomhed, hvis modervirksomhed har hjemsted i et land uden for EU/EØS, kan undlade at medtage oplysninger efter § 99 a, stk. 2-7, hvis modervirksomheden opfylder disse oplysningskrav i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern, og hvis bæredygtighedsrapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse

med den i § 99 a, stk. 7, nævnte standard eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med denne standard.

Stk. 2. Anvender en dattervirksomhed undtagelsen i stk. 1, skal dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde

- 1) oplysning om, at dattervirksomheden er undtaget fra bestemmelserne i § 99 a, stk. 2-7,
- 2) navn og hjemsted på den modervirksomhed, der rapporterer oplysninger på koncernniveau i overensstemmelse med stk. 1,
- 3) url-adresse på modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning eller i givet fald på den konsoliderede bæredygtighedsrapportering og den tilhørende erklæring om bæredygtighedsrapportering afgivet af en person eller virksomhed, der er autoriseret hertil i henhold til den nationale lovgivning, hvorunder modervirksomheden, henhører, og
- 4) de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer vedrørende aktiviteter udført af dattervirksomheden, herunder dens dattervirksomheder, enten være indeholdt i dattervirksomhedens ledelsesberetning eller i modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering.

Stk. 3. Dattervirksomheden skal indsende modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og erklæringen om bæredygtighedsrapporteringen sammen med sin egen årsrapport i overensstemmelse med § 138.«

»Undladelse af oplysninger om forretningshemmeligheder m.v. ved bæredygtighedsrapportering

§ 99 f. Ved rapportering af oplysninger efter § 99 a, stk. 2-7, kan virksomheder undlade følgende oplysninger, jf. dog stk. 2 og 3:

- 1) I særlige tilfælde, oplysninger, hvis offentliggørelse kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden.
- 2) Forretningshemmeligheder som defineret i § 2, nr. 1, i lov om forretningshemmeligheder.
- 3) Klassificerede informationer som defineret i artikel 2, nr. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et instrument til styrkelse af den europæiske forsvarsindustri gennem fælles indkøb (EDIRPA).
- 4) Øvrige oplysninger, der skal beskyttes mod uautoriseret adgang eller offentliggørelse som følge af forpligtelser, der er fastsat i andre EU-retsakter eller i national regulering, for at beskytte en fysisk persons privatliv eller sikkerhed eller en juridisk persons sikkerhed.

Stk. 2. Undlader virksomheden oplysninger i henhold til stk. 1, skal virksomheden oplyse dette i sin rapportering. Virksomheden skal for hvert regnskabsår på balancedagen revurdere om betingelserne for undladelse, jf. stk. 1, nr. 1-4, fortsat er opfyldt.

Stk. 3. Virksomheden kan kun undlade oplysninger i medfør af stk. 1, nr. 1, hvis virksomheden har fastslået, at det ikke er muligt at give oplysningerne på anden vis, hvorved virksomheden kan opfylde kravene i § 99 a, stk. 2-7, uden i væsentlig grad at skade virksomheden. Undlader virksomhe-

den oplysninger i henhold til stk. 1, nr. 1, skal den dog sikre, at rapporteringen giver en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat og situation samt hvordan virksomhedens aktiviteter påvirker forholdene, der er nævnt i § 99 a, stk. 2.

Beretning om betaling til myndigheder vedrørende udvinding og skovning m.v.

§ 99 g. Store virksomheder med aktivitet inden for efterforskning, prospektering, opdagelse, udvikling og udvinding af mineral-, olie- og naturgasforekomster m.v. eller skovning af primærskove, skal supplere ledelsesberetningen med en beretning om betalinger til myndigheder, jf. dog stk. 4.

Stk. 2. Beretningen skal indeholde følgende oplysninger vedrørende betalinger, som er foretaget i regnskabsåret, jf. dog stk. 4, 6 og 7:

- 1) De samlede betalinger foretaget til hver myndighed.
- 2) De samlede beløb pr. type af betaling til hver myndighed vedrørende
 - a) produktionsrettigheder,
 - b) skatter og afgifter på virksomhedens indtægt, produktion eller overskud, bortset fra skatter og afgifter på forbrug,
 - c) royalties,
 - d) udbytte,
 - e) underskrifts-, opdagelses- og produktionsbonusser,
 - f) licensafgifter, lejeafgifter, adgangsgebyrer og andre vederlag for licenser eller koncessioner og
 - g) betalinger for forbedringer af infrastruktur.

Stk. 3. Når betalingerne er henført til et bestemt projekt, skal der tillige gives oplysninger om de samlede beløb pr. type af betaling som nævnt i stk. 2, nr. 2, der er foretaget til hvert enkelt projekt. Endvidere skal de samlede betalinger til hvert enkelt projekt oplyses.

Stk. 4. Virksomheden kan undlade at medtage en betaling på under 750.000 kr. i beretningen. Det gælder, uanset om betalingen er foretaget som en enkeltstående betaling eller som en række med hinanden forbundne betalinger, når den samlede række af betalinger ikke udgør over 750.000 kr. i regnskabsåret.

Stk. 5. Beretningen om betalinger til myndigheder skal gives i tilknytning til ledelsesberetningen. Virksomheden kan dog i stedet vælge at give beretningen om betalinger til myndigheder

- 1) i en supplerende beretning til årsrapporten, jf. § 14, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 9 eller
- 2) på virksomhedens hjemmeside, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 9.

Stk. 6. For virksomheder, som udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-3 gives for koncernen som helhed.

Stk. 7. En virksomhed, som er omfattet af stk. 1, og som er en dattervirksomhed af en modervirksomhed, der har hjemsted i et EU-/EØS-land, kan undlade selv at udarbejde en beretning om betalinger til myndigheder, i det omfang de

efter stk. 1-3 krævede oplysninger, indgår i modervirksomhedens beretning om betalinger til myndigheder.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om, at virksomheder, der er omfattet af stk. 1 eller § 128 a, stk. 1, og som udarbejder og offentliggør en beretning om betalinger til myndigheder, som vurderes at svare til kravene i denne lov, fritages for kravene i stk. 1-7. Fritagelsen omfatter dog ikke forpligtelsen til at offentliggøre den pågældende beretning.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om offentliggørelse af beretningen om betalinger til myndigheder i en supplerende beretning til årsrapporten og nærmere regler om revisors pligter i forhold til de oplysninger, som offentliggøres heri, jf. stk. 5, nr. 1. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om offentliggørelse af beretningen om betalinger til myndigheder på virksomhedens hjemmeside, herunder regler om virksomhedens opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og om revisors pligter i forbindelse hermed, jf. stk. 5, nr. 2.«

14. § 102, stk. 7, ophæves.

Stk. 8 og 9 bliver herefter stk. 7 og 8.

15. § 107 e ophæves.

16. I § 128, stk. 2, 1. pkt., udgår »99 d«, og 3. pkt., ophæves.

17. I § 128 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. § 99 a finder ikke anvendelse, når modervirksomheden er en investeringsholdingvirksomhed, jf. bilag 1, B, nr. 7, og investeringsholdingvirksomhedens dattervirksomheder har forretningsmodeller og aktiviteter, der er uafhængige af hinanden.

Stk. 3 til 7, bliver herefter til stk. 4 til 8.«

18. I § 128, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »jf. dog stk. 7« til: »jf. dog stk. 8«.

19. I § 128, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt., ændres »§ 102, stk. 9.« til: »§ 102, stk. 8.«

20. I § 128 indsættes som stk. 9-11:

»Stk. 9. Modervirksomheder omfattet af § 99 a, stk. 1, kan ved overtagelse af en virksomhed, undlade at medtage oplysninger efter § 99 a, stk. 2-7, vedrørende den erhvervede virksomhed for det regnskabsår, hvori overtagelsen finder sted.

Stk. 10. Modervirksomheder omfattet af § 99 a, stk. 1, kan ved afhændelse eller lukning af en dattervirksomhed, undlade at medtage oplysninger efter § 99 a, stk. 2-7, vedrørende denne dattervirksomhed for det regnskabsår, hvori afhændelsen eller lukningen finder sted.

Stk. 11. Uanset stk. 9 og 10, skal der oplyses om enhver væsentlig hændelse, der påvirkede en erhvervet virksomhed, jf. stk. 9, eller en afhændet eller lukket dattervirksomhed, jf. stk. 10, hvis hændelsen har betydning for virksomheden i løbet af regnskabsåret og har indvirkning på koncernens bæredygtighedsspørgsmål eller for dennes risici og muligheder forbundet hermed.«

21. I § 128 a, stk. 1 og 4, ændres »99 c« til: »99 g«.

22. I § 135 b, stk. 1, 1. pkt., ændres »på årsregnskaber og koncernregnskaber« til: »om årsregnskaber og koncernregnskaber«.

23. I § 135 b, stk. 3, ændres »årsrapporter« til: »årsregnskaber og koncernregnskaber«.

24. §§ 137 k og 137 l affattes således:

»§ 137 k. En dattervirksomhed, der indgår i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed ikke har hjemsted i et EU-/EØS-land, skal på vegne af den øverste modervirksomhed, jf. dog stk. 6-8, udarbejde en bæredygtighedsrapport i overensstemmelse med §§ 137 m og 137 n, hvis

- 1) dattervirksomhedens nettoomsætning i det foregående regnskabsår overskrider 1.494 mio. kr., og
- 2) koncernens samlede nettoomsætning i EU i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider 450 mio. euro.

Stk. 2. Bæredygtighedsrapporten skal forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, afgivet af en godkendt revisor eller uafhængig erklæringsudbyder, eller en person eller virksomhed der er autoriseret hertil i henhold til den nationale lovgivning, hvorunder den øverste modervirksomhed henhører.

Stk. 3. Har dattervirksomheden ikke de nødvendige oplysninger, skal den anmode sin øverste modervirksomhed om at meddele oplysningerne til brug for udarbejdelse af rapporten efter stk. 1.

Stk. 4. Meddeler den øverste modervirksomhed ikke oplysningerne, jf. stk. 3, skal dattervirksomheden udarbejde bæredygtighedsrapporten på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af, og afgive en erklæring om, at den øverste modervirksomhed ikke har efterkommet anmodningen.

Stk. 5. Den i stk. 1 omhandlede dattervirksomheds ledelse har ansvaret for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at dattervirksomhedens bæredygtighedsrapport udarbejdes og indsendes i overensstemmelse med §§ 137 m og 137 n.

Stk. 6. Dattervirksomheden kan undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapport, hvis den øverste modervirksomhed har udarbejdet en bæredygtighedsrapport på koncernniveau, der opfylder kravene i § 137 m og som er forsynet med en erklæring, jf. stk. 2. Hvis den øverste modervirksomhed ikke forsyner bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 2, skal dattervirksomheden afgive en erklæring om, at den øverste modervirksomhed ikke har ladet bæredygtighedsrapporten forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering

Stk. 7. Dattervirksomheden kan undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapport, jf. stk. 1, når

- 1) dattervirksomhedens nettoomsætning i det foregående regnskabsår ikke længere overskrider 1.494 mio. kr., eller
- 2) koncernens samlede nettoomsætning i EU i to på hinanden følgende regnskabsår ikke længere overskrider 450 mio. euro.

Stk. 8. Stk. 1-6 finder ikke anvendelse, når dattervirksomheden eller den øverste modervirksomhed er en investeringssholdingsvirksomhed jf. bilag 1, B, nr. 7, og investeringsholdingsvirksomhedens dattervirksomheder har forretningsmodeller og aktiviteter, der er uafhængige af hinanden.

§ 137 l. En filial af en udenlandsk virksomhed, der ikke har hjemsted i et EU-/EØS-land, skal udarbejde en bæredygtighedsrapport i overensstemmelse med §§ 137 m og 137 n, vedrørende den udenlandske virksomhed eller koncernen, jf. dog stk. 6-8, hvis

- 1) filialen på balancetidspunktet havde en nettoomsætning i det foregående regnskabsår der overskrider 200 mio. euro, og
- 2) den udenlandske virksomhed
 - a) ikke indgår i en koncern og dens nettoomsætning i EU i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider 450 mio. euro, eller
 - b) er en del af en koncern, hvis øverste modervirksomhed ikke har hjemsted i et EU-/EØS-land, og koncernens samlede nettoomsætning i EU i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider 450 mio. euro, og
- 3) den øverste modervirksomhed, jf. nr. 2, litra b, ikke har en dattervirksomhed, der er omfattet af artikel 40a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.

Stk. 2. Bæredygtighedsrapporten skal forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, afgivet af en godkendt revisor eller uafhængig erklæringsudbyder, eller en person eller virksomhed der er autoriseret hertil i henhold til den nationale lovgivning, hvorunder den udenlandske virksomhed eller øverste modervirksomhed henhører.

Stk. 3. Har filialen ikke de nødvendige oplysninger, skal filialen anmode den udenlandske virksomhed eller sin øverste modervirksomhed om at meddele oplysningerne til brug for udarbejdelse af rapporten efter stk. 1.

Stk. 4. Meddeler den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke oplysningerne, jf. stk. 3, skal filialen udarbejde bæredygtighedsrapporten på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af, og afgive en erklæring om, at den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke har efterkommet anmodningen.

Stk. 5. Den i stk. 1 omhandlede filials filialbestyrer er ansvarlige for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at bæredygtighedsrapporten udarbejdes og indsendes i overensstemmelse med §§ 137 m og 137 n.

Stk. 6. Filialen kan undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapport, hvis den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed har udarbejdet en bæredygtighedsrapport, der opfylder kravene i § 137 m, og som er forsynet med en erklæring, jf. stk. 2. Hvis den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke forsyner bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 2, skal filialen afgive en erklæring om, at den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke har ladet bæredygtighedsrap-

porten forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 7. Filialen kan undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapport, jf. stk. 1, når

- 1) filialens nettoomsætning i det foregående regnskabsår ikke længere overskrider 200 mio. euro, eller
- 2) den udenlandske virksomhed
 - a) ikke indgår i en koncern og dens nettoomsætning i EU i to på hinanden følgende regnskabsår ikke længere overskrider 450 mio. euro, eller
 - b) er en del af en koncern, hvis øverste modervirksomhed ikke har hjemsted i et EU-/EØS-land, og koncernens samlede nettoomsætning i EU i to på hinanden følgende regnskabsår ikke længere overstiger 450 mio. euro.

Stk. 8. Stk. 1-6 finder ikke anvendelse, når den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed er en investeringssholdingsvirksomhed jf. bilag 1, B, nr. 7, og investeringsholdingsvirksomhedens dattervirksomheder har forretningsmodeller og aktiviteter, der er uafhængige af hinanden.«

25. To steder i § 137 m ændres »§ 99 a, stk. 2« til: »§ 99 a, stk. 3«.

26. I § 137 n, stk. 1, ændres »jf. § 137 k, stk. 4, 1. pkt., og § 137 l, stk. 5, 1. pkt.« til: »jf. § 137 k, stk. 4, og § 137 l, stk. 4«.

27. § 137 n, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Dattervirksomheder der i medfør af § 137 k, stk. 6, er undtaget fra at udarbejde en bæredygtighedsrapport, skal til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører, indsende den bæredygtighedsrapport, der efter § 137 m er udarbejdet af den øverste modervirksomhed i henhold til § 137 k, stk. 6, 1. pkt., sammen med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 137 k, stk. 2, eller eventuelt en erklæring, jf. § 137 k, stk. 4. Filialer, der i medfør af § 137 l, stk. 6, er undtaget fra at udarbejde en bæredygtighedsrapport, skal til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører, indsende den bæredygtighedsrapport, der efter § 137 m er udarbejdet af den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed, jf. § 137 l, stk. 6, 1. pkt., sammen med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 137 l, stk. 2, eller eventuelt en erklæring, jf. § 137 l, stk. 4.«

28. I § 137 n, stk. 3, ændres »og eventuelle erklæringer, jf. § 137 k, stk. 4, og § 137 l, stk. 5.« til: »og erklæringerne i henhold til § 137 k, stk. 4, og stk. 6, 2. pkt., og § 137 l, stk. 4, og stk. 6, 2. pkt.«

29. I § 154, stk. 1, 1. pkt., udgår »afsluttende likvidationsregnskaber«.

30. I § 159 stk. 1, 1. pkt., ændres »rapporter om indkomstskatteoplysninger i henhold til §§ 137 b-137 e, og eventuelle tilhørende erklæringer efter § 137 d, stk. 3, og § 137 e, stk.

3,« til: »rapporter om indkomstskatteoplysninger i henhold til §§ 137 b-137 e, bæredygtighedsrapporter i henhold til §§ 137 k og 137 l, og eventuelle tilhørende erklæringer, efter § 137 d, stk. 3, og § 137 e, stk. 3, § 137 k, stk. 2, 4 og 6, og § 137 l, stk. 2, 4 og 6,«.

31. § 170 affattes således:

»§ 170. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger.«

32. I bilag 1, B. Koncerner m.v., indsættes efter nr. 6 som nyt nummer:

»7) Investeringsholdingvirksomhed: En virksomhed, der alene har til formål at erhverve kapitalandele i andre virksomheder samt at forvalte og udnytte disse kapitalandele uden direkte eller indirekte at involvere sig i ledelsen af de nævnte virksomheder, med forbehold for de rettigheder, som en investeringsholdingvirksomhed besidder i sin egenskab af virksomhedsdeltager.«

Nr. 7 bliver herefter nr. 8.

§ 2

I lov nr. 52 af 28. januar 2025 om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering foretages følgende ændringer:

1. § 66, stk. 3 og 5-7, og § 68, nr. 3, ophæves.

§ 66, stk. 4 og 8-10, bliver herefter stk. 3 og 4-6.

2. I § 66, stk. 4, der bliver til stk. 3, ændres »jf. dog stk. 5, 6, 8 og 10« til »jf. dog stk. 4 og 6«.

3. I § 66, stk. 8, 1. pkt., der bliver til stk. 4, 1. pkt., ændres »Stk. 3-7« til: »Stk. 3«, og **2. pkt.**, ophæves.

4. § 66, stk. 3, og § 68, nr. 3, ophæves.

5. § 77 affattes således:

»§ 77. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger.«

§ 3

I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 331 af den 20. marts 2025, som ændret ved § 2 i lov nr. 710 af 20. juni 2025, § 16 i lov nr. 1648 af 16. december 2025, § 4 i lov nr. 1765 af 29. december 2025 og § 5 i lov nr. 729 af 1. september 2026, foretages følgende ændring:

1. I § 118 a, stk. 2, ændres »§ 99 a, stk. 7« til: »§ 99 d, stk. 1, eller § 99 e, stk. 1«.

§ 4

I revisorloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 206 af den 20. februar 2025 som ændret ved § 3 i lov nr. 729 af 1. september 2026, foretages følgende ændringer:

1. § 1 a, stk. 1, nr. 7, affattes således:

»7) Erklæring om bæredygtighedsrapportering: Erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. årsregnskabslovens § 135 c, eller anden lovgivning der gennemfører artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), og artikel 34, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.«

2. Efter § 6 indsættes før overskriften før § 7:

»§ 6 a. En revisor, der er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, jf. § 3 c, og som senest den 31. marts 2027 har deponeret denne godkendelse i Erhvervsstyrelsen, kan, uanset § 6, stk. 3, efter anmodning få godkendelsen genoptaget, hvis revisoren opfylder kravene til efteruddannelse fastsat i medfør af § 3 c, stk. 2.«

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2027.

Stk. 2. Loven har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2027 eller senere, jf. dog stk. 3-5.

Stk. 3. § 1, nr. 6, 8, 11 og 16, og § 2, nr. 1-4, har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2026 eller senere.

Stk. 4. Virksomheder kan vælge at anvende reglerne i denne lovs § 1, nr. 2-5, 7, 9 og 10, 12-15 og 17-21, § 3, og § 7 for regnskabsår, der begynder før den 1. januar 2027. Vælger en virksomhed at anvende reglerne for regnskabsår, der begynder før den 1. januar 2027, jf. 1. pkt., skal oplysningerne efter denne lovs § 1, nr. 7 gives i overensstemmelse standarden for bæredygtighedsrapportering, som er vedtaget den 3. juli 2026 i henhold til artikel 29b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.

Stk. 5. § 1, nr. 24-28 har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2028 eller senere.

§ 6

Stk. 1. Uanset § 5, stk. 2, kan store virksomheder, jf. årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 3, omfattet af regnskabsklasse D, jf. årsregnskabslovens § 7, stk. 1, nr. 4, der på balancetidspunktet havde et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret på mere end 500, undlade at rapportere efter årsregnskabslovens § 99, stk. 2 og § 99 a, for regnskabsår, der starter før den 1. januar 2027, hvis virksomheden i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider mindst én af følgende størrelsesgrænser:

1) En nettoomsætning på 3.530 mio. kr.

- 2) Et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret på 1.000.

Stk. 2. Stk. 1. finder tilsvarende anvendelse på modervirksomheder, som aflægger koncernregnskab. Størrelsesgrænserne i stk. 1 opgøres for koncernen som helhed.

§ 7

Stk. 1. En dattervirksomhed, hvis modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS, kan, indtil den 6. januar 2030, undlade at medtage oplysninger efter årsregnskabslovens § 99 a, stk. 2-7, hvis dattervirksomheden og dens dattervirksomheder er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering, som opfylder betingelserne i stk. 2.

Stk. 2. En bæredygtighedsrapportering efter stk. 1 vil skulle

- 1) 1) omfatte alle modervirksomhedens dattervirksomheder i EU/EØS, der har pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering efter årsregnskabslovens § 99 a eller § 128, eller anden lovgivning, der gennemfører artikel 19a og 29a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer,
- 2) være udarbejdet i overensstemmelse med årsregnskabslovens § 128 eller anden lovgivning, der gennemfører artikel 29a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer,
- 3) være udarbejdet af en anden koncernforbundet dattervirksomhed inden for EU/EØS, som er den af modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, der i mindst 1 af de foregående 5 regnskabsår på et konsolideret grundlag havde den største omsætning inden for EU/EØS, og
- 4) være offentliggjort i overensstemmelse med årsregnskabslovens § 138 eller anden lovgivning, der gennem-

fører artikel 30 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.

Stk. 3. Den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 2, kan indeholde oplysninger efter artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og skal da omfatte de aktiviteter, der udføres af alle modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, som er omfattet af forordningen.

Stk. 4. En dattervirksomhed, som undlader at medtage oplysninger efter årsregnskabslovens § 99 a, stk. 2-7, og som ikke udarbejder den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 1, skal i sin ledelsesberetning medtage

- 1) oplysning om, at dattervirksomheden er undtaget fra bestemmelserne i årsregnskabslovens § 99 a, stk. 2-7,
- 2) 1) navn og hjemsted på den koncernforbundne dattervirksomhed inden for EU/EØS, der udarbejder den konsoliderede bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med stk. 2, og
- 3) url-adresse på den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 2, og den tilhørende erklæring om bæredygtighedsrapportering afgivet af en person eller virksomhed, der er autoriseret hertil i henhold til den nationale lovgivning, hvorunder den koncernforbundne dattervirksomhed inden for EU/EØS, der udarbejder den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, henhører.

§ 8

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. **Indledning**
2. **Baggrund**
3. **Lovforslagets hovedpunkter**
 - 3.1. *Anvendelsesområde*
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Forenklingsdirektivet
 - 3.1.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2. Værdikædebegrænsning
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Forenklingsdirektivet
 - 3.2.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.3. Forretningsfølsomme oplysninger
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Forenklingsdirektivet
 - 3.3.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.4. Bæredygtighedsrapportering vedrørende tredjelandsvirksomheder for visse virksomheder og filialer
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Forenklingsdirektivet
 - 3.4.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.5. Eksklusivbetegnelse af »bæredygtighedsrapportering« efter § 99 a
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.2. Forenklingsdirektivet
 - 3.5.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4. **Ligestillingsmæssige konsekvenser**
5. **Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige**
6. **Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.**
7. **Administrative konsekvenser for borgerne**
8. **Klimamæssige konsekvenser**
9. **Miljø- og naturmæssige konsekvenser**
10. **Forholdet til EU-retten**
11. **Hørte organisationer m.v.**
12. **Sammenfattende skema**

1. Indledning

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2026/470 af 24 februar 2026 om ændring af direktiv 2006/43/EF, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 og (EU) 2024/1760 for så vidt angår visse krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering og visse krav til virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed (herefter forenklingsdirektivet).

Formålet med forenklingsdirektivet er at strømline og forenkle kravene til virksomheders bæredygtighedsrapportering og reducere de administrative byrder i forbindelse med rapporteringen. Dette skal styrke den europæiske konkurrenceevne samtidig med, at målet om finansiering af bæredygtig vækst opretholdes. Forenklingsdirektivet bygger på, og ændrer kravene til, rapportering om bæredygtighed i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så

vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering (bæredygtighedsdirektivet).

Forenklingsdirektivet indebærer væsentlige ændringer af de gældende krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering med henblik på at genoprette konkurrenceevnen og styrke væksten i EU. Efter de gældende regler er alle store virksomheder og alle børsnoterede virksomheder med undtagelse af børsnoterede mikrovirksomheder omfattet af kravet om at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, som skal indgå i ledelsesberetningen som en del af årsrapporten. Med forenklingsdirektivet målrettes kravene om bæredygtighedsrapportering udelukkende de største virksomheder, som typisk er de virksomheder, der har den mest betydelige indvirkning på mennesker og miljø. Samtidig tilsigtes det, at mindre virksomheder ikke pålægges uforholdsmæssige administrative byrder. Dette opnås ved en væsentlig indskrænkning af anvendelsesområdet for kravene til bæredygtighedsrapportering. Endvidere indfører forenklingsdirektivet en værdikædebegrænsning, som har til formål at sikre, at mindre virksomheder i værdikæden ikke pålægges uforholdsmæssige administrative byrder som følge af informationsanmodninger fra virksomheder omfattet af kravene til bæredygtighedsrapportering.

I overensstemmelse med forenklingsdirektivet er formålet med lovforslaget at gøre rammerne for virksomheders bæredygtighedsrapportering i ledelsesberetningen i årsrapporten mere enkel og mindre byrdefuld for at understøtte erhvervslivets konkurrenceevne og fortsatte vækst. Det er centralt, at kun de største virksomheder pålægges krav om bæredygtighedsrapportering, og at mindre virksomheder beskyttes for afledte byrder fra informationsanmodninger, og at bæredygtighedsrapporteringen bliver både proportional og anvendelig for regnskabsaflæggere og -brugere.

Kravene til bæredygtighedsrapportering vil med lovforslaget medføre væsentlige ændringer i, hvilke virksomheder der omfattes af kravene, hvilke oplysninger, der skal indgå i rapporteringen og rammerne for indhentning af data til brug for bæredygtighedsrapporteringen.

For at sikre lige vilkår mellem danske og europæiske virksomheder, vil lovforslaget medføre, at de nationale særkrav om redegørelse for samfundsansvar og redegørelse for dataetik ophæves for alle virksomheder fra regnskabsåret 2026.

Der findes én medlemsstatsoption i forenklingsdirektivet af betydning for nærværende lovforslag. Optionen vedrører ledelsens kollektive ansvar i forbindelse med rapporteringsformatet for bæredygtighedsrapporteringen. Medlemsstatsoptionen udnyttes ikke i lovforslaget, da det vurderes, at den ikke vil have nogen praktisk betydning i forhold til gældende dansk ret og praksis.

Forenklingsdirektivet ændrer desuden Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber med senere ændringer (revisordirektivet). Ændringerne til revisordirektivet

vil blive implementeret i erklæringsbekendtgørelsen og i bekendtgørelse om registrering af tredjelandsrevisorer. Der er tale om ændringer til fristen for vedtagelse af standarder for erklæringer om bæredygtighedsrapportering og revisors vurdering af den retvisende redegørelse samt til overgangsordningen for registrering af tredjelandsrevisorer til afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Endelig foreslås en national overgangsordning vedrørende visse revisorers mulighed for at deponere deres godkendelse til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Den foreslåede ordning vil give revisorerne mulighed for at målrette deres efteruddannelse mod de områder, de arbejder med i praksis, uden at de afskæres fra senere at få godkendelsen til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, genoptaget.

2. Baggrund

Bæredygtighedsdirektivet er implementeret i dansk ret ved lov nr. 480 af 22. maj 2024 om ændring af årsregnskabsloven, revisorloven og forskellige andre love. Loven trådte i kraft den 1. juni 2024, og den første bølge af virksomheder har rapporteret om bæredygtighed fra regnskabsåret 2024 i forbindelse med aflæggelsen af deres årsrapport. Den nationale implementering af bæredygtighedsdirektivets krav til bæredygtighedsrapportering er senest ændret ved lov nr. 1636 af 16. december 2025.

Der har i tiden efter vedtagelsen af bæredygtighedsdirektivet og den efterfølgende danske implementering været øget fokus på de geopolitiske udfordringer for EU og på de europæiske virksomheders konkurrenceevne over for resten af verdenen, jf. ”The future of European competitiveness” fra september 2024 (Draghi-rapporten). Draghi-rapporten peger på, at EU’s konkurrenceevne skal styrkes, og at rammen for bæredygtighedsrapportering er en væsentlig kilde til reguleringsmæssige byrder. Med afsæt i Draghi-rapporten præsenterede Europa-Kommissionen i januar 2025 Konkurrenceevnekompasset, der blandt andet peger på forenkling og lettelse af administrative byrder som et værktøj til at styrke europæisk konkurrenceevne. Det blev i den forbindelse konkluderet, at der er behov for at tage hensyn til størrelsen af de virksomheder, der er omfattet af reguleringen. Herefter fremlagde Europa-Kommissionen den 26. februar 2025 Omnibuspakke I, der er en forenklingsspakke der har til formål at lette de administrative byrder i forbindelse med virksomhedernes bæredygtighedsrapportering og due diligence procedurer vedrørende bæredygtighed.

Forenklingsdirektivet er en del af en såkaldt omnibuspakke bestående af flere forslag, som Europa-Kommissionen fremsatte den 26. februar 2025. Pakken har til hensigt at styrke europæiske virksomheders konkurrenceevne ved at mindske anvendelsesområdet og forenkle kravene i bæredygtighedsreguleringen for dermed at reducere de administrative byrder forbundet hermed. Pakken skal bidrage til Europa-Kommissionens mål om 25 procent byrdelettelse for store

virksomheder og med 35 procent for små og mellemstore virksomheder.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Anvendelsesområde

3.1.1. Gældende ret

Årsregnskabslovens krav om udarbejdelse af en bæredygtighedsrapportering i ledelsesberetningen omfatter i dag ca. 2.200 danske virksomheder. Kravet følger af årsregnskabslovens § 99 a, stk. 1, og omfatter alle store virksomheder i regnskabsklasse C og alle virksomheder i regnskabsklasse D undtagen mikrovirksomheder, som undtages i henhold til § 102, stk. 7. Årsregnskabslovens regler om udarbejdelse af en bæredygtighedsrapportering omfatter kun ikke-finansielle virksomheder. Finansielle virksomheder er omfattet af tilsvarende regler fastsat i lovgivningen for finansielle virksomheder.

Regnskabsklasse D omfatter børsnoterede virksomheder og statslige aktieselskaber uanset disses størrelse. Store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C er virksomheder, som i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider mindst to af tre størrelseskriterier: En balancesum på 195 mio. kr., en nettoomsætning på 391 mio. kr. og et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 250.

Når en modervirksomhed udarbejder koncernregnskab, skal størrelsesgrænserne opgøres på koncernniveau. Modervirksomheder for store koncerner skal således i deres konsoliderede ledelsesberetning medtage en bæredygtighedsrapportering for koncernen som helhed. Reglen er implementeret i årsregnskabslovens § 128.

Erhvervsdrivende fonde og visse virksomheder med begrænset ansvar, herunder andelsselskaber, er ligeledes omfattet af årsregnskabsloven, men ikke reguleret i regnskabsdirektivet. I Danmark er erhvervsdrivende fonde, andelsselskaber m.fl. som udgangspunkt underlagt de samme krav til regnskabsrapportering, herunder bæredygtighedsrapportering, som aktie- og anpartsselskaber.

Årsregnskabslovens § 99 a indeholder visse undtagelser til reglerne om udarbejdelse af en bæredygtighedsrapportering for dattervirksomheder, der indgår i en koncern. Efter årsregnskabslovens § 99 a, stk. 7, kan dattervirksomheder undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, hvis modervirksomheden udarbejder en bæredygtighedsrapportering for hele koncernen. Det følger af årsregnskabslovens § 102, stk. 7, at denne undtagelse ikke finder anvendelse for store børsnoterede virksomheder.

Reglerne indebærer en trinvis ikrafttræden af virkningstidspunktet og dermed rapporteringspligten. For store børsnoterede virksomheder og statslige aktieselskaber med mere end 500 ansatte trådte rapporteringskravene i kraft for regnskabsår, der startede i 2024. Øvrige store virksomheder og

børsnoterede virksomheder skal rapportere efter kravene for regnskabsår, der starter i 2027 eller senere. Børsnoterede små og mellemstore virksomheder med undtagelse af børsnoterede mikrovirksomheder vil efterfølgende blive omfattet af kravene for regnskabsår, der starter i 2028. Indtil reglerne får virkning, og virksomhederne skal rapportere om bæredygtighed, skal de fortsætte med at udarbejde en redegørelse for samfundsansvar efter den tidligere § 99 a i årsregnskabsloven.

Den daværende Erhvervsminister har den 24. februar 2026 udstedt bekendtgørelse nr. 328 om udskydelse af virksomheders pligt til rapportering om bæredygtighed og afregistrering af revisorer eller uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering. Bekendtgørelsen fritager de virksomheder, som rapporterer i dag, men som fremover vil falde uden for anvendelsesområdet og dermed undtages for pligten til bæredygtighedsrapportering, for regnskabsårene 2025 og 2026. Bekendtgørelsen er det første skridt i den nationale proces med at gennemføre ændringerne som følge af forenklingsdirektivet.

3.1.2. Forenklingsdirektivet

Forenklingsdirektivet indebærer, at det nuværende anvendelsesområde for bæredygtighedsrapportering reduceres. Med forenklingsdirektivet reduceres anvendelsesområdet til at omfatte virksomheder og koncerner, som overskrider en nettoomsætning på 450 mio. euro og et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 1.000.

Forenklingsdirektivet udvider den nuværende undtagelse fra bæredygtighedsrapportering for dattervirksomheder, så den også omfatter store børsnoterede virksomheder. Undtagelsen gælder, hvis den pågældende dattervirksomhed og dennes eventuelle dattervirksomheder er indeholdt i modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering. Dette gælder også for dattervirksomheder, hvor modervirksomheden har hjemsted uden for EU, hvis dattervirksomheden og dens eventuelle dattervirksomheder er indeholdt i modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering, og denne er udarbejdet på en måde, der svarer til de krav, der stilles efter den europæiske rapporteringsstandard for bæredygtighed.

Forenklingsdirektivet fastsætter desuden en undtagelse for visse investeringsholdingvirksomheder, fra at udarbejde en konsolideret bæredygtighedsrapportering.

3.1.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at kravene til bæredygtighedsrapporteringen lever op til formålet om, at investeringer og kapital kan blive målrettet virksomheder og projekter, der kan drive den grønne omstilling, vurderes det nødvendigt, at kravene samtidig understøtter konkurrenceevnen for europæiske virksomheder. For at opnå dette bør de danske regler kun målrettes de største virksomheder og koncerner. Et mere målrettet anvendelsesområde vil sikre, at byrden ved lovpligtig bære-

dygtighedsrapportering begrænses til de virksomheder, som har de største miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige indvirkninger. Samtidig er disse virksomheder bedst rustet til at afholde de omkostninger, der er forbundet med rapporteringen.

Lovforslaget vil medføre, at årsregnskabslovens gældende anvendelsesområde for så vidt angår hvilke virksomheder og koncerner, der er omfattet af reglerne om bæredygtighedsrapportering, bliver strømlinet med forenklingsdirektivets nye størrelsesgrænser. Herved er det kun virksomheder, som i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet overskrider en nettoomsætning på 3.530 mio. kr. og et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 1.000, der omfattes af kravene til bæredygtighedsrapportering.

For at sikre at der er lige vilkår for danske og europæiske virksomheder, og at den danske konkurrenceevne understøttes, vurderes det hensigtsmæssigt at ophæve de danske særkrav om redegørelse for samfundsansvar allerede for regnskabsåret 2026. Det får den konsekvens, at minimumsbetingelserne for ledelsesberetningen i overensstemmelse med reglerne i regnskabsdirektivets artikel 19, stk. 1, i stedet skal genindføres med forslaget til ny § 99, stk. 4. Efter disse betingelser skal store virksomheder, der ikke er omfattet af krav om bæredygtighedsrapportering, give oplysninger om ikke-finansielle forhold, herunder miljø- og personaleforhold. Dette vil gælde, hvis det er nødvendigt for at forstå virksomhedens udvikling, resultat eller stilling.

Det vurderes hensigtsmæssigt at øge fleksibiliteten for visse investeringsholdingvirksomheder for så vidt angår kravene om konsolideret bæredygtighedsrapportering. Særligt når en koncern kun eksisterer på grund af en investeringsholdingvirksomheds forskellige investeringer, kan konsolideret rapportering skabe praktiske vanskeligheder og unødige byrder, samtidig med at den har begrænset værdi for regnskabsbrugeren. Forslaget til § 128, stk. 3, i årsregnskabsloven vil derfor medføre, at visse investeringsholdingvirksomheder kan undlade at rapportere om bæredygtighed.

Det foreslås, at de gældende regler, hvorefter erhvervsdrivende fonde kan undlade at udarbejde en konsolideret bæredygtighedsrapportering, fortsat vil kunne benyttes, også i de tilfælde hvor den underliggende dattervirksomhed er en investeringsholdingvirksomhed, der anvender undtagelsen i § 128, stk. 3.

Endelig vil den foreslåede ophævelse af årsregnskabslovens § 102 stk. 7, medføre, at store virksomheder, som er børsnoteret i EU eller EØS, i overensstemmelse med forenklingsdirektivet kan benytte undtagelsesbestemmelserne for dattervirksomheds- og koncernrapportering.

3.2. Værdikædebegrænsning

3.2.1. Gældende ret

Der gælder i dag ingen begrænsninger vedrørende informa-

tionsanmodninger rettet mod en virksomheds værdikæde ift. indsamling af data til brug for bæredygtighedsrapportering efter § 99 a.

3.2.2. Forenklingsdirektivet

Forenklingsdirektivet indebærer en værdikædebegrænsning, hvorved de virksomheder i den rapporterende virksomheds værdikæde, som har under 1.000 heltidsbeskæftigede er beskyttet mod anmodninger om oplysninger, der ikke er indeholdt i den frivillige standard for bæredygtighedsrapportering (VS). Den frivillige standard er vedtaget af Europa-Kommissionen som en delegeret retsakt efter regnskabsdirektivets artikel 29ca og fastlægger dermed rammen for, hvilke oplysninger virksomheder, der er omfattet af kravet om bæredygtighedsrapportering, må anmode om fra visse virksomheder i deres værdikæde. Den frivillige standard blev den 3. juli 2026 vedtaget ved forordning (EU) 2026/1560.

Af værdikædebegrænsningen følger, at såfremt en rapporterende virksomhed anmoder om oplysninger, der går ud over indholdet i den frivillige standard, så er den rapporterende virksomhed forpligtet til at sikre, at den pågældende værdikædevirksomhed informeres om, hvilke yderligere oplysninger der anmodes om, og om dens ret til at afslå at give dem.

Indgås der bindende kontrakter eller aftaler mellem en rapporterende virksomhed og visse virksomheder i dens værdikæde om levering af bæredygtighedsdata til brug for bæredygtighedsrapportering, må sådanne kontrakter eller aftaler ikke forpligte værdikædevirksomheden til at afgive oplysninger, der ikke er indeholdt i den frivillige standard. Ved kontrakter eller aftaler, der er i strid med denne begrænsning, er de dele af kontrakten eller aftalen, som går ud over den tilladte ramme, ugyldige.

Det fremgår af forenklingsdirektivet, at værdikædebegrænsningen kun finder anvendelse på indhentning af oplysninger foretaget med henblik på rapportering af bæredygtighedsoplysninger, som krævet i regnskabsdirektivet. Virksomheder, der rapporterer i overensstemmelse med disse begrænsninger, skal anses for at opfylde forpligtelsen til at rapportere værdikædeoplysninger.

3.2.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at kravene til bæredygtighedsrapporteringen ikke medfører afledte byrder for mindre virksomheder, som ikke er underlagt kravet om bæredygtighedsrapportering, er det vurderingen, at informationsanmodninger rettet mod disse mindre virksomheder så vidt muligt bør begrænses. En afgrænset spørgeramme vil sikre, at afledte byrder for virksomheder, der ikke er underlagt bestemmelserne om bæredygtighedsrapportering, minimeres.

Forslagets regler om rapportering om bæredygtighed vil medføre, at der med forslaget til § 99 b indføres en ny bestemmelse om informationsanmodninger til brug for bære-

dygtighedsrapportering rettet mod visse virksomheder i værdikæden, der begrænser informationsanmodninger til den frivillige standard vedtaget af Europa-Kommissionen.

Formålet med bestemmelsen vil være, at såfremt en rapporterende virksomhed anmoder om oplysninger, der ikke er indeholdt i den frivillige standard, vil virksomheden skulle oplyse den pågældende værdikædevirksomhed om, hvilke af de anmodede oplysninger, der ikke er indeholdt i standarden, samt om værdikædevirksomhedens ret til at nægte at afgive sådanne oplysninger. Indgås der kontrakter eller aftaler om levering af bæredygtighedsdata mellem en rapporterende virksomhed og en værdikædevirksomhed, vil sådanne kontrakter eller aftaler ikke kunne pålægge værdikædevirksomheden at afgive oplysninger, der ikke er indeholdt i den frivillige standard. Kontraktbestemmelser, der overskrider denne ramme, vil være ugyldige i det omfang, de strider mod begrænsningen. Bestemmelserne om værdikædebegrænsningen vil alene finde anvendelse i forbindelse med bæredygtighedsrapportering.

3.3. Forretningsfølsomme oplysninger

3.3.1. Gældende ret

Ifølge årsregnskabslovens 99 a, stk. 5, kan virksomheder i særlige tilfælde undlade at medtage oplysninger i bæredygtighedsrapporteringen, hvis offentliggørelse af de pågældende oplysninger kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister. Undlader virksomheden at give disse oplysninger, må det dog ikke forhindre, at rapporteringen giver en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat og situation og virksomhedens aktivitets påvirkning. Undlader virksomheden at give disse oplysninger, skal den oplyse det i sin rapportering.

3.3.2. Forenklingsdirektivet

Forenklingsdirektivet udvider muligheden for at undlade at medtage oplysninger i bæredygtighedsrapporteringen, hvis offentliggørelsen af sådanne oplysninger kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden. Udvidelsen gør, at visse oplysninger i undtagelsestilfælde kan undlades fra bæredygtighedsrapporteringen, hvis offentliggørelsen af sådanne oplysninger vil være til væsentlig skade for virksomhedens kommercielle position, forudsat at en sådan udeladelse ikke forhindrer en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat og situation og de væsentligste risici og indvirkninger forbundet med dens aktiviteter. Det er desuden et krav, at virksomheden skal have fastslået, at det er umuligt at give oplysningerne på en måde der ville sætte den i stand til at opfylde oplysningskravet, f.eks. i samlet form, uden i væsentlig grad at skade virksomhedens kommercielle position.

Forenklingsdirektivet indebærer desuden, at klassificerede oplysninger og oplysninger, der betragtes som forretningshemmeligheder som f.eks. intellektuel kapital, intellektuel

ejendom, knowhow, teknologiske oplysninger eller innovationsresultater, kan undlades fra rapporteringen.

Virksomheden kan også undlade andre oplysninger, der skal beskyttes mod uautoriseret adgang eller videregivelse som følge af forpligtelser, der er fastsat i anden EU-lovgivning eller i national ret for at beskytte en fysisk persons privatliv eller sikkerhed eller en juridisk persons sikkerhed.

Hvis en virksomhed vælger at benytte én eller flere af ovennævnte undtagelser, er det en betingelse, at virksomheden oplyser, at den har benyttet undtagelsen, og at den på hver rapporteringsdato revurderer, om oplysningerne stadig kan undlades.

3.3.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at sikre en hensigtsmæssig balance mellem formålet om gennemsigtighed og behovet for at beskytte virksomheders legitime forretningsmæssige interesser, vil forslaget til ny bestemmelse om forretningsfølsomme oplysninger i overensstemmelse med forenklingsdirektivet medføre, at virksomheder i helt særlige tilfælde kan udelade oplysninger, hvis offentliggørelsen af dem vil kunne medføre væsentlig skade på virksomhedens kommercielle position.

Det er vurderingen, at for at sikre at udeladelse af disse oplysninger alene sker undtagelsesvist, og at der også tages hensyn til interesserne hos brugerne af bæredygtighedsrapporteringen, vil forslaget til § 99 f, stk. 3, medføre en betingelse om, at en sådan udeladelse ikke må forhindre en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat og situation eller af dens væsentligste risici eller væsentligste indvirkninger. Forslaget til § 99 f, stk. 3, vil endvidere medføre en betingelse om, at virksomheden skal have fastslået, at det er umuligt at give oplysningerne på en måde der ville gøre det muligt at opfylde oplysningskravet, eksempelvis i samlet form, uden i væsentlig grad at skade virksomhedens kommercielle position.

Det er endvidere vurderingen, at kravene om bæredygtighedsrapportering ikke bør forpligte virksomheder til at offentliggøre oplysninger, der indebærer en risiko for, at virksomhederne mister væsentlige konkurrencefordele. Derfor vil forslaget til ny § 99 f medføre, at undtagelsen også omfatter oplysninger om forretningshemmeligheder i henhold til definitionen i § 2, nr. 1, i lov om forretningshemmeligheder.

Desuden bør kravene om bæredygtighedsrapportering ikke forpligte virksomheder til at offentliggøre oplysninger, der vil være til skade for fysiske personers privatliv eller fysiske eller juridiske personers sikkerhed. Forslaget til ny § 99 f indeholder derfor en bestemmelse om, at klassificerede oplysninger og oplysninger, der af hensyn til privatlivets fred, sikkerhed eller i henhold til øvrig lovgivning skal beskyttes mod uautoriseret adgang, også kan undlades.

Med forslaget til § 99 f, stk. 2, vil det være en betingelse for at benytte undtagelsesmulighederne, at virksomheden skal oplyse om hvilken undtagelse, den har benyttet, og at virksomheden på hver rapporteringsdato revurderer, om oplysningerne stadig kan undlades.

3.4. Bæredygtighedsrapportering vedrørende tredjelandsvirksomheder for visse virksomheder og filialer

3.4.1. Gældende ret

Årsregnskabslovens bestemmelser om udarbejdelse af en bæredygtighedsrapport for tredjelandsvirksomheder er rettet mod visse dattervirksomheder og filialer med hjemsted i EU, hvis øverste modervirksomhed er etableret uden for EU/EØS. Det følger derfor af årsregnskabsloven, at det er den pågældende dattervirksomheds eller filials ledelse, som har ansvar for udarbejdelsen af tredjelandsvirksomhedens bæredygtighedsrapport.

I det omfang den øverste tredjelandsmodervirksomhed henholdsvis en tredjelandsvirksomhed, der ikke har hjemsted i et EU-/EØS-land, ikke selv udarbejder en bæredygtighedsrapport, er de omfattede filialer og dattervirksomheder i Danmark ansvarlige for at udarbejde og offentliggøre en bæredygtighedsrapport på tredjelandsmodervirksomhedens vegne. Hvis den øverste tredjelandsmodervirksomhed udarbejder en bæredygtighedsrapport, vil dattervirksomheden henholdsvis filialen i Danmark være forpligtet til at offentliggøre bæredygtighedsrapporten.

Efter årsregnskabslovens § 137 k, stk. 1, skal en dattervirksomhed, der er omfattet af § 99 a og som indgår i en koncern, udarbejde en bæredygtighedsrapport på vegne af den øverste modervirksomhed, hvis koncernens samlede nettoomsætning i EU i hvert af de seneste to på hinanden følgende regnskabsår overstiger 150 mio. euro, og hvis den øverste modervirksomhed ikke er underlagt lovgivningen i et EU- eller EØS-land.

Efter årsregnskabslovens § 137 l, stk. 1, skal en filial, hvis nettoomsætning i det foregående regnskabsår oversteg 40 mio. euro, og som er filial af en virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i et EU-/EØS-land, udarbejde en bæredygtighedsrapport vedrørende den udenlandske virksomhed eller koncernen. Pligten gælder, hvis den udenlandske virksomheds eller koncernens samlede nettoomsætning i EU i hvert af de seneste to på hinanden følgende regnskabsår overstiger 150 mio. euro.

3.4.2. Forenklingsdirektivet

Forenklingsdirektivet fastsætter, at nettoomsætningstærsklen hæves til 200 mio. euro for dattervirksomheder og filialer, der indgår i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed ikke er underlagt lovgivningen i et EU-/EØS-land. Endvidere hæves tærsklen for nettoomsætning genereret i EU for koncernen, hvor den øverste modervirksomhed ikke er underlagt lovgivningen i et EU-/EØS-land til 450 mio. euro. i hvert af de seneste to på hinanden følgende regnskabsår.

Forenklingsdirektivet fastsætter derudover, at pligten til at udarbejde en bæredygtighedsrapport ikke gælder i tilfælde, hvor den øverste modervirksomhed eller udenlandske virksomhed, der har oprettet filialen er en investeringsholdingvirksomhed, og dennes dattervirksomheder har forretningsmodeller og aktiviteter, der er uafhængige af hinanden.

3.4.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at sikre at der er lige vilkår for virksomheder, der opererer på det indre marked, bør kriterierne for årsregnskabslovens bestemmelser om dattervirksomheders og filialers pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapport på vegne af tredjelandsvirksomheder justeres i overensstemmelse med de nye kriterier i forenklingsdirektivet, så færre virksomheder og filialer omfattes af pligten.

Ligeledes bør dattervirksomheder og filialer undtages fra kravene om at udarbejde en bæredygtighedsrapport på vegne af tredjelandsvirksomheder, hvis enten dattervirksomheden, dens øverste modervirksomhed, den udenlandske virksomhed, der har oprettet filialen eller den øverste modervirksomhed er en investeringsholdingvirksomhed, hvis dattervirksomheder har forretningsmodeller og aktiviteter, der er uafhængige af hinanden.

Forslaget til § 137 k, stk. 1, vil medføre, at kun dattervirksomheder, der indgår i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed ikke har hjemsted i et EU-/EØS-land, på vegne af den øverste modervirksomhed, vil skulle udarbejde en bæredygtighedsrapport, hvis dattervirksomhedens nettoomsætning i det foregående regnskabsår overskrider 1.494 mio. kr., og koncernens samlede nettoomsætning i EU i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider 450 mio. euro.

Kravet om at udarbejde en bæredygtighedsrapport vil ikke finde anvendelse, når dattervirksomheden eller dens øverste modervirksomhed er en investeringsholdingvirksomhed, og dennes direkte dattervirksomheder har forretningsmodeller og aktiviteter, der er uafhængige af hinanden.

Forslaget til § 137 l, stk. 1 vil medføre, at kun filialer af en udenlandsk virksomhed uden for EU/EØS vil skulle udarbejde en bæredygtighedsrapport, hvis filialens nettoomsætning på balancetidspunktet overstiger 200 mio. euro, og den udenlandske virksomhed eller koncern har en samlet EU-nettoomsætning over 450 mio. euro i to på hinanden følgende år.

Kravet om at udarbejde en bæredygtighedsrapport vil ikke finde anvendelse, når den udenlandske virksomhed, der har oprettet filialen eller den øverste modervirksomhed er en investeringsholdingvirksomhed og dennes direkte dattervirksomheder har forretningsmodeller og aktiviteter, der er uafhængige af hinanden.

3.5. Eksklusivbetegnelse af »bæredygtighedsrapportering« efter § 99 a

3.5.1. Gældende ret

Årsregnskabslovens § 2, stk. 3 og 4, fastsætter, at betegnelsen »årsrapport« er forbeholdt årsregnskaber m.v., der udarbejdes og aflægges efter loven.

Et regnskab, som en virksomhed udelukkende udarbejder til eget brug, er således ikke en årsrapport efter årsregnskabsloven.

Virksomheder, som udarbejder andre typer økonomiske rapporter, der ikke er årsrapporter i lovens forstand, skal sikre sig, at disse ikke kan forveksles med en årsrapport.

Årsregnskabsloven indeholder i dag ingen regler om, at virksomheder ikke må betegne en rapportering i ledelsesberetningen som en »bæredygtighedsrapportering«, hvis rapporteringen ikke indeholder oplysninger i henhold til § 99 a.

I regnskabsreglerne for finansielle virksomheder, er »bæredygtighedsrapportering« forbeholdt rapportering i overensstemmelse med de regler, som gennemfører regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a. Efter regnskabsreglerne for finansielle virksomheder, må betegnelsen »bæredygtighedsrapportering« ikke anvendes ved delvis bæredygtighedsrapportering

Årsregnskabslovens bestemmelser bygger på et fleksibelt princip, hvorefter virksomheder kan tilvælge regnskabsprincipper og oplysningskrav fra højere regnskabsklasser, helt eller delvist, forudsat at sådanne tilvalg sker systematisk og konsekvent. Der findes i dag ingen generel minimumsgrænse for, hvornår rapporteringen kan anses for et delvist tilvalg af en højere regnskabsklasse.

3.5.2. Forenklingsdirektivet

Forenklingsdirektivet indeholder ikke krav til betegnelsen af bæredygtighedsrapporteringen i årsrapporten.

3.5.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er vurderingen, at der er behov for at sikre klarhed og gennemsigtighed for regnskabsbrugerne om karakteren af de rapporterede bæredygtighedsoplysninger samt at sikre en entydig afgrænsning mellem reguleret rapportering og øvrig frivillig ESG-rapportering.

For at sikre klarhed over karakteren af de oplysninger en »bæredygtighedsrapportering« dækker over, vurderes det hensigtsmæssigt, at det alene er standarder inden for regnskabsdirektivets rammer forstået som den europæiske standard for bæredygtighedsrapportering (ESRS) samt den frivillige standard for bæredygtighedsrapportering, som Europa-Kommissionen har vedtaget ved en delegeret retsakt, der kan danne grundlag for et helt eller delvist tilvalg af bæredygtighedsrapportering efter årsregnskabslovens § 99 a.

Dette skal ses som et væsentligt bidrag til at styrke klarheden og gennemsigtigheden for regnskabsbrugerne, idet

anvendelsen af et fælles, reguleret standardgrundlag sikrer en høj grad af konsistens og sammenlignelighed på tværs af virksomheder. Virksomheder vil fortsat have mulighed for frivilligt at rapportere bæredygtighedsoplysninger efter andre standarder i deres årsrapport. Sådant rapportering vil imidlertid ikke kunne betegnes som »bæredygtighedsrapportering« i årsregnskabslovens forstand og vil heller ikke blive anset for et helt eller delvist tilvalg af § 99 a.

For at sikre klarhed over omfanget af bæredygtighedsrapporteringen, når der er tale om et delvist tilvalg af bæredygtighedsrapportering efter § 99 a og for at sikre, at betegnelsen »bæredygtighedsrapportering« dækker over et vist omfang af oplysninger, vurderes det hensigtsmæssigt at afgrænse, hvornår en rapportering kan anses for at være et delvist tilvalg af § 99 a. I den forbindelse vurderes det hensigtsmæssigt, at anvendelsen af basismodulet i sin helhed i VS, bør udgøre minimumsgrænsen for, hvornår rapporteringen bør anses for et delvist tilvalg af § 99 a.

En sådan tilgang er i overensstemmelse med logikken i VS, hvor det angives, at anvendelsen af basismodulet er den primære metode for mikrovirksomheder og udgør et minimumskrav for andre virksomheder, og at det er en forudsætning for at anvende det udvidede modul. En virksomhed kan, hvis den ønsker at give mere omfattende oplysninger end basismodulet, supplere med yderligere oplysninger, som den vælger fra det udvidede modul, eller alternativt fra den europæiske standard for bæredygtighedsrapportering (ESRS).

Forslaget til stk. 5 i årsregnskabslovens § 2 vil indføre »bæredygtighedsrapportering« som en eksklusivbetegnelse i årsregnskabsloven, hvorved betegnelsen alene vil kunne anvendes i tilfælde, hvor virksomheden har udarbejdet en lovpligtig bæredygtighedsrapportering efter § 99 a, eller hvor virksomheden helt eller delvist har foretaget et tilvalg af rapporteringskravene efter § 99 a. Anvendelsen af basismodulet i sin helhed i VS, vil udgøre minimumsgrænsen for, hvornår rapporteringen vil kunne anses for et delvist tilvalg af § 99 a.

Virksomheder vil fortsat have mulighed for frivilligt at rapportere bæredygtighedsoplysninger efter andre standarder i deres årsrapport. Sådant rapportering vil imidlertid ikke kunne betegnes som »bæredygtighedsrapportering« i årsregnskabslovens forstand og vil heller ikke blive anset for et helt eller delvist tilvalg af § 99 a.

4. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes hverken at medføre direkte eller indirekte ligestillingsmæssig diskrimination.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Det vurderes, at lovforslaget ikke har økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner.

Forslaget har ikke implementeringskonsekvenser for stat, regioner og kommuner, og forslaget efterlever principperne for digitaliseringsklar lovgivning, idet lovforslaget er uændret ift. de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning, som blev vurderet efterlevet ifm. implementeringen af bæredygtighedsdirektivet i 2024.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Med forenklingsdirektivet bliver antallet af omfattede virksomheder reduceret betragteligt i forhold til det nuværende anvendelsesområde, der i en dansk kontekst betyder, at ca. 90 procent af de virksomheder, der ellers ville være omfattet af reglerne om bæredygtighedsrapportering, nu fritages. Det betyder, at anvendelsesområdet reduceres fra ca. 2.200 virksomheder til ca. 220 virksomheder inkl. finansielle virksomheder.

Samtidig vil forenklingen af den europæiske standard for bæredygtighedsrapportering (ESRS), herunder reduktionen i datapunkter, medføre byrdelettelser for de tilbageværende virksomheder, der fortsat er omfattet af reguleringen.

Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR) har gennemført en AMVAB-måling af de forventede lettelser af lovforslaget, herunder forenklingen af ESRS.

Målingen viser, at den forenklede standard reducerer de løbende omkostninger med ca. 17 procent i forhold til den oprindelige standard, for de virksomheder, der fortsat er omfattet af krav om bæredygtighedsrapportering.

Målingen viser desuden, at ca. 20 procent af de virksomheder, der ikke længere vil være omfattet af krav om bæredygtighedsregulering, fortsat forventer at rapportere frivilligt efter ESRS (Business-As-Usual – BAU). AMVAB er en aktivitetsbaseret måling, som tager højde for aktiviteter, der vil finde sted ude i virksomhederne uanset lovgivning, dvs. også frivillig rapportering.

Med det reducerede anvendelsesområde på ca. 90 procent, forenklingen af standarden og BAU forventes den samlede årlige byrdelettelse ved implementeringen af forenklingsdirektivet at være ca. 3,8 mia. kr. (4,6 mia. kr. ekskl. BAU).

Anvendelsesområdet for taksonomiforordningens artikel 8 følger anvendelsesområdet for bæredygtighedsdirektivet. De afledte årlige byrdelettelser ved reduktionen af anvendelsesområdet for taksonomiforordningens artikel 8 er opgjort til ca. 1,8 mia. kr. (2,3 mia. kr. ekskl. BAU).

Ophævelsen af nationale særkrav vedrørende redegørelse for samfundsansvar og redegørelse for dataetik medfører forventede årlige lettelser på hhv. 9,8 mio. kr. (20,7 mio. kr. ekskl. BAU) og 6,8 mio. kr. (7,3 mio. kr. ekskl. BAU).

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vil ikke medføre en entydig negativ eller positiv indvirkning på klimaet. På den ene side reduceres mængden af tilgængelige bæredygtighedsdata, men på den anden side ventes sammenligneligheden af denne data at blive øget.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vil ikke medføre en entydig negativ eller positiv indvirkning på miljø og natur i Danmark. På den ene side reduceres mængden af tilgængelige bæredygtighedsdata, men på den anden side ventes sammenligneligheden af denne data at blive øget.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2026/470 om ændring af direktiv 2006/43/EF, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 og (EU) 2024/1760 for så vidt angår visse krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering og visse krav til virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed. Derudover er der ikke relevante EU-retlige aspekter af lovforslaget.

Ved udarbejdelsen af lovforslaget er de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering vurderet.

Ifølge princip 1 bør den nationale regulering som udgangspunkt ikke gå videre end minimumskravene i EU-reguleringen.

Regnskabsdirektivet, som forenklingsdirektivet blandt andet er en ændring til, er implementeret i årsregnskabsloven. Årsregnskabslovens anvendelsesområde går videre end direktivets anvendelsesområde, idet flere virksomhedsformer er omfattet, herunder erhvervsdrivende fonde og andelsselskaber. Reglerne om bæredygtighedsrapportering, der gennemfører ændringer til regnskabsdirektivet, vil fortsat følge årsregnskabslovens anvendelsesområde. Det er vurderingen, at implementering herigennem sikrer, at disse virksomhedsformer og koncernkonstruktioner ikke falder uden for reglerne imod direktivets hensigt. Dette skal også ses i lyset af den store betydning erhvervsdrivende fonde og andelsselskaber har i det danske samfund, herunder at mange af Danmarks største virksomheder enten drives i disse virksomhedsformer eller er kontrolleret af dem.

Implementeringen vurderes ikke at være i strid med de øvrige fire principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering.

11. Hørte organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 2. juli 2026 til den 20. august 2026 (50 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

92-gruppen, Advokatrådet, Advokatsamfundet, Amnesty International Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd,

Arbejdsmarkedets Tillægs-Pension (ATP), Bureau Veritas, Centralorganisationernes Fællesudvalg, CEPOS, Cereda, Certificerende Organers Forum (COF), CONCITO, CSR Forum, DANAK, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Metal, Dansk Standard, Danske Advokater, Danske Maritime, Danske Rederier, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Det Færøske Departement, Det Nationale Netværk af Virksomhedsledere, Det Økonomiske Råds Sekretariat, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finansforeningen, Finansforbundet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, First North, Folkekirkens Nødhjælp, Forbrugerrådet TÆNK, Force Technolo-

gy, Foreningen af Interne revisorer, FSR – danske revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension – F&P, Green Power Denmark, Grønlands Selvstyre, Institut for Menneskerettigheder, Komiteen for god Selskabsledelse, Komiteen for god Fondsledelse, Kuratorforeningen, Landbrug og Fødevarer, Liberale Erhvervs Råd, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Mellemfolkeligt Samvirke, Miljømærkning Danmark, OXFAM IBIS, Red Barnet, Rigsadvokaten, økonomi og ledelse, Rigsombuddet på Færøerne, Rigsrevisionen, Rådet for bæredygtigt byggeri, SEGES, SMV Danmark, UN Global Compact, Verdens Skove, Virksomhedsforum for Socialt Ansvar, Værdipapircentralen og WWF.

◇

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/ Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/ Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Med det reducerede anvendelsesområde på ca. 90 procent, forenklingen af standarden og BAU (frivillig rapportering) forventes den samlede årlige byrdelettelse ved implementeringen af forenklingsdirektivet at være ca. 3,8 mia. kr. (4,6 mia. kr. ekskl. BAU). De afledte byrdelettelser ved reduktionen af anvendelsesområdet for taksonomiforordningens artikel 8 er opgjort til ca. 1,8 mia. kr. årligt (2,3 mia. kr. ekskl. BAU). Ophævelsen af nationale særkrav vedrørende redegørelse for samfundsansvar og redegørelse for dataetik medfører forventede årlige lettelser på hhv. 9,8 mio. kr. (20,7 mio.kr. ekskl. BAU) og 6,8 mio. kr. (7,3 mio. kr. ekskl. BAU).	Ingen væsentlige negative konsekvenser.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Den øgede fokus og forenkling af rapporteringen kan øge sammenligneligheden og gennemsigtigheden af de rapporterede data, hvilket potentielt kan styrke anvendelsen af data til grønne investeringer.	Risiko for reduceret detaljeringsgrad og omfang af bæredygtighedsdata fra virksomheder, som kan svække muligheden for indblik i virksomhedernes klimaaftryk.

Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Mulighed for øget fokus og værdiskabelse i rapporteringen for relevante miljø- og naturdata gennem mere målrettede krav.	Risiko for, at færre datapunkter samlet set kan føre til mindre tilgængelig information om virksomheders påvirkning af miljø og natur
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2026/470 af 24 februar 2026 om ændring af direktiv 2006/43/EF, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 og (EU) 2024/1760 for så vidt angår visse krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering og visse krav til virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed (herefter forenklingsdirektivet).	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang og så gælder ved implementering af ikkeerhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja EU's regnskabsdirektiv, som forenklingsdirektivet blandt andet er en ændring til, er implementeret i årsregnskabsloven. Årsregnskabslovens anvendelsesområde går videre end direktivets anvendelsesområde, idet flere virksomhedsformer er omfattet, herunder erhvervsdrivende fonde og visse virksomheder med begrænset ansvar. Det er vurderingen, at implementering herigennem sikrer, at disse virksomhedsformer og koncernkonstruktioner ikke falder uden for reglerne imod direktivets hensigt.	Nej Implementeringen vurderes ikke at være i strid med de øvrige fire principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Årsregnskabsloven indeholder ikke en henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2026/470 af 24. februar 2026 om ændring af direktiv 2006/43/EF, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 og (EU) 2024/1760 for så vidt angår visse krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering og visse krav til virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed.

Det forslås i *fodnoten* til årsregnskabslovens titel at ændre »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/794 af 14. april 2025 om ændring af direktiv (EU) 2022/2464 og (EU) 2024/1760 for så vidt angår de datoer, fra hvilke medlemsstaterne skal anvende visse krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering og due diligence, EU-Tidende, L af 16. april 2025« til »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/794 af 14. april 2025 om ændring af direktiv (EU) 2022/2464 og (EU) 2024/1760 for så vidt angår de datoer, fra hvilke medlemsstaterne skal anvende visse krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering og due diligence, EU-Tidende, L af 16. april 2025, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2026/470 af 24. februar 2026 om ændring af direktiv 2006/43/EF, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 og (EU) 2024/1760 for så vidt angår visse krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering og visse krav til virksomheders

due diligence i forbindelse med bæredygtighed, EU-Tidende, L af 26. februar 2026«.

Den foreslåede EU-note har sammenhæng med de foreslåede bestemmelser, der implementerer forenklingsdirektivet.

Den ændrede affattelse vil medføre, at fodnoten vil indeholde en opdateret oversigt over gældende EU-forskrifter, som udgør årsregnskabslovens EU-retlige baggrund.

Til nr. 2

Årsregnskabslovens § 2, stk. 3 og 4, fastsætter, at betegnelsen »årsrapport« er forbeholdt årsregnskaber m.v., der udarbejdes og aflægges efter loven.

Et regnskab, som en virksomhed udelukkende udarbejder til eget brug, er således ikke en årsrapport efter årsregnskabsloven.

Virksomheder, som udarbejder andre typer økonomiske rapporter, der ikke er årsrapporter i lovens forstand, skal sikre sig, at disse ikke kan forveksles med en årsrapport.

Der gælder i dag ingen regler om, at en »bæredygtighedsrapportering« er forbeholdt rapportering om bæredygtighedsspørgsmål, jf. § 99 a.

I regnskabsreglerne for finansielle virksomheder, er »bæredygtighedsrapportering« forbeholdt rapportering i overensstemmelse med de regler, som gennemfører regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a. Efter regnskabsreglerne for finansielle virksomheder, må betegnelsen »bæredygtighedsrapportering« ikke anvendes ved delvis bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 2, at indsætte et *stk. 5*, hvorefter betegnelsen »bæredygtighedsrapportering« alene må anvendes om en rapportering, der indeholder oplysninger i henhold til § 99 a.

Det foreslåede fastsætter eneretten til betegnelsen »bæredygtighedsrapportering«. Dette indebærer, at betegnelsen alene kan anvendes i tilfælde, hvor virksomheden har udarbejdet en lovpligtig bæredygtighedsrapportering efter § 99 a, eller hvor en virksomhed, der ikke er omfattet af krav om bæredygtighedsrapportering, tilvælger reglerne i § 99 a, og dermed udarbejder en hel eller delvis frivillig bæredygtighedsrapportering.

Efter årsregnskabsloven har virksomheder mulighed for, helt eller delvist, at tilvælge regnskabsregler fra en højere regnskabsklasse, forudsat at de tilvalgte regler anvendes systematisk og konsekvent.

Efter det foreslåede § 99 a, *stk. 7*, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, skal den lovpligtige bæredygtighedsrapportering udarbejdes i overensstemmelse med den europæiske standard for bæredygtighedsrapportering (ESRS).

Efter forenklingsdirektivets artikel 2, nr. 8, som indsætter ny artikel 29ca i regnskabsdirektivet, vil Europa-Kommissionen derudover, ved delegeret retsakt, vedtage en standard for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug. Denne standard er opbygget af to moduler, et basismodul og et udvidet modul.

Det er således alene rapportering efter ESRS eller VS, der anses for en bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a, og som kan benævnes som en »bæredygtighedsrapportering«.

Betegnelsen bæredygtighedsrapportering vil ligeledes kunne anvendes i tilfælde, hvor en dattervirksomhed, hvis moder- eller virksomhed har hjemsted i et land uden for EU/EØS, anvender undtagelsen i § 99 e, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, forudsat at modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering er udarbejdet på en måde, der er ækvivalent med standarderne for bæredygtighedsrapportering, der er vedtaget i henhold til regnskabsdirektivets artikel 29b.

Ækvivalensen skal være fastslået ved en gennemførelsesretsakt vedtaget i henhold til artikel 23, *stk. 4*, tredje afsnit i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF.

Den foreslåede eneret til betegnelsen »bæredygtighedsrapportering«, har til hensigt at styrke gennemsigtighed og sammenlignelighed, for så vidt angår virksomheders arbejde med bæredygtighedsspørgsmål, idet betegnelsen kun kan anvendes for rapportering om bæredygtighedsoplysninger, der er udarbejdet i overensstemmelse med regnskabsdirektivets regler herom.

Virksomheder, der frivilligt udarbejder en hel eller delvis bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med ESRS, vil anses for at have tilvalgt reglerne om bæredygtighedsrap-

portering i henhold til § 99 a, og rapporteringen vil dermed kunne betegnes »bæredygtighedsrapportering«.

Virksomheder, der frivilligt udarbejder en bæredygtighedsrapportering i henhold til VS, vil anses for at have tilvalgt reglerne om bæredygtighedsrapportering i henhold til § 99 a, hvis virksomheden som minimum rapporterer i overensstemmelse med det fulde basismodul i VS, og rapporteringen vil dermed kunne betegnes »bæredygtighedsrapportering«.

Det er et krav, at den lovpligtige bæredygtighedsrapportering efter § 99 a skal forsynes med erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 135 c, som er afgivet af en godkendt bæredygtighedsrevisor eller uafhængig erklæringsudbyder.

Derimod er det ikke et krav, at en frivillig bæredygtighedsrapportering skal forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering. Ønsker en virksomhed at forsyne sin frivillige bæredygtighedsrapportering med en erklæring, gælder reglerne i § 135 b.

Efter det foreslåede § 2, *stk. 5*, knytter betegnelsen »bæredygtighedsrapportering« sig alene til en bæredygtighedsrapportering, der udarbejdes efter årsregnskabsloven. Det bemærkes, at »bæredygtighedsrapportering« i det foreslåede § 2, *stk. 5*, ikke nødvendigvis har samme betydning som den tilsvarende betegnelse, der fremgår af regnskabsreglerne for finansielle virksomheder.

Frivillige bæredygtighedsoplysninger, der ikke udgør et helt eller delvist tilvalg af § 99 a vil fortsat kunne placeres i ledelsesberetningen eller i en supplerende beretning, jf. § 14, så længe oplysningerne ikke benævnes »bæredygtighedsrapportering«.

Det foreslåede vil medføre, at betegnelsen »bæredygtighedsrapportering« alene vil kunne anvendes om en rapportering, der indeholder oplysninger i henhold til § 99 a.

Til nr. 3

Efter årsregnskabslovens § 8, *stk. 2*, 2. pkt., skal ledelsen ved udarbejdelsen af årsrapporten iagttage de for virksomheden gældende standarder, jf. § 99 a, *stk. 6*, § 107 e, og §§ 136 og 137.

§ 99 a, *stk. 6*, vedrører standarder for virksomheders bæredygtighedsrapportering. Efter § 107 e kan små og mellemstore virksomheder, der er omfattet af krav om bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a, udarbejde deres rapportering i overensstemmelse med standarderne for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder. § 136 fastsætter bemyndigelse til, at Erhvervsstyrelsen kan udstede regnskabsstandarder og § 137 fastsætter regler om brug af internationale regnskabsstandarder.

Det foreslås i § 8, *stk. 2*, 2. pkt., at ændre »jf. §§ 99 a, *stk. 6*, 107 e, 136 og 137« til: »jf. § 99 a, *stk. 7*, og §§ 136 og 137«.

Ændringen er en konsekvens den foreslåede § 99 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, hvorefter den gældende § 99 a, stk. 6, videreføres i en ny § 99 a, stk. 7.

Derudover er ændringen en konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 107 e, jf. lovforslagets § 1, nr. 15. Ophævelsen har baggrund i forenklingsdirektivets artikel 2, nr. 7, som ophæver regnskabsdirektivets artikel 29c om standarder for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 1, nr. 15.

Den foreslåede ændring til § 8, stk. 2, 2. pkt., vil medføre, at henvisningen til § 99 a, stk. 6, ændres til stk. 7, samt at henvisningen til § 107 e vil udgå af opregningen over de standarder, som ledelsen skal iagttage ved udarbejdelsen af årsrapporten.

Til nr. 4

Gældende § 9, stk. 3, 2. pkt., fastsætter, at ledelsen skal erklære, at en eventuel bæredygtighedsrapportering er udarbejdet i overensstemmelse med de standarder, der er nævnt i § 99 a, stk. 6, og § 107 e.

§ 99 a, stk. 6, vedrører standarder for virksomheders bæredygtighedsrapportering. Efter § 107 e kan små og mellemstore virksomheder, der er omfattet af krav om bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a, udarbejde deres rapportering i overensstemmelse med standarderne for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder.

Det foreslås i § 9, stk. 3, 2. pkt., at »§ 99 a, stk. 6, og § 107 e« ændres til »§ 99 a, stk. 7«.

Ændringen er en konsekvens af den foreslåede § 99 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, hvorefter den gældende § 99 a, stk. 6, videreføres i en ny § 99 a, stk. 7.

Derudover er ændringen en konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 107 e, jf. lovforslagets § 1, nr. 15. Ophævelsen har baggrund i forenklingsdirektivets artikel 2, nr. 7, som ophæver regnskabsdirektivets artikel 29c om standarder for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 1, nr. 15.

Den foreslåede ændring til § 9, stk. 3, 2. pkt., vil medføre, at henvisningen til § 107 e vil udgå, samt at henvisningen til § 99 a, stk. 6, ændres til stk. 7.

Ledelsen vil ikke længere i ledelsespåtegningen skulle erklære, at en eventuel bæredygtighedsrapportering er udarbejdet i overensstemmelse med § 107 e.

Til nr. 5

Årsregnskabslovens § 99 fastsætter krav til indholdet af ledelsesberetningen for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Efter bestemmelsens stk. 2, skal store virksomheder medtage oplysninger om immaterielle nøgleressourcer i ledelsesberetningen og redegøre for, hvordan virksomhedens forretningsmodel grundlæggende afhænger af sådanne immaterielle nøgleressourcer, og hvorledes disse ressourcer er en kilde til værdiskabelse for virksomheden.

Immaterielle nøgleressourcer defineres i bilag 1, C, nr. 17, som ressourcer uden fysisk substans, som virksomhedens forretningsmodel i afgørende grad afhænger af, og som er en kilde til virksomhedens værdiskabelse.

Immaterielle nøgleressourcer omfatter både indregnede og ikke-indregnede nøgleressourcer, som bidrager til forståelsen af sammenhængen mellem forretningsmodellen og immaterielle forhold. Oplysningerne om de immaterielle nøgleressourcer skal have en relation til virksomhedens kerneforretning, som forstås som virksomhedens løbende aktiviteter.

Visse oplysninger om immaterielle ressourcer kan knytte sig til bæredygtighedsspørgsmål, hvorfor disse bør medtages i bæredygtighedsrapporteringen. Dette kan f.eks. være bæredygtighedsoplysninger, der er relevante for sociale spørgsmål om medarbejderes færdigheder, erfaring, kompetencer, loyalitet over for virksomheden og motivation til at forbedre processer, varer og tjenesteydelser.

Disse oplysninger kan også vurderes som værende oplysninger om immaterielle nøgleressourcer. På samme måde kan bæredygtighedsoplysninger om ledelsesmæssige spørgsmål som f.eks. oplysninger om virksomhedens relation og forbindelser til dens interessenter, herunder kunder og leverandører, også vurderes som relevant i forbindelse med oplysninger om immaterielle ressourcer.

Oplysningskravet om immaterielle nøgleressourcer skal ses i sammenhæng med lovens § 12, stk. 2, hvorefter årsrapporten skal udarbejdes således, at den støtter regnskabsbrugeren i dennes økonomiske beslutninger. Virksomheden vil i forbindelse med afgivelse af oplysning om sine immaterielle nøgleressourcer derfor skulle vurdere, hvilke oplysninger der er væsentlige og relevante for regnskabsbrugeres beslutningstagen.

I forbindelse med væsentlighedsvurderingen for beskrivelsen af de immaterielle nøgleressourcer vil der skulle tages højde for, hvorvidt forretningsmodellen i afgørende grad afhænger af den pågældende immaterielle nøgleressource, samt om ressourcen skaber værdi for virksomheden. Beskrivelsen vil skulle være retvisende for de forhold, den omhandler, jf. årsregnskabslovens § 11, stk. 1, 2. pkt.

Årsregnskabslovens § 99, stk. 2, er en implementering af bæredygtighedsdirektivet og omfatter de samme virksomheder, som skal udarbejde en bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a.

Det foreslås i § 99, stk. 2, at »Store virksomheder« ændres til »Virksomheder omfattet af § 99 a«.

Det foreslåede gennemfører forenklingsdirektivets artikel 2, nr. 3, om ændring af 4. afsnit i regnskabsdirektivets artikel 19, stk. 1, som ændrer anvendelsesområdet for, hvilke virksomheder der skal medtage oplysninger om immaterielle nøgleressourcer i ledelsesberetningen. Det foreslåede skal ses i sammenhæng med det ændrede anvendelsesområde for virksomheder omfattet af pligten til bæredygtighedsrapportering i henhold til § 99 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 7. Forenklingsdirektivet ændrer både regnskabsdirektivets artikel 19, stk. 1, og artikel 19a, stk. 1, således, at begge bestemmelser fortsat omfatter de samme virksomheder.

Dattervirksomheder, som er omfattet lovpligtig bæredygtighedsrapportering, men som benytter undtagelsen i medfør af §§ 99 d eller 99 e, vil ikke blive forpligtiget til at redegøre for immaterielle nøgleressourcer. Dette skyldes, at dattervirksomheden indgår i den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, hvor oplysninger om dattervirksomhedens immaterielle nøgleressourcer vil fremgå.

Erhvervsdrivende fonde, som er undtaget fra at udarbejde en bæredygtighedsrapportering i henhold til § 99 a, stk. 10, vil ligeledes ikke blive forpligtiget til at redegøre for immaterielle nøgleressourcer, idet § 99 a, stk. 10, forudsætter, at en dattervirksomhed af moderfonden vil skulle udarbejde koncernregnskabet, hvor bæredygtighedsrapporteringen såvel som de øvrige lovpligtige dele af ledelsesberetningen indgår.

Tilsvarende vil alternative investeringsfonde og investeringsholdingvirksomheder, som er undtaget bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a, stk. 11, eller § 128, stk. 3, ikke blive forpligtiget til at redegøre om immaterielle nøgleressourcer. § 99, stk. 2, omfatter alene virksomheder, der er omfattet af § 99 a og da alternative investeringsfonde og visse investeringsholdingvirksomheder helt undtages fra pligten til at rapportere om bæredygtighed, er disse ligeledes ikke omfattet af anvendelsesområdet for § 99, stk. 2.

Anvendelsesområdet for det foreslåede § 99, stk. 2, omfatter alene de virksomheder, der som følge af lovgivningen er "omfattet" af § 99 a. § 99, stk. 2, udgør ikke en del af bæredygtighedsrapporteringen, men er et særskilt krav til ledelsesberetningen. Virksomheder, der frivilligt vælger at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, som et helt eller delvist tilvalg af § 99 a, vil dermed ikke blive omfattet af kravet i § 99, stk. 2, om redegørelse for immaterielle nøgleressourcer, da disse virksomheder ikke er lovmæssigt forpligtet til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering i henhold til årsregnskabsloven.

Det foreslåede vil medføre, at virksomheder, der er omfattet af krav om bæredygtighedsrapportering, jf. det foreslåede § 99 a, også vil skulle medtage oplysninger om immaterielle nøgleressourcer i ledelsesberetningen og redegøre for, hvordan virksomhedens forretningsmodel grundlæggende afhænger af sådanne immaterielle nøgleressourcer, og hvorledes disse ressourcer er en kilde til værdiskabelse for virksomheden.

Til nr. 6

Årsregnskabslovens § 99 fastsætter krav til indholdet af ledelsesberetningen for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

I bestemmelsens stk. 1, nr. 1-7, oplistes en række oplysningskrav, der skal medtages i ledelsesberetningen og som udgør minimumskravene til ledelsesberetningens indhold.

Det følger af stk. 1, at ledelsesberetningen skal 1) beskrive virksomhedens væsentligste aktiviteter, 2) beskrive eventuel usikkerhed ved indregning eller måling, så vidt muligt med angivelse af beløb, 3) beskrive usædvanlige forhold, der kan have påvirket indregningen eller målingen, så vidt muligt med angivelse af beløb, 4) redegøre for udviklingen i virksomhedens aktiviteter og økonomiske forhold, 5) beskrive virksomhedens forventede udvikling, herunder særlige forudsætninger og usikre faktorer, som ledelsen har lagt til grund for beskrivelsen, 6) beskrive forsknings- og udviklingsaktiviteter i eller for virksomheden og 7) omtale filialer i udlandet.

Det følger af stk. 2 og 3, at store virksomheder i ledelsesberetningen skal redegøre for deres immaterielle nøgleressourcer, herunder hvordan forretningsmodellen afhænger af disse, og hvordan de bidrager til værdiskabelsen. Herudover skal virksomheder, der anvender finansielle instrumenter, hvor dette er væsentligt, beskrive deres mål og politikker for styring af finansielle risici.

Det foreslås i § 99 at indsætte et *stk. 4*, hvoraf det følger, at store virksomheder, i det omfang det er nødvendigt for at forstå virksomhedens udvikling, resultat og finansielle stilling, skal supplere redegørelsen i henhold til stk. 1, nr. 4, med oplysninger om ikke-finansielle forhold, som er relevante for de specifikke aktiviteter, herunder oplysninger vedrørende miljø- og personaleforhold. 1. pkt. finder ikke anvendelse for virksomheder, der udarbejder en bæredygtighedsrapportering efter § 99 a.

Det foreslåede 1. pkt. implementerer dele af regnskabsdirektivets artikel 19, stk. 1, 3. afsnit, hvoraf det følger, at redegørelsen, i det omfang det er nødvendigt for at forstå virksomhedens udvikling, resultat eller stilling, skal indeholde både finansielle og i givet fald ikke-finansielle nøgleresultat-indikatorer, som er relevante for de specifikke aktiviteter, herunder oplysninger vedrørende miljø- og personalespørgsmål. Redegørelsen i ledelsesberetningen skal i givet fald indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på beløb, der er anført i årsregnskabet. Det foreslåede vedrører alene den del af regnskabsdirektivets artikel 19, stk. 1, 3. afsnit, der omhandler ikke-finansielle forhold. Regnskabsdirektivets krav om, at virksomheder skal redegøre for finansielle forhold, er allerede implementeret i henholdsvis § 76 a for virksomheder omfattet af regnskabsklasse B og i § 99, stk. 1, nr. 4, for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og D.

Med det foreslåede skal store virksomheder omfattet af

regnskabsklasse C og virksomheder omfattet af regnskabsklasse D redegøre for sammenhængen mellem virksomhedens ikke-finansielle forhold og økonomiske forhold i relation til virksomhedens aktiviteter, hvis disse oplysninger er nødvendige for at forstå virksomhedens udvikling, resultat og finansielle stilling. De omfattede virksomheder skal således redegøre for ikke-finansielle forhold, som er relevante for de aktiviteter, som virksomheden har medtaget i sin redegørelse i henhold til stk. 1, nr. 4.

Den foreslåede bestemmelse har tidligere indgået i lovens § 99, stk. 2. Bestemmelsen blev imidlertid ophævet ved lov nr. 1716 af 27. december 2018, som gennemførte Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner, der indførte krav om store virksomheders udarbejdelse af en ikke-finansiell redegørelse i ledelsesberetningen. Dagældende § 99, stk. 2, blev i den forbindelse overflødig, idet bestemmelsen og det nye krav om en ikke-finansiell redegørelse omfattede de samme virksomheder (store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og virksomheder omfattet af regnskabsklasse D).

Det foreslåede 2. pkt. har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 8, hvorefter virksomheder, der opfylder kravene i direktivets 19a, stk. 1-4, og virksomheder, der gør brug af undtagelsen i artikel 19a, stk. 6, anses for at have opfyldt kravene i regnskabsdirektivets artikel 19, stk. 1, 3. afsnit. Der henvises i den forbindelse til det foreslåede § 99 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, der gennemfører de øvrige dele af regnskabsdirektivets artikel 19a.

Det foreslåede stk. 4 omfatter store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C samt virksomheder omfattet af regnskabsklasse D. Små og mellemstore virksomheder er undtaget fra bestemmelsen, da regnskabsdirektivets artikel 19, stk. 4, tillader, at disse virksomheder undtages fra pligten i bestemmelsens stk. 1, 3. afsnit, for så vidt angår ikke-finansielle oplysninger.

Det bemærkes, at anvendelsesområdet i lovforslagets § 99, stk. 4, omfatter virksomheder som "udarbejder" en bæredygtighedsrapportering, jf. § 99a. Undtagelsen fra at redegøre for ikke-finansielle forhold omfatter derfor både virksomheder, der er omfattet af den lovpligtige bæredygtighedsrapportering, og virksomheder, der udarbejder en bæredygtighedsrapportering på frivillig basis. Det er dog en forudsætning, at den frivillige bæredygtighedsrapportering kan anses for et helt eller delvist tilvalg af § 99 a. Virksomheder, der frivilligt udarbejder en bæredygtighedsrapportering i henhold til VS, vil anses for at have tilvalgt reglerne om bæredygtighedsrapportering i henhold til § 99 a, hvis virksomheden som minimum rapporterer i overensstemmelse med det fulde basismodul i VS. Frivilligt tilvalg af bæredygtighedsrapportering afgrænses efter, hvornår en rapportering om bæredygtighed kan betegnes som en »bæredygtighedsrapportering« i henhold til årsregnskabslovens § 2, stk.

5. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 1, nr. 2, om indsættelse af § 2, stk. 5, i årsregnskabsloven.

Det foreslåede skal ses sammenhæng med forenklingsdirektivets artikel 2, nr. 4, litra a, som ændrer anvendelsesområdet for virksomheder, der er forpligtiget til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, jf. regnskabsdirektivets artikel 19a. Idet kravene om bæredygtighedsrapportering fremover ikke nødvendigvis vil omfatte alle store virksomheder i regnskabsklasse C og virksomheder i regnskabsklasse D, vil det være nødvendigt at genindføre regnskabsdirektivets minimumskrav til ledelsesberetningen, jf. direktivets artikel 19.

Det foreslåede § 99, stk. 4, vil medføre, at store virksomheder, i det omfang det er nødvendigt for at forstå virksomhedens udvikling, resultat og finansielle stilling, vil skulle supplere redegørelsen i henhold til stk. 1, nr. 4, med oplysninger om ikke-finansielle forhold, som er relevante for de specifikke aktiviteter, herunder oplysninger vedrørende miljø- og personaleforhold. En virksomhed vil ikke være omfattet af stk. 4, 1. pkt., hvis den udarbejder en bæredygtighedsrapportering efter § 99 a.

Til nr. 7

§ 99 a fastsætter regler om pligten til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering. Bestemmelsen gennemfører regnskabsdirektivets artikel 19a, som blev implementeret ved lov nr. 480 af 23. maj 2024, og senest ændret ved lov nr. 1636 af 16. december 2025.

Efter § 99 a, stk. 1, skal store virksomheder rapportere om bæredygtighed i ledelsesberetningen. Rapporteringen skal udgøre et særskilt afsnit og skal indeholde oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål samt, hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation, jf. dog stk. 7 og 12. Virksomheden skal desuden oplyse om den proces, der er gennemført for at identificere de oplysninger, der medtages i rapporteringen.

Pligten til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering omfatter store virksomheder i regnskabsklasse C samt virksomheder i regnskabsklasse D, med undtagelse af mikrovirksomheder, der, jf. § 102, stk. 7, er undtaget fra pligten til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering.

Efter § 99 a, stk. 2, skal bæredygtighedsrapporteringen omfatte de overordnede rapporteringsområder, der er angivet i nr. 1-8, jf. dog stk. 5. Dette omfatter bl.a. en beskrivelse af virksomhedens forretningsmodels og -strategis modstandsdygtighed over for risici og muligheder vedrørende bæredygtighedsspørgsmål samt, hvordan virksomhedens strategi er blevet gennemført med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål.

Efter stk. 3 skal bæredygtighedsrapporteringen omfatte oplysninger vedrørende kort-, mellem- og langsigtede horisonter, hvor det er relevant.

Efter stk. 4 skal oplysningerne efter stk. 1-3, hvor det er relevant, omfatte virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder produkter, tjenesteydelser, forretningsforbindelser og leverandørkæde. Der skal desuden gives henvisning til og yderligere forklaringer på andre oplysninger, der er medtaget, jf. § 99, og beløb, der er anført i årsregnskabet.

Efter stk. 5 kan virksomheden i særlige tilfælde undlade at give oplysninger efter stk. 2-4, hvis offentliggørelse af oplysningerne kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister. Undladelsen må dog ikke forhindre, at rapporteringen giver en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling for så vidt angår bæredygtighedsområdet i forhold til dens udvikling, resultat m.v.

Efter stk. 6 skal oplysningerne efter stk. 1-5 afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Europa-Kommissionen ved delegerede retsakter, jf. artikel 29b i regnskabsdirektivet.

Efter stk. 7 kan dattervirksomheder undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, hvis dattervirksomheden er omfattet af modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering, forudsat at kravene i stk. 8 er opfyldt.

En dattervirksomhed, hvis modervirksomhed er etableret i et land uden for EU/EØS, kan ligeledes undlade at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis dattervirksomheden er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering, forudsat at kravene i stk. 9 er opfyldt, og hvis bæredygtighedsrapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder, eller på en måde der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering.

Desuden kan en dattervirksomhed, hvis modervirksomhed er etableret i et land uden for EU/EØS, undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, hvis dattervirksomheden og dens dattervirksomheder er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering, som er udarbejdet af en anden dattervirksomhed inden for EU/EØS, jf. stk. 11.

Stk. 8 fastsætter betingelserne for, at en dattervirksomhed, hvis modervirksomhed er etableret i EU/EØS, kan anvende undtagelsen i stk. 7.

Stk. 9 fastsætter betingelserne for, at en dattervirksomhed, hvis modervirksomhed er etableret i et land uden for EU/EØS, kan anvende undtagelsen i stk. 7.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med stk. 7 og 8 og gælder, når modervirksomheden er etableret i et tredjeland. I sådanne tilfælde skal modervirksomhedens rapportering også omfatte oplysninger om den danske dattervirksomhed, der er undtaget fra at udarbejde en egen bæredygtighedsrapport, og dattervirksomheden skal tillige afgive oplysninger efter stk. 8.

Desuden skal dattervirksomheden medtage oplysninger efter artikel 8 i forordning (EU) 2020/852 (taksonomiforordningen), vedrørende dattervirksomheden, herunder dennes dattervirksomheder. Oplysningerne skal fremgå af dattervirksomhedens ledelsesberetning eller af modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering.

Efter stk. 10 kan en modervirksomhed, der udarbejder en konsolideret bæredygtighedsrapportering, undlade at udarbejde en selvstændig bæredygtighedsrapportering for modervirksomheden.

Efter stk. 11 kan en dattervirksomhed, hvis modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS, indtil den 6. januar 2030, undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, hvis dattervirksomheden og dens dattervirksomheder er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering, som er udarbejdet af en anden dattervirksomhed inden for EU/EØS.

Bestemmelsen fastsætter i 2. pkt., nr. 1-4, en række betingelser for, at den pågældende dattervirksomhed kan anvende undtagelsen.

Dattervirksomheden kan vælge at medtage oplysninger efter artikel 8 i taksonomiforordningen. Vælger dattervirksomheden at medtage oplysningerne, skal de omfatte de aktiviteter, der udføres af alle modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, som er omfattet af forordningen.

Efter stk. 12 er en modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, som undlader at udarbejde koncernregnskab i medfør af § 111, stk. 2, undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis dattervirksomheden udarbejder en bæredygtighedsrapportering.

En modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, som undlader at udarbejde koncernregnskab i medfør af § 111, stk. 3, er tilsvarende undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis den dattervirksomhed, der udarbejder det reviderede koncernregnskab, hvori moderfonden er udeladt, udarbejder en konsolideret bæredygtighedsrapportering. Anvendes undtagelsen efter § 111, stk. 3, skal moderfonden i sin årsrapport oplyse, at koncernregnskab er undladt, og sammen med sin egen årsrapport indsende dattervirksomhedens koncernregnskab til Erhvervsstyrelsen.

Efter stk. 13 er alternative investeringsfonde som defineret i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., ikke omfattet af krav om bæredygtighedsrapportering efter årsregnskabslovens § 99 a.

Efter stk. 14 har erhvervsministeren bemyndigelse til at undtage de virksomheder, som på nuværende tidspunkt er omfattet af krav om bæredygtighedsrapportering efter § 99 a, men som efter EU-retten fra regnskabsåret 2027 vil være undtaget fra dette krav, fra forpligtigelsen til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering allerede fra regnskabsåret 2025. Bemyndigelsen er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 328 af 24. februar 2026.

Efter stk. 15 har erhvervsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om, at virksomheder som undtages fra krav om bæredygtighedsrapportering, som før ikrafttrædelsen af stk. 14 har valgt eller udpeget en revisor eller uafhængig erklæringsudbyder, jf. selskabslovens § 149 a, stk. 1, § 11, stk. 1, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder eller § 75 a, 1. og 2. pkt., i lov om erhvervsdrivende fonde, til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, vil kunne afregistrere den pågældende revisor eller erklæringsudbyder i Erhvervsstyrelsens it-system uden særskilt vedtagelse på generalforsamling. Bemyndigelsen er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 328 af 24. februar 2026.

Det foreslås, at § 99 a nyaffattes.

Det foreslås i § 99 a, stk. 1, at store virksomheder, som i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet overskrider en nettoomsætning på 3.530 mio. kr. og et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 1.000, i ledelsesberetningen skal medtage en bæredygtighedsrapportering, jf. dog stk. 10 og 11, og §§ 99 d og 99 e.

Det foreslåede stk. 1, henviser til en række bestemmelser, hvorefter virksomheder, uanset at de opfylder bestemmelsens størrelseskriterier, undtages for pligten til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering.

Efter stk. 10 kan erhvervsdrivende fonde, som opfylder betingelserne i årsregnskabslovens § 111, stk. 2 eller 3, undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, hvis en række nærmere betingelser er opfyldt. Der henvises til bemærkningerne til det foreslåede stk. 10.

Efter stk. 11 er alternative investeringsfonde undtaget fra pligten til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering.

Efter §§ 99 d og 99 e kan dattervirksomheder undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, hvis modervirksomheden udarbejder en konsolideret bæredygtighedsrapportering for den samlede koncern. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 12 og 13, som indsætter §§ 99 d og 99 e.

Det foreslåede har baggrund i forenklingsdirektivets artikel 2, nr. 4, litra a, om ændring af regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 1, 1. afsnit.

Med det foreslåede er pligten til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering betinget af to kumulative størrelseskriterier for henholdsvis nettoomsætning og antal heltidsbeskæftigede, som begge skal overskrides i to på hinanden følgende regnskabsår.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at virksomheder, som i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet overskrider en nettoomsætning på 3.530 mio. kr. og et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 1.000, i ledelsesberetningen vil skulle medtage en bæredygtighedsrapportering, jf. dog stk. 10 og 11, og §§ 99 d og 99 e.

Det foreslås i § 99 a, stk. 2, at bæredygtighedsrapporteringen, der skal udgøre et særskilt afsnit i ledelsesberetningen, skal indeholde oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation. Virksomheden skal ligeledes oplyse om den proces, den har gennemført for at identificere de oplysninger, som er indeholdt i rapporteringen.

Det foreslåede indebærer, at bæredygtighedsrapporteringen skal fremgå af et særskilt afsnit i ledelsesberetningen, som tydeligt kan identificeres. Ved "et særskilt afsnit" forstås, at rapporteringen skal fremgå i en egen sektion. Dette kan f.eks. være ved at markere sektionen med overskriften »bæredygtighedsrapportering«, som angivet i lovforslagets § 1, nr. 2, der indsætter nyt stk. 5 i § 2. Kravet om, at bæredygtighedsrapporteringen skal fremgå af et særskilt afsnit i ledelsesberetningen, er ikke til hinder for integreret rapportering, så længe det sker ved klare henvisninger til de konkrete afsnit, hvor oplysningerne fremgår. Det bemærkes, at de nærmere regler for, hvordan kravet om særskilt afsnit kan opfyldes, herunder mulighederne for integreret rapportering, fremgår af standarden for bæredygtighedsrapportering, jf. det foreslåede stk. 7.

Bæredygtighedsrapporteringen skal medtage oplysninger, der er nødvendige for at forstå både virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål og hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation. Virksomheden skal medtage oplysninger, der er relevante ud fra den dobbelte væsentlighedsvurdering, hvorefter virksomheder skal tage hensyn til hvert væsentlighedsperspektiv i sig selv og medtage oplysninger, der er væsentlige ud fra enten ét eller begge af perspektiverne.

Virksomheden skal desuden oplyse om den proces, den har gennemført for at identificere de oplysninger, som er medtaget i rapporteringen, herunder den vurdering, som virksomheden har foretaget i forhold til, hvilke oplysninger der er væsentlige med udgangspunkt i den dobbelte væsentlighedsvurdering.

Det foreslåede er en videreførelse af § 99 a, stk. 1, 2. og 3. pkt.

Det foreslåede vil medføre, at bæredygtighedsrapporteringen vil skulle udgøre et særskilt afsnit i ledelsesberetningen og medtage oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation. Derudover vil virksomheden skulle oplyse om den proces, der er gennemført for at identificere de oplysninger, som er medtaget i rapporteringen.

Det foreslås i § 99 a, stk. 3, at oplysningerne nævnt i stk. 2, skal omfatte de rapporteringsområder, som er oplistet i nr. 1-8, jf. dog § 99 f.

§ 99 f fastsætter regler om, at virksomheder i visse tilfælde kan undlade at medtage oplysninger om forretningshemme-

ligheder m.v. i dens bæredygtighedsrapportering. Der henvises i den forbindelse til det foreslåede § 99 f, jf. lovforslagets § 1, nr. 13.

Det foreslås i § 99 a, stk. 3, nr. 1, at oplysninger skal omfatte en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og -strategi.

Bestemmelsens litra a-e uddyber, hvilke elementer denne beskrivelse skal omfatte.

Det foreslås i § 99 a, stk. 3, nr. 1, litra a, at oplysningerne skal omfatte en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodels og -strategis modstandsdygtighed over for risici i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra a, som har baggrund i regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra a, nr. i.

Det foreslås i § 99 a, stk. 3, nr. 1, litra b, at oplysningerne skal omfatte en kort beskrivelse af virksomhedens muligheder vedrørende bæredygtighedsspørgsmål.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra b, som har baggrund i regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra a, nr. ii.

Det foreslås i § 99 a, stk. 3, nr. 1, litra c, at oplysningerne skal omfatte en kort beskrivelse af virksomhedens eventuelle planer, herunder gennemførelsestiltag og hertil hørende finansierungs- og investeringsplaner for at sikre, at dens forretningsmodel og -strategi er forenelig med Prisaftalen inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer vedtaget den 12. december 2015 og med målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet, og hvor det er relevant, virksomhedens eksponering for kul-, olie- og gasrelaterede aktiviteter.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra c, som har baggrund i regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra a, nr. iii.

Det foreslås i § 99 a, stk. 3, nr. 1, litra d, at oplysningerne skal omfatte en kort beskrivelse af, hvordan virksomhedens forretningsmodel og -strategi tager hensyn til virksomhedens interessenteres interesser og til virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra d, som har baggrund i regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra a, nr. iv.

Det foreslås i § 99 a, stk. 3, nr. 1, litra e, at bæredygtighedsrapporteringen skal omfatte en kort beskrivelse af, hvordan virksomhedens strategi er blevet gennemført med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a,

stk. 2, nr. 1, litra e, som har baggrund i regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra a, nr. v.

Det foreslåede stk. 3, nr. 1, vil medføre, en virksomheds bæredygtighedsrapportering vil skulle omfatte en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og -strategi, og at beskrivelsen vil skulle omfatte de elementer, som er oplistet i litra a-e.

Det foreslås i § 99 a, stk. 3, nr. 2, at oplysningerne skal omfatte en beskrivelse af de tidsfæstede mål vedrørende bæredygtighed, som virksomheden har fastsat, herunder, hvor det er relevant, absolutte mål for reduktion af drivhusgasemission i hvert fald for 2030 og 2050, en beskrivelse af virksomhedens fremskridt med hensyn til at nå disse mål og en tilkendegivelse af, hvorvidt virksomhedens mål vedrørende miljømæssige faktorer er baseret på videnskabelig dokumentation.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 2, som har baggrund i regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra b.

Det foreslåede stk. 3, nr. 2, vil medføre, at hvis en virksomhed har fastsat tidsfæstede mål vedrørende bæredygtighed, vil virksomheden skulle oplyse om disse. For detaljer omkring de præcise krav til virksomhedens beskrivelse af sine absolutte mål for reduktion af drivhusgasemission samt mål vedrørende miljømæssige faktorer, henvises der til standarden for bæredygtighedsrapportering, jf. det foreslåede stk. 7.

Det foreslås i § 99 a, stk. 3, nr. 3, at oplysningerne skal omfatte en beskrivelse af den rolle, som virksomhedens ledelse spiller med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, og en beskrivelse af dens ekspertise og færdigheder med henblik på at varetage denne rolle eller den mulighed, den har for at anvende bistand på dette område.

Hvad der forstås ved en virksomheds ledelse, fremgår af definitionen i årsregnskabslovens bilag 1, A, nr. 6.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 3, som har baggrund i regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra c.

Det foreslåede stk. 3, nr. 3, vil medføre, at oplysningerne vil skulle indeholde en beskrivelse af ledelsens rolle i forhold til bæredygtighedsspørgsmål, samt en beskrivelse af ledelsens ekspertise og færdigheder i relation til at varetage denne rolle eller af ledelsens mulighed for at anvende bistand på området.

Det foreslås i § 99 a, stk. 3, nr. 4, at oplysningerne skal omfatte en beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 4, som har baggrund i regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra d.

Det foreslåede stk. 3, nr. 4, vil medføre, at virksomheden

vil skulle give en beskrivelse af dens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål.

Det foreslås i § 99 a, stk. 3, nr. 5, at rapporteringen skal omfatte oplysninger om, hvorvidt der foreligger incitamentsordninger forbundet med bæredygtighedsspørgsmål, som tilbydes medlemmer af virksomhedens ledelse.

Hvad der forstås ved en virksomheds ledelse, fremgår af definitionen i årsregnskabslovens bilag 1, A, nr. 6.

Incitamentsordninger kan f.eks. være bonusordninger, aktiebaseret vederlæggelse eller andet vederlag som er knyttet op på bæredygtighedsspørgsmål.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 5, som har baggrund i regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra e.

Det foreslåede stk. 3, nr. 5, vil medføre, at oplysninger om eksistensen af incitamentsordninger tilknyttet bæredygtighedsspørgsmål vil skulle medtages i rapporteringen.

Det foreslås i § 99 a, stk. 3, nr. 6, litra a, at oplysningerne skal omfatte en beskrivelse af due diligence-procedurer, der er gennemført af virksomheden med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål og, hvor det er relevant, i tråd med anden lovgivning, som stiller krav til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure.

Det foreslåede indebærer således, at en virksomhed, hvis den har foretaget en due diligence-procedure vedrørende bæredygtighedsspørgsmål, skal medtage en beskrivelse af denne procedure. Er virksomheden forpligtet til at gennemføre en due diligence-procedure i henhold til anden lovgivning, f.eks. EU-retlige krav vedrørende ledelsesmedlemmers pligter og due diligence, skal en beskrivelse af denne procedure ligeledes medtages i bæredygtighedsrapporteringen.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 6, litra a, som har baggrund i regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra f, nr. i.

Det foreslåede stk. 3, nr. 6, litra a, vil medføre, at hvis virksomheden har gennemført due diligence-procedurer, vil den skulle oplyse om disse.

Det foreslås i § 99 a, stk. 3, nr. 6, litra b, at oplysningerne skal omfatte en beskrivelse af de væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger vedrørende virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde, og tiltag til at identificere og overvåge disse indvirkninger og andre negative indvirkninger, som virksomheden er påkrævet at identificere i henhold til anden lovgivning til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure.

Ved aktuelle eller potentielle negative indvirkninger forstås særligt de mest betydelige indvirkninger relateret til virksomhedens aktiviteter, herunder alvoren af indvirkningen på mennesker, miljø og klima, antallet af individer, der påvirkes eller kan blive påvirket, eller omfanget af skader på miljø og klima, og hvor let disse kan afhjælpes. Dette er i overensstemmelse med FN's vejledende principper for menneskerettigheder og erhvervsliv.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 6, litra b, som har baggrund i regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra f, nr. ii.

Det foreslåede stk. 3, nr. 6, litra b, vil medføre, at virksomheden vil skulle oplyse om de væsentlige aktuelle eller potentielle negative indvirkninger vedrørende dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde.

Det foreslås i § 99 a, stk. 3, nr. 6, litra c, at oplysningerne skal omfatte en beskrivelse af eventuelle tiltag, der er taget af virksomheden for at forebygge, afbøde, afhjælpe eller standse aktuelle eller potentielle negative indvirkninger, og resultatet af sådanne tiltag.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 6, litra c, som har baggrund i regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra f, nr. iii.

Det foreslåede stk. 3, nr. 6, litra c, vil medføre, at virksomheden vil skulle oplyse om dens tiltag med hensyn til at forebygge, afbøde, afhjælpe eller standse aktuelle eller potentielle negative indvirkninger. Endvidere vil virksomheden skulle oplyse om resultatet af sådanne tiltag.

Det foreslås i § 99 a, stk. 3, nr. 7, at oplysningerne skal omfatte en beskrivelse af virksomhedens væsentligste risici, herunder afhængigheder, vedrørende bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan virksomheden styrer disse.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 7, som har baggrund i regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra g.

Ved risici forstås faktiske eller potentielle risici vedrørende virksomhedens finansielle stilling som følge af bæredygtighedsspørgsmål.

Det foreslåede stk. 3, nr. 7, vil medføre, at oplysningerne vil skulle omfatte en beskrivelse af virksomhedens væsentligste risici i relation til bæredygtighed, herunder dens væsentligste afhængigheder på disse områder og, hvordan virksomheden håndterer risiciene.

Det foreslås i § 99 a, stk. 3, nr. 8, at der skal oplyses om indikatorer, som er relevante for oplysningerne i nr. 1-7.

Det foreslåede er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 2, nr. 8, som har baggrund i regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra h.

Det foreslåede stk. 3, nr. 8, vil medføre, at virksomhederne vil skulle oplyse om indikatorer, som er relevante for

oplysningerne i det foreslåede § 99 a, stk. 3, nr. 1-7. Disse indikatorer fastsættes bl.a. i standarden for bæredygtighedsrapportering, jf. det foreslåede stk. 7.

Det foreslås i § 99 a, stk. 4, at oplysningerne i stk. 3 skal omfatte oplysninger vedrørende kort-, mellem- og langsigtede tidshorisonter, alt efter hvad der er relevant.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende § 99 a, stk. 3, som har baggrund i regnskabsdirektivs artikel 19a, stk. 2, 2. afsnit, 1. pkt.

Det foreslåede stk. 4 vil medføre, at virksomheders bæredygtighedsrapportering vil skulle omfatte oplysninger vedrørende kort-, mellem- og langsigtede tidshorisonter, alt efter hvad der er relevant. Standarden for bæredygtighedsrapportering, jf. det foreslåede stk. 7, vil angive de nærmere retningslinjer herfor.

Det foreslås i § 99 a, stk. 5, at oplysninger efter stk. 2-4 skal, hvor det er relevant, indeholde oplysninger om virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde. Oplysningerne efter 1. pkt. kan baseres på skøn eller data indhentet i værdikæden, forudsat at den valgte metode sikrer den mest retvisende rapportering. Det foreslås endvidere, at oplysninger om virksomhedens værdikæde skal indhentes i overensstemmelse med § 99 b.

§ 99 b fastsætter regler for værdikædebegrænsning i forbindelse med indhentning af oplysninger til brug for bæredygtighedsrapportering. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 1, nr. 9, om indsættelse af ny § 99 b.

Det foreslåede stk. 5, 1. pkt., viderefører indholdet af gældende § 99 a, stk. 4, 1. pkt., som har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 3, 1. afsnit.

Efter det foreslåede stk. 5, 1. pkt., skal bæredygtighedsrapporteringen indeholde relevante oplysninger om virksomhedens samlede værdikæde, herunder medtage oplysninger fra værdikæden både inden for EU og uden for EU, hvis virksomhedens værdikæde strækker sig uden for EU. Vurderingen af, hvilke oplysninger om værdikæden der er relevante at medtage i en virksomhedens bæredygtighedsrapportering, beror på virksomhedens dobbelte væsentlighedsvurdering. Standarden for bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 7, angiver metoden for, hvordan en virksomhed skal foretage sin dobbelte væsentlighedsvurdering.

Det foreslåede stk. 5, 2. pkt., har baggrund i forenklingsdirektivets artikel 2, nr. 4, litra b, nr. i, der indsætter nyt 6. afsnit i artikel 19a, stk. 3, i regnskabsdirektivet.

Det følger af det foreslåede stk. 5, 2. pkt., at en virksomhed kan opfylde forpligtelsen om at medtage værdikædeoplysninger i bæredygtighedsrapporteringen, ved at anvende oplysninger, der er indhentet direkte fra virksomheder i dens værdikæde, eller skøn over disse oplysninger, forud-

sat at den valgte metode sikrer den mest retvisende rapportering. Eksempelvis kan virksomheden anvende skøn over værdikædeoplysninger, hvis den ikke har adgang til tilstrækkelige data fra virksomhederne i værdikæden, eller hvis virksomheden vurderer, at kvaliteten af oplysningerne øges ved at angive dem som skøn frem for at anvende data, som indhentes direkte. Det foreslåede fastsætter ikke et hierarki for, om virksomhedens værdikædeoplysninger skal baseres på data indhentet direkte fra virksomheder i værdikæden eller som skøn, idet oplysningerne skal gives i den form, der er nødvendige for at bæredygtighedsrapporteringen udgør en retvisende redegørelse.

Det foreslåede stk. 5, 3. pkt., har baggrund i forenklingsdirektivets artikel 2, nr. 4, litra b, nr. i, som indsætter nyt 3.-5. afsnit i artikel 19a, stk. 3, i regnskabsdirektivet, som fastsætter regler for, i hvilken udstrækning virksomheden må indhente oplysninger fra dens værdikæde.

Det foreslåede stk. 5 vil medføre, at virksomheder vil skulle medtage oplysninger efter stk. 2-4, hvor det er relevant, om virksomhedens egne aktiviteter samt dens værdikæde, herunder produkter og tjenesteydelser, forretningsforbindelser og leverandørkæde. Virksomhederne vil desuden skulle kunne opfylde forpligtelsen til at medtage værdikædeoplysninger ved at anvende enten oplysninger, som er indhentet direkte fra virksomheder i værdikæden, eller skøn over disse oplysninger, alt efter hvad der er relevant. Oplysninger om virksomhedens værdikæde vil skulle indhentes i overensstemmelse med § 99 b.

Det foreslås i § 99 a, stk. 6, at oplysninger efter stk. 2-4 skal indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på andre oplysninger, der er medtaget i ledelsesberetningen, jf. § 99, og beløb, der er anført i årsregnskabet.

Efter det foreslåede skal virksomheden sikre, at det fremgår, hvordan oplysningerne i bæredygtighedsrapporteringen hænger sammen med relevante oplysninger i de øvrige dele af ledelsesberetningen og med relevante beløb i årsregnskabet. Virksomheden skal derfor både henvise til de relevante oplysninger og beløb og give de yderligere forklaringer, der er nødvendige for at forstå sammenhængen.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende § 99 a, stk. 4, som har baggrund i artikel 19a, stk. 3, 3. afsnit, i regnskabsdirektivet.

Det foreslåede stk. 6 vil medføre, at bæredygtighedsrapporteringen vil skulle indeholde henvisninger til øvrige oplysninger, der er medtaget i virksomhedens ledelsesberetning, samt give yderligere forklaringer på disse oplysninger og på de beløb, der er anført i årsregnskabet.

Det foreslås i § 99 a, stk. 7, at oplysninger, der efter stk. 2-6 skal medtages i bæredygtighedsrapporteringen, skal afgives i overensstemmelse med den til enhver tid relevante standard for bæredygtighedsrapportering som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse

virksomhedsformer, herunder i delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til direktivet.

Det foreslåede er en videreførelse af det gældende § 99 a, stk. 6, som har baggrund i artikel 19a, stk. 4, i regnskabsdirektivet.

Den delegerede retsakt, som fastsætter standarden for bæredygtighedsrapportering, jf. artikel 29b i regnskabsdirektivet, oversættes af Europa-Kommissionen til dansk. Når standarden for bæredygtighedsrapportering henviser til internationale retningslinjer, protokoller el.lign. vedrørende bæredygtighedsrapportering, vil disse dog være gældende uanset, at de ikke foreligger på dansk. Disse internationale retningslinjer, protokoller mv. vil foreligge på engelsk, der betragtes som et internationalt forretningssprog. Af hensyn til risiko for fejl og regeldiskrepans vil der fra dansk side ikke blive udarbejdet oversættelser heraf.

Det foreslåede stk. 7, 1. pkt., vil medføre, at de oplysninger, som afgives i overensstemmelse med den foreslåede § 99 a, stk. 2-6, vil skulle afgives i overensstemmelse med den for virksomheden til enhver tid relevante standard for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Europa-Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer.

Internationale retningslinjer, protokoller eller lignende vedrørende bæredygtighedsrapportering, hvortil der henvises i standarden for bæredygtighedsrapportering, vil være gældende, uanset at disse ikke foreligger på dansk.

Det foreslås i § 99 a, stk. 8, at virksomheden kan undlade at medtage en bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 1, når virksomheden i to på hinanden følgende regnskabsår på balance-tidspunktet ikke længere overskrider en nettoomsætning på 3.530 mio. kr. eller et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 1.000.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med det foreslåede stk. 1, der fastsætter, at virksomheder har pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, når virksomheden overskrider de angivne størrelsesgrænser i to på hinanden følgende regnskabsår. Det foreslås i den forbindelse, at virksomheder, der er forpligtiget til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 1, undtages fra denne pligt, når virksomheden ikke længere overskrider størrelseskriterierne i to på hinanden følgende regnskabsår. Dermed finder den samme toårsregel anvendelse som ved overgang til lavere regnskabsklasse. Det indebærer, at virksomheden først kan overgå til en lavere regnskabsklasse, når den i to på hinanden følgende regnskabsår har ligget inden for størrelsesgrænserne for den lavere regnskabsklasse.

Det foreslåede stk. 8 indebærer således, at når en virksomhed, har været forpligtiget til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, fordi virksomhedens nettoomsætning i regnskabsårene 20xx og 20xx+1 overskred en nettoomsætning på 3.530 mio. kr. og et gennemsnitligt antal heltidsbe-

skæftigede på 1.000, ikke længere vil være forpligtet hertil, når nettoomsætningen i begge regnskabsårene 20xx+2 og 20xx+3 ikke overskrider 3.530 mio. kr. og/eller et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede på 1.000. I eksemplet kan virksomheden første gang undlade at udarbejde en rapport for regnskabsåret 20xx+3.

Det foreslåede stk. 8 vil medføre, at virksomheder kan undlade at medtage en bæredygtighedsrapportering, når virksomheden i to på hinanden følgende regnskabsår ikke længere overskrider en nettoomsætning på 3.530 mio. kr. eller et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 1.000.

Det foreslås i § 99 a, stk. 9, at for virksomheder, som udarbejder konsolideret bæredygtighedsrapportering, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 2-7 gives for koncernen som helhed, jf. dog § 128, stk. 5.

Efter § 128, stk. 5, er det et krav, at hvis modervirksomheden ved udarbejdelse af bæredygtighedsrapporteringen efter § 99 a identificerer væsentlige forskelle i risici eller påvirkning mellem koncernen og én eller flere dattervirksomheder, skal modervirksomheden forklare de relevante risici eller påvirkninger for de berørte dattervirksomheder.

Det foreslåede indebærer, at modervirksomheder, der udarbejder en bæredygtighedsrapportering for den samlede koncern, kan undlade at udarbejde en selvstændig bæredygtighedsrapportering (på virksomhedsniveau).

Det foreslåede er en videreførelse af § 99 a, stk. 10, som har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 29a, stk. 7, hvorefter en modervirksomhed, der opfylder kravene i artikel 29a, stk. 1-5, anses for at have opfyldt kravene i artikel 19a.

Det foreslåede stk. 9, vil medføre, at en modervirksomhed vil kunne undlade at udarbejde en selvstændig bæredygtighedsrapportering og i stedet nøjes med at udarbejde rapporteringen for koncernen som helhed, jf. dog § 128, stk. 5.

Det foreslås i § 99 a, stk. 10, at en modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, og opfylder betingelserne i § 111, stk. 2, er undtaget fra at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, hvis dattervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 2-7 i sin ledelsesberetning. Herudover er en modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, og som opfylder betingelserne i § 111, stk. 3, undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis den dattervirksomhed, der udarbejder det i § 111, stk. 3, nr. 1, nævnte reviderede koncernregnskab, opfylder oplysningskravene efter stk. 2-7 i sin konsoliderede ledelsesberetning eller anvender undtagelsen i § 128, stk. 3.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende § 99 a, stk. 12, hvorefter en moderfond er undtaget fra pligten til at udarbejde en konsolideret bæredygtighedsrapportering, hvis fonden benytter undtagelsesbestemmelsen i § 111, stk. 2 eller 3, og dennes dattervirksomhed eller én af fondens direkte

dattervirksomheder, udarbejder en bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede 1. og 2. pkt., er en videreførelse af gældende § 99 a, stk. 12. Det foreslåede indeholder dog en mindre sproglig ændring, der skal præcisere, at bestemmelsen ikke er til hinder for, at en erhvervsdrivende fond, der anvender koncernregnskabsundtagelsen, samtidig frivilligt aflægger et koncernregnskab. I sådanne tilfælde er det ikke hensigten, at moderfonden som følge heraf skal udarbejde en konsolideret bæredygtighedsrapportering, dog under forudsætning af, at betingelserne i § 111, stk. 2 eller 3, er opfyldt. Det foreslås samtidig i 3. pkt., at en moderfond, som anvender undtagelsen i § 111, stk. 3, er undtaget fra pligten til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, uanset at fondens dattervirksomhed anvender undtagelsen i § 128, stk. 3.

Efter § 128, stk. 3, kan en modervirksomhed, der er en investeringsholdingvirksomhed, jf. bilag 1, B, nr. 7, hvis dattervirksomheder har forretningsmodeller og aktiviteter, der er uafhængige af hinanden, undlade at udarbejde en konsolideret bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede skal således ses i sammenhæng med det foreslåede § 128, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 17, samt den foreslåede definition af ”investeringsholdingvirksomheder”, jf. lovforslagets § 1, nr. 32, hvortil der henvises.

Henvisningen til § 128, stk. 3, i det foreslåede stk. 10, 2. pkt., omfatter de tilfælde, hvor en moderfond med flere dattervirksomheder anvender undtagelsen fra pligten til at udarbejde koncernregnskab, jf. § 111, stk. 3. I sådanne tilfælde er det som udgangspunkt et krav, at én af moderfondens dattervirksomheder udarbejder bæredygtighedsrapporteringen for koncernen som helhed. Det følger imidlertid af forenklingsdirektivet, at visse investeringsholdingvirksomheder er undtaget fra pligten til at udarbejde bæredygtighedsrapportering. Det foreslåede omfatter de situationer, hvor moderfonden kan anvende undtagelsen i § 111, stk. 3, og hvor den dattervirksomhed, der udarbejder det konsoliderede regnskab, samtidig kan anvende undtagelsen i § 128, stk. 3. I sådanne tilfælde vil hverken moderfonden, der anvender undtagelsen, jf. § 111, stk. 3, eller dattervirksomheden, der anvender undtagelsen, jf. § 128, stk. 3, have pligt til at udarbejde en konsolideret bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede stk. 10 vil medføre, at en erhvervsdrivende fond, vil være undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis fonden opfylder betingelserne for at anvende koncernregnskabsundtagelsen i årsregnskabslovens § 111, stk. 2, hvis fondens dattervirksomhed udarbejder en bæredygtighedsrapportering. Desuden vil en erhvervsdrivende fond, være undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis fonden opfylder betingelserne for at anvende koncernregnskabsundtagelsen i årsregnskabslovens § 111, stk. 3, hvis en af fondens dattervirksomheder, udarbejder en konsolideret bæredygtighedsrapportering eller anvender undtagelsen i § 128, stk. 3.

Det foreslås i § 99 a, stk. 11, at stk. 1-10 ikke finder anvendelse for en alternativ investeringsfond som defineret i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Det foreslåede er en videreførelse af gældende § 99 a, stk. 13, som har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 1, nr. 4, hvorefter krav om bæredygtighedsrapportering, jf. regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a ikke finder anvendelse for alternative investeringsfonde, som defineret i artikel 2, nr. 12, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088.

Det foreslåede vil medføre, at alternative investeringsfonde som defineret i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., ikke vil være omfattet af krav om bæredygtighedsrapportering efter årsregnskabslovens § 99 a.

Til nr. 8

Efter § 99 b skal store virksomheder i regnskabsklasse C og store virksomheder i regnskabsklasse D, som på balancetidspunktet havde et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret på 500 eller derunder, rapportere om bæredygtighed, jf. § 99 a, og om immaterielle nøgleressourcer, jf. § 99, stk. 2, for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2027 eller senere. De pågældende virksomheder, skal indtil da, udarbejde en redegørelse for samfundsansvar i henhold til § 99 a, som affattet ved lov nr. 1716 af 27. december 2018.

Derudover skal små og mellemstore virksomheder i regnskabsklasse D, rapportere om bæredygtighed, jf. § 99 a, og om immaterielle nøgleressourcer, jf. § 99, stk. 2, for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2028 eller senere. De pågældende virksomheder, skal indtil da, udarbejde en redegørelse for samfundsansvar i henhold til § 99 a, som affattet ved lov nr. 1716 af 27. december 2018.

§ 99 b er en implementering af Stop-the-clock-direktivet, som blev gennemført ved lov nr. 1636 af den 16. december 2025. Direktivet medførte en toårig udskydelse for, hvornår visse virksomheder ville blive omfattet af kravene i årsregnskabslovens § 99, stk. 2, og § 99 a. I den forbindelse blev nationale krav om, at de pågældende virksomheder skulle udarbejde en redegørelse for samfundsansvar, videreført.

Det foreslås at § 99 b ophæves.

Med det foreslåede vil udskydelsen af pligten til rapportering om bæredygtighed og immaterielle nøgleressourcer samt kravet om redegørelse for samfundsansvar for de pågældende virksomheder, udgå af årsregnskabsloven.

Efter lovforslagets § 5, stk. 3, vil ophævelsen få virkning for regnskabsår der begynder den 1. januar 2026.

For at undgå at de pågældende virksomheder vil skulle rapportere om bæredygtighed og immaterielle nøgleressourcer

for regnskabsåret 2026 med ophævelsen af udskydelsen i § 99 b, er det nødvendigt tilsvarende at ophæve de oprindelige virkningsdatoer, i henhold til § 66, stk. 5 og 6, i lov nr. 52 af 28. januar 2025. Dette foreslås i § 2, nr. 1.

Det foreslåede vil medføre, at store virksomheder i regnskabsklasse C og store virksomheder i regnskabsklasse D, som på balancetidspunktet havde et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret på 500 eller derunder samt små og mellemstore virksomheder i regnskabsklasse D, vil kunne undlade at udarbejde en redegørelse for samfundsansvar allerede for regnskabsåret 2026.

Det bemærkes, at virksomheder som i dag er omfattet af bekendtgørelse om udskydelse af virksomheders pligt til rapportering om bæredygtighed ligeledes vil blive undtaget fra pligten om at udarbejde en redegørelse for samfundsansvar fra regnskabsåret 2026 ved en ophævelse af bekendtgørelsen.

I denne forbindelse vil bekendtgørelse nr. 1700 af 17. december 2025, om offentliggørelse af redegørelse for samfundsansvar efter årsregnskabsloven, blive ophævet.

Til nr. 9

Efter § 99 b skal store virksomheder i regnskabsklasse C og store virksomheder i regnskabsklasse D, som på balancetidspunktet havde et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret på 500 eller derunder, rapportere om bæredygtighed, jf. § 99 a, og om immaterielle nøgleressourcer, jf. § 99, stk. 2, for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2027 eller senere. De pågældende virksomheder, skal indtil da, udarbejde en redegørelse for samfundsansvar i henhold til § 99 a, som affattet ved lov nr. 1716 af 27. december 2018.

Derudover skal små og mellemstore virksomheder i regnskabsklasse D, rapportere om bæredygtighed, jf. § 99 a, og om immaterielle nøgleressourcer, jf. § 99, stk. 2, for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2028 eller senere. De pågældende virksomheder, skal indtil da, udarbejde en redegørelse for samfundsansvar i henhold til § 99 a, som affattet ved lov nr. 1716 af 27. december 2018.

Det foreslås at indsætte en ny § 99 b.

Det foreslås i § 99 b, stk. 1, 1. pkt., at en beskyttet virksomhed kan nægte at give oplysninger til en rapporterende virksomhed ved en anmodning med henblik på bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a, hvis oplysningerne ikke er indeholdt i den frivillige standard.

Det foreslåede har baggrund i forenklingsdirektivets artikel 2, nr. 4, litra b, nr. i, som indsætter et nyt 4. afsnit i regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 3, hvorefter beskyttede virksomheder har ret til at nægte at give oplysninger med henblik på bæredygtighedsrapportering, som ikke er indeholdt i den frivillige standard.

Det foreslåede § 99 b, stk. 1, 1. pkt., vil medføre, at en beskyttet virksomhed kan nægte at give oplysninger til en rapporterende virksomhed ved en anmodning med henblik på bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a, hvis oplysningerne ikke er indeholdt i den frivillige standard.

Det foreslås i § 99 b, stk. 1, 2. pkt., at ved beskyttet virksomhed forstås en virksomhed, som på balancetidspunktet ikke overskrider et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede på 1.000 i løbet af det foregående regnskabsår.

Det foreslåede har baggrund i forenklingsdirektivets artikel 2, nr. 4, litra b, som indsætter 2. afsnit, litra b, nr. i og ii, i regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 3, som fastsætter, at beskyttet virksomhed, er en virksomhed, som på balancetidspunktet ikke overskrider et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede på 1.000 i løbet af det foregående regnskabsår, og befinder sig i en rapporterende virksomheds værdikæde.

Hvis en rapporterende virksomhed skal rapportere for regnskabsåret 20xx, vil det således være afgørende for, om en virksomhed i værdikæden er en beskyttet virksomhed, hvad det gennemsnitlige antal heltidsbeskæftigede i den pågældende værdikædevirksomhed havde været i regnskabsåret 20xx-1.

Ved vurdering af om en virksomhed er en beskyttet virksomhed opgøres det gennemsnitlige antal heltidsbeskæftigede på 1.000 på virksomhedsniveau. En modervirksomhed for en koncern, der på virksomhedsniveau har mindre end 1.000 gennemsnitlige antal heltidsbeskæftigede er således en beskyttet virksomhed, uanset om koncernen samlet har mere end 1.000 heltidsbeskæftigede.

Det bemærkes, at en dattervirksomhed, som havde et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede på 1.000 eller mindre i løbet af det foregående regnskabsår, ikke kan anses som en beskyttet virksomhed i relation til dens modervirksomhed, der anmoder om oplysninger til brug for den konsoliderede bæredygtighedsrapportering.

Det bemærkes, at virksomheder i værdikæden, som falder uden for anvendelsesområdet af det foreslåede § 99 a, stk. 1, ikke automatisk er en beskyttet virksomhed, da en beskyttet virksomhed alene afgrænses med udgangspunkt i antal heltidsbeskæftigede, og ikke samtidig virksomhedens nettoomsætning.

Det foreslås i § 99 b, stk. 1, 3. pkt., at ved en rapporterende virksomhed forstås en virksomhed omfattet af § 99 a, stk. 1, og som indhenter oplysninger fra dens værdikæde, jf. § 99 a, stk. 5, 3. pkt.

Det foreslåede har baggrund i forenklingsdirektivets artikel 2, nr. 4, litra b, nr. i, som indsætter 2. afsnit, litra a, i regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 3, hvorefter en rapporterende virksomhed, er en virksomhed, der er forpligtet til at rapportere i henhold til artikel 19a, stk. 1. Artikel 19a, stk. 1, angiver hvilke virksomheder, der er omfattet af pligten til

bæredygtighedsrapportering, som gennemføres i det foreslåede § 99 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

En rapporterende virksomhed i henhold til det foreslåede, omfatter således de virksomheder, som skal rapportere i henhold til § 99 a, stk. 1.

Det foreslås i § 99 b, stk. 1, 4. pkt., at ved frivillig standard forstås den til enhver tid relevante standard for frivillig bæredygtighedsrapportering som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, herunder i delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til direktivet.

Det foreslåede har baggrund i forenklingsdirektivets artikel 2, nr. 4, litra b, nr. i, som indsætter 2. afsnit, litra c, i regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 3, som fastsætter at den frivillige standard, er standarden til frivillig brug, som omhandlet i artikel 29ca i regnskabsdirektivet.

Regnskabsdirektivets artikel 29ca indsættes med forenklingsdirektivets artikel 2, nr. 8, hvorefter Europa-Kommissionen bemyndiges til at vedtage en delegerede retsakt om standarder for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug.

Den delegerede retsakt, som fastsætter standarden for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug, jf. artikel 29ca i regnskabsdirektivet, oversættes af Europa- Kommissionen til dansk. Når standarden henviser til internationale retningslinjer, protokoller el.lign. vedrørende bæredygtighedsrapportering, vil disse være gældende, uanset at de ikke foreligger på dansk. Disse internationale retningslinjer, protokoller mv. vil foreligge på engelsk, der betragtes som et internationalt forretningssprog. Af hensyn til risiko for fejl og regeldiskrepans vil der fra dansk side ikke blive udarbejdet oversættelser heraf.

Det foreslåede § 99 b, stk. 1, 1.- 4. pkt., vil medføre, at betydningen af begreberne ”beskyttet virksomhed”, ”rapporterende virksomhed” og ”frivillig standard” vil blive fastlagt ved anvendelse af § 99 b, stk. 2-6.

Det foreslås i § 99 b, stk. 2, at en rapporterende virksomhed kan lægge til grund, at en virksomhed er en beskyttet virksomhed, når den erklærer sig herom. 1. pkt. gælder dog ikke, når den rapporterende virksomhed ved, eller med rimelighed kan forventes at vide, at erklæringen er åbenlyst forkert.

Det foreslåede har baggrund i forenklingsdirektivets artikel 2, nr. 4, litra b, nr. i, som indsætter et nyt 3. afsnit i regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 3, hvorefter en rapporterende virksomhed, kan forlade sig på en erklæring udstedt af virksomheder i deres værdikæde med henblik på at fastsætte, om de er beskyttede virksomheder. Dette gælder dog ikke, hvis den rapporterende virksomhed ved, eller med rimelighed kan forventes at vide, at erklæringen er åbenlyst forkert.

At den rapporterende virksomhed ved eller med rimelighed kan forventes at vide, at erklæringen er åbenlyst forkert, indebærer, at virksomheden burde kunne fastslå, om en virksomhed i værdikæden har 1.000 eller flere heltidsbeskæftigede. Dette skal ske på baggrund af virksomhedens sædvanlige interne processer, løbende interaktion med virksomheder i værdikæden samt oplysninger fra offentligt tilgængelige og troværdige kilder og uden, at det medfører uforholdsmæssige omkostninger. Dette vil eksempelvis kunne bero på oplysninger, som virksomheden allerede besidder efter et længerevarende samarbejde, eller på oplysninger, der fremgår af den pågældende virksomheds senest offentliggjorte årsrapport eller andre offentlige registre.

At en erklæring er åbenlyst forkert, skal forstås således, at det uden nærmere undersøgelse kan konstateres, at erklæringen er fejlagtig. Dette kan for eksempel være tilfældet, hvis oplysningerne i erklæringen er i direkte modstrid med let tilgængelige og troværdige kilder, såsom leverandørens senest offentliggjorte årsrapport, eller hvis erklæringen indeholder selvmodsigende oplysninger, åbenbare regnefejl eller oplysninger, der er uforenelige med øvrige kendte data. Bestemmelsen stiller ikke nærmere krav til formalia til en sådan erklæring.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at en rapporterende virksomhed vil kunne lægge til grund, at en virksomhed er en beskyttet virksomhed, når den erklærer sig herom, medmindre den rapporterende virksomhed ved, eller med rimelighed vil kunne forventes at vide, at erklæringen er åbenlyst forkert.

Det foreslås i § 99 b, stk. 3, at hvis en rapporterende virksomhed med henblik på bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a, stk. 2-7, direkte eller indirekte anmoder en beskyttet virksomhed om oplysninger, der ikke er indeholdt i den frivillige standard, skal den beskyttede virksomhed oplyses om, hvilke af oplysningerne, der ikke er indeholdt i den frivillige standard, og den beskyttede virksomheders ret til at afslå at give disse oplysninger, jf. stk. 1, 1. pkt.

Det foreslåede har baggrund i forenklingsdirektivets artikel 2, nr. 4, litra b, nr. i, som indsætter litra c i regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 3, 4. afsnit, som fastsætter at, når en rapporterende virksomhed anmoder om oplysninger fra beskyttede virksomheder, der ikke er indeholdt i den frivillige standard, skal den oplyse, hvilke oplysninger der ikke er indeholdt i den frivillige standard og om den beskyttede virksomheds ret til at afslå anmodningen.

Med det foreslåede skal en rapporterende virksomhed, når den anmoder om oplysninger fra en beskyttet virksomhed, der ikke er indeholdt i den frivillige standard, oplyse om dette samt om den beskyttede virksomheds ret til at afslå anmodningen. Denne pligt gælder både ved direkte og indirekte anmodninger om oplysninger. Indirekte anmodninger vil eksempelvis være anmodninger om oplysninger, som den rapporterende virksomhed søger gennem databaser, tredje-

part eller via rammevilkår fastsat i kontrakter eller andre aftaler.

Pligten til at oplyse, hvilke oplysninger der ikke er indeholdt i den frivillige standard, er væsentlig, da det ikke kan forudsættes, at en beskyttet virksomhed har kendskab til standardens indhold.

Uanset indholdet i den frivillige standard bør den rapporterende virksomhed alene anmode om de oplysninger, der er nødvendige for at den selv kan leve op til sine forpligtelser i henhold til § 99 a.

Det foreslåede stk. 3 vil medføre, at når en rapporterende virksomhed med henblik på bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a, stk. 2-7, direkte eller indirekte anmoder en beskyttet virksomhed om oplysninger, der ikke er indeholdt i den frivillige standard, skal den beskyttede virksomhed oplyses om, hvilke af oplysningerne, der ikke er indeholdt i den frivillige standard og om den beskyttede virksomheders ret til at afslå at give oplysninger, jf. stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås i § 99 b, stk. 4, at ved etablering af kontrakter eller aftaler med henblik på bæredygtighedsrapportering i henhold til § 99 a, stk. 2-7, må den rapporterende virksomhed ikke kræve, at en beskyttet virksomhed skal give oplysninger, der ikke er indeholdt i den frivillige standard. De dele af kontrakter eller aftaler, der er i strid med 1. pkt., er ikke bindende. Dette berører ikke gyldigheden af kontraktens eller aftalens øvrige indhold.

Det foreslåede har baggrund i forenklingsdirektivets artikel 2, nr. 4, litra b, nr. i, som indsætter litra a og b i regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 3, 4. afsnit, der fastsætter begrænsninger for etablering af kontrakter eller aftaler med henblik på at opfylde kravene til bæredygtighedsrapportering efter § 99 a.

Aftaler skal forstås i bred forstand og omfatter også forpligtelser, der ikke er formaliseret som egentlige kontrakter, herunder hensigtserklæringer, forståelsespapirer og tiltrædelse af forskellige politikker, men også aftaler, der vil kunne udledes af parternes faste praksis eller af krav til forskellige certificeringsordninger mv.

Bestemmelsen vil medføre, at ved etablering af kontrakter eller aftaler med henblik på bæredygtighedsrapportering vil den rapporterende virksomhed ikke kunne kræve, at en beskyttet virksomhed skal give oplysninger, der ikke er indeholdt i den frivillige standard. De dele af kontrakter eller aftaler, som strider imod dette, vil ikke være bindende. Dette vil ikke berøre gyldigheden af kontraktens eller aftalens øvrige indhold.

Det foreslås i § 99 b, stk. 5, at stk. 1, 1. pkt., og stk. 3 og 4, ikke omfatter anmodninger om oplysninger til andre formål end bæredygtighedsrapportering, herunder anmodninger med henblik på at opfylde EU-krav om at gennemføre en due diligence-proces.

Det foreslås i § 99 b, stk. 6, at uanset stk. 1, 1. pkt., og stk. 3 og 4, kan enhver virksomhed i værdikæden nægte at give oplysninger, der er indeholdt i den frivillige standard, til en rapporterende virksomhed ved en anmodning med henblik på bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a.

Det foreslåede stk. 5 og 6 har baggrund i forenklingsdirektivets artikel 2, nr. 4, litra b, nr. i, som indsætter et nyt 5. afsnit i regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 3.

Med det foreslåede stk. 5 specificeres det, at reglerne i stk. 1, 1. pkt., og stk. 3 og 4, alene finder anvendelse for så vidt angår anmodninger om oplysninger til brug for bæredygtighedsrapportering efter § 99 a. Dermed vil anmodninger om oplysninger, der ikke er indeholdt i den frivillige standard, til brug for andre formål end bæredygtighedsrapportering efter § 99 a, herunder til brug for eksempelvis risikostyring, kreditvurdering eller i forbindelse med due diligence-processen, ikke være omfattet af bestemmelserne i stk. 1, 1. pkt., og stk. 3 og 4. Derudover vil det foreslåede stk. 1, 1. pkt., og stk. 3 og 4, ikke begrænse udveksling af oplysninger på frivillig basis såsom oplysninger, der normalt udveksles mellem virksomheder i en given sektor. Det foreslåede stk. 5 vil medføre, at stk. 1, 1. pkt., og stk. 3 og 4, ikke vil omfatte anmodninger om oplysninger til andre formål end bæredygtighedsrapportering, herunder anmodninger med henblik på at opfylde EU-krav om at gennemføre en due diligence-proces.

Med det foreslåede stk. 6 præciseres det, at alle virksomheder i en rapporterende virksomheds værdikæde ikke er forpligtiget til at give den rapporterende virksomhed bæredygtighedsoplysninger. Dette gælder for alle virksomheder i værdikæden og således ikke kun for beskyttede virksomheder som defineret i stk. 1. Det gælder også, selvom de efterspurgte oplysninger er indeholdt i den frivillige standard.

Den omstændighed, at en værdikædevirksomhed selv er forpligtet til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering efter § 99 a indebærer ikke, at virksomheden er forpligtiget til at give andre rapporterende virksomheder bæredygtighedsoplysninger.

Det foreslåede stk. 6 vil medføre, at uanset stk. 1, 1. pkt., og stk. 3 og 4, vil enhver virksomhed i værdikæden kunne nægte at give oplysninger, der er indeholdt i den frivillige standard, til en rapporterende virksomhed ved en anmodning med henblik på bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a.

Til nr. 10

Efter årsregnskabslovens § 99 c skal store virksomheder med aktivitet inden for efterforskning, prospektering, opdagelse, udvikling og udvinding af mineral-, olie- og naturgasforekomster m.v. eller skovning af primærskove, supplere ledelsesberetningen med en beretning om betalinger til myndigheder.

Det foreslås, at § 99 c ophæves, men at indholdet af bestemmelsen videreføres i en ny § 99 g. Der henvises i den

forbindelse til bemærkningerne til lovforslaget § 1, nr. 13, om indsættelse af ny § 99 g.

Det foreslås samtidig at indsætte en nyaffattet § 99 c, hvor indholdet af § 14, stk. 9, i lov nr. 480 af 22. maj 2024, videreføres.

Årsregnskabslovens § 14, stk. 9, i lov nr. 480 af 22. maj 2024 indeholder en overgangsbestemmelse vedrørende § 99 a, stk. 4, hvorefter en virksomhed i tilfælde af, at ikke alle de fornødne oplysninger om værdikæden foreligger, skal rapportere om 1) de bestræbelser, den gør sig for at fremskaffe de fornødne oplysninger om værdikæden, 2) grundene til, at ikke alle de fornødne oplysninger er blevet fremskaffet, og 3) dens planer for fremskaffelse af de fornødne oplysninger i fremtiden for de tre første regnskabsår, for hvilke virksomheden er forpligtet til i ledelsesberetningen at medtage en bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 99 c, stk. 1, at en virksomhed, som i ledelsesberetningen skal give oplysninger om dens værdikæde, jf. § 99 a, stk. 5, i tilfælde, hvor ikke alle de nødvendige oplysninger om værdikæden foreligger, skal redegøre for de bestræbelser, den gør sig for at fremskaffe de nødvendige oplysninger om værdikæden, grundene til, at ikke alle de nødvendige oplysninger er blevet fremskaffet, og dens planer for fremskaffelse af de nødvendige oplysninger i fremtiden.

Det foreslås i § 99 c, stk. 2, at stk. 1 kun finder anvendelse for de tre første regnskabsår, hvor en virksomhed er underlagt krav om bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a, stk. 1.

Det foreslåede har baggrund i forenklingsdirektivets § 2, nr. 4, litra b, som indsætter et nyt 6. afsnit i regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 3, der er en videreførelse af artikel 19a, stk. 3, 2. afsnit, som indsat ved bæredygtighedsdirektivet. Det foreslåede § 99 c er en således en videreførelse af § 14, stk. 9, i lov nr. 480 af 22. maj 2024.

Det foreslåede gælder alene for de første tre regnskabsår, hvor en virksomhed er forpligtet til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering. Den treårige periode har således ingen sammenhæng med lovforslagets ikrafttrædelse, jf. lovforslagets § 5, men løber fra det tidspunkt, hvor en virksomhed bliver omfattet af § 99 a. Med de tre første regnskabsår forstås der de første tre gange, en virksomhed skal rapportere om bæredygtighed, uanset om disse tre år er sammenhængende.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at en virksomhed, som skal oplyse om dens værdikæde, jf. § 99 a, stk. 5, i tilfælde, hvor ikke alle de nødvendige oplysninger om værdikæden foreligger, vil skulle redegøre for de bestræbelser, den gør sig for at fremskaffe de nødvendige oplysninger om værdikæden, grundene til, at ikke alle de nødvendige oplysninger er blevet fremskaffet, og dens planer for fremskaffelse af de nødvendige oplysninger i fremtiden.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at efter den treårige over-

gangsperiode vil virksomheden ikke længere kunne anvende muligheden i stk. 1, men vil skulle opfylde rapporteringskravene for oplysninger om værdikæden, jf. § 99 a, stk. 5.

Til nr. 11

Efter årsregnskabslovens § 99 d skal store virksomheder i regnskabsklasse C og virksomheder i regnskabsklasse D, som har en politik for dataetik, supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for virksomhedens politik for dataetik. Har virksomheden ikke en politik for dataetik, skal ledelsesberetningen indeholde en redegørelse med forklaring af baggrunden herfor.

Det foreslås at ophæve § 99 d.

Den foreslåede ophævelse af reglerne om dataetik har baggrund i, at der i 2024 blev vedtaget nye EU-regler, som sigter mod en koordineret europæisk tilgang til de menneskelige og etiske konsekvenser af kunstig intelligens. Reglerne har overlap til § 99 d om dataetik, der ikke har ophæng i EU-regler.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at store virksomheder i regnskabsklasse C og virksomheder i regnskabsklasse D, som har en politik for dataetik, ikke vil skulle supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for virksomhedens politik. Samtidig vil virksomheder, der ikke har en politik for dataetik ikke længere skulle medtage en redegørelse med forklaring af baggrunden herfor.

Til nr. 12

Efter årsregnskabslovens § 99 d skal store virksomheder i regnskabsklasse C og virksomheder i regnskabsklasse D, som har en politik for dataetik, supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for virksomhedens politik for dataetik. Har virksomheden ikke en politik for dataetik, skal ledelsesberetningen indeholde en redegørelse med forklaring af baggrunden herfor.

Efter årsregnskabslovens § 99 a, stk. 7, 1. pkt., er dattervirksomheder undtaget fra rapporteringsforpligtelsen i § 99 a, stk. 1-6, såfremt modervirksomheden inkluderer oplysningerne krævet efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern.

Årsregnskabslovens § 99 a, stk. 8, nr. 1-3, indebærer, at hvis dattervirksomheden anvender muligheden for ikke selv at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, så skal dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde oplysninger om, at dattervirksomheden er undtaget herfra, navn og hjemsted på den modervirksomhed, der i stedet rapporterer oplysninger på koncernniveau, og url-adresse på modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning eller i givet fald på dens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og på erklæringen om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås at indsætte en ny § 99 d.

Det foreslås i § 99 d, stk. 1, at en dattervirksomhed, hvis

modervirksomhed har hjemsted i et EU-/EØS-land, kan undlade at medtage oplysninger efter § 99 a, stk. 2-7, hvis modervirksomheden opfylder disse oplysningskrav i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern.

Den foreslåede § 99 d, stk. 1, har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, 1. afsnit, 1. pkt., og viderefører indholdet i den gældende § 99 a, stk. 7, 1. pkt.

Med det foreslåede forstås en dattervirksomhed som defineret i årsregnskabslovens bilag 1, B, nr. 3, som en virksomhed, der er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at en dattervirksomhed vil være undtaget fra rapporteringsforpligtelsen i det foreslåede § 99 a, stk. 2-7, hvis dens modervirksomhed, der har hjemsted inden for EU/EØS, inkluderer en bæredygtighedsrapportering i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern, som opfylder kravene svarende til den foreslåede § 99 a, stk. 2-7.

Det foreslås i § 99 d, stk. 2, nr. 1, at en dattervirksomhed, der anvender undtagelsen i stk. 1, i sin ledelsesberetning skal medtage oplysning om, at dattervirksomheden er undtaget fra bestemmelserne i § 99 a, stk. 2-7.

Det foreslås i § 99 d, stk. 2, nr. 2, at en dattervirksomhed, der anvender undtagelsen i stk. 1, i sin ledelsesberetning skal oplyse navn og hjemsted på den modervirksomhed, der rapporterer oplysninger på koncernniveau i overensstemmelse med § 99 a, stk. 2-7.

Det foreslås i § 99 d, stk. 2, nr. 3, at en dattervirksomhed, der anvender undtagelsen i stk. 1, i sin ledelsesberetning skal oplyse url-adresse på modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning eller i givet fald på den konsoliderede bæredygtighedsrapportering og den tilhørende erklæring om bæredygtighedsrapportering i henhold til § 135 c eller anden lovgivning, der gennemfører artikel 34, stk. 1, 2. afsnit, litra aa, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, jf. dog stk. 3.

Den foreslåede § 99 d, stk. 2, nr. 1-3, har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, 2. afsnit, litra a, og viderefører indholdet i den gældende § 99 a, stk. 8.

I det tilfælde, at modervirksomheden har hjemsted i Danmark, vil bæredygtighedsrapporteringen skulle forsynes med en erklæring i henhold til § 135 c, som gennemfører artikel 34, stk. 1, 2. afsnit, litra aa, i regnskabsdirektivet. Har modervirksomheden hjemsted i et andet EU-/EØS-land, vil rapporteringen skulle forsynes med en erklæring i henhold til de pågældende nationale regler, der gennemfører samme bestemmelse i regnskabsdirektivet. Dette vil således betyde, at den erklæring som bæredygtighedsrapporteringen forsynes med, vil være i henhold til regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 1, 2. afsnit, litra aa, uanset om modervirksomheden har hjemsted i Danmark eller i et andet EU-/EØS-land.

Det foreslåede stk. 2, nr. 1-3, vil medføre, at en dattervirksomhed, der anvender undtagelsen i stk. 1, vil skulle forsyne sin ledelsesberetning med oplysninger om, hvilken modervirksomhed, der har medtaget bæredygtighedsrapporteringen i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern og, hvor denne er offentliggjort.

Det foreslås i § 99 d, stk. 3, at dattervirksomheden kan undlade at medtage oplysningen i henhold til stk. 2, nr. 3, og i stedet indsende modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og erklæringen om bæredygtighedsrapportering, sammen med sin egen årsrapport i overensstemmelse med § 138.

Efter det foreslåede kan en dattervirksomhed vælge at indsende modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og erklæringen om bæredygtighedsrapportering sammen med sin egen årsrapport i stedet for at oplyse url-adresse på modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og på erklæringen herom i sin ledelsesberetning.

Det foreslåede stk. 3 vil medføre, at dattervirksomheden vil kunne undlade at medtage oplysningen i henhold til stk. 2, nr. 3, og i stedet indsende modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og erklæringen om bæredygtighedsrapportering sammen med sin egen årsrapport.

Til nr. 13

Der findes i årsregnskabsloven ingen gældende §§ 99 e - 99 g.

Efter årsregnskabslovens § 99 a, stk. 7, 3. pkt., er en dattervirksomhed, hvis modervirksomhed er etableret i et land uden for EU/EØS, undtaget fra at medtage oplysninger efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis dens modervirksomhed medtager oplysningerne i sin konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. dog stk. 9, hvis bæredygtighedsrapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering. § 99 a, stk. 9, angiver betingelserne for at dattervirksomheden kan anvende undtagelsen.

Efter årsregnskabslovens § 99 a, stk. 7, 2. pkt., er en dattervirksomhed, hvis modervirksomhed er etableret uden for EU/EØS, indtil den 6. januar 2030 omfattet af en overgangsregel, hvorefter dattervirksomheden er undtaget fra at medtage oplysninger efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis dens modervirksomhed medtager oplysningerne i sin konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. dog stk. 11. § 99 a, stk. 11, angiver betingelserne for, at dattervirksomheden kan anvende undtagelsen i overgangsperioden. Der henvises til lovforslagets § 7, som viderefører denne overgangsordning.

Årsregnskabslovens § 99 a, stk. 8, nr. 1-3, indebærer, at hvis dattervirksomheden anvender muligheden for ikke selv at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, så skal dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde oplysninger om, at

dattervirksomheden er undtaget herfra, navn og hjemsted på den modervirksomhed, der i stedet rapporterer oplysninger på koncernniveau, og url-adresse på modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning eller i givet fald på dens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og på erklæringen om bæredygtighedsrapportering.

Efter årsregnskabslovens § 99 a, stk. 9, nr. 1-3, skal en dattervirksomhed, som anvender bestemmelsen i stk. 7, og hvis modervirksomhed er hjemmehørende i et land uden for EU/EØS, i sin ledelsesberetning medtage oplysningerne i henhold til stk. 8, nr. 1-3. Dattervirksomheden skal sammen med sin egen årsrapport indsende modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og erklæring om bæredygtighedsrapporteringen. Desuden skal de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer vedrørende aktiviteter udført af dattervirksomheden, herunder dens dattervirksomheder, være indeholdt i dattervirksomhedens ledelsesberetning eller i modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 99 e, stk. 1, at en dattervirksomhed, hvis modervirksomhed har hjemsted i et land uden for EU/EØS, kan undlade at medtage oplysninger efter § 99 a, stk. 2-7, hvis modervirksomheden opfylder disse oplysningskrav i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern, og hvis bæredygtighedsrapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse med den i § 99 a, stk. 7, nævnte standard eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med denne standard.

Den foreslåede § 99 e, stk. 1, har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, 1. afsnit, 2. pkt. og viderefører indholdet i den gældende § 99 a, stk. 7, 3. pkt.

Med det foreslåede forstås en dattervirksomhed som defineret i årsregnskabslovens bilag 1, B, nr. 3, som en virksomhed, der er underlagt bestemmende indflydelse af en modervirksomhed.

Europa-Kommissionen har beføjelse til at vurdere om andre rapporteringsstandarder kan anses for ligeværdige (ækvivalente) med standarden for bæredygtighedsrapportering, jf. det foreslåede § 99 a, stk. 7. Hvilke standarder, der anerkendes for ligeværdige, vil blive fastsat i overensstemmelse med en gennemførelsesretsakt om ækvivalensen af standarder for bæredygtighedsrapportering vedtaget af Europa-Kommissionen i henhold til artikel 23, stk. 4, 3. afsnit, i direktiv 2004/109/EF. En dattervirksomhed, hvis modervirksomhed har hjemsted i et land uden for EU/EØS, kan således anvende undtagelsen efter § 99 e, såfremt modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering udarbejdes efter rapporteringsstandarder, som Europa-Kommissionen anser for ligeværdige med standarden for bæredygtighedsrapportering (ESRS). Indtil Europa-Kommissionens træffer afgørelse om, hvorvidt og hvilke tredjelandstandarde, der er ligeværdige med standarden for bæredygtigheds-

rapportering, skal den konsoliderede bæredygtighedsrapportering være udarbejdet i overensstemmelse med standarden for bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at en dattervirksomhed vil være undtaget fra rapporteringsforpligtelsen i det foreslåede § 99 a, stk. 2-7, hvis dens modervirksomhed, der har hjemsted uden for EU/EØS, inkluderer en bæredygtighedsrapportering i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern, der opfylder kravene i det foreslåede § 99 a, stk. 2-7, og hvis bæredygtighedsrapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse med den i den foreslåede § 99 a, stk. 7, nævnte standard eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med denne standard.

Det foreslås i § 99 e, stk. 2, nr. 1, at en dattervirksomhed, der anvender undtagelsen i stk. 1, i sin ledelsesberetning skal medtage oplysning om, at dattervirksomheden er undtaget fra bestemmelserne i § 99 a, stk. 2-7.

Det foreslås i § 99 e, stk. 2, nr. 2, at en dattervirksomhed, der anvender undtagelsen i stk. 1, i sin ledelsesberetning skal oplyse navn og hjemsted på den modervirksomhed, der rapporterer oplysninger på koncernniveau i overensstemmelse med stk. 1.

Det foreslås i § 99 e, stk. 2, nr. 3, at en dattervirksomhed, der anvender undtagelsen i stk. 1, i sin ledelsesberetning skal oplyse url-adresse på modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning eller i givet fald på den konsoliderede bæredygtighedsrapportering og den tilhørende erklæring om bæredygtighedsrapportering afgivet af en person eller virksomhed, der er autoriseret hertil i henhold til den nationale lovgivning, hvorunder modervirksomheden, henhører.

Den foreslåede § 99 e, stk. 2, nr. 1-3, har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, 2. afsnit, litra a, og viderefører indholdet i den gældende § 99 a, stk. 9, nr. 1.

Det foreslåede stk. 2, nr. 1-3, vil medføre, at en dattervirksomhed, der anvender undtagelsen i stk. 1, vil skulle forsyne sin ledelsesberetning med oplysninger om, hvilken modervirksomhed, der har medtaget bæredygtighedsrapporteringen i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern og, hvor denne er offentliggjort.

Det foreslås i § 99 e, stk. 2, nr. 4, at hvis en dattervirksomhed anvender undtagelsen i stk. 1, skal de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer vedrørende aktiviteter udført af dattervirksomheden, herunder dens dattervirksomheder, enten være indeholdt i dattervirksomhedens ledelsesberetning eller i modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede § 99 e, stk. 2, nr. 4, har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, 2. afsnit, litra c, og viderefører indholdet i den gældende § 99 a, stk. 9, nr. 3.

Det foreslåede krav i stk. 2, nr. 4, om at medtage de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 8 i taksonomiforordningen, vil alene omfatte oplysninger vedrørende de virksomheder, der er omfattet af taksonomiforordningens anvendelsesområde. Det er således ikke hensigten at udvide anvendelsesområdet for artikel 8 i taksonomiforordningen med den foreslåede bestemmelse. Det er ikke et krav at oplysningerne i henhold til taksonomiforordningens artikel 8 vedrører den samlede koncern, men alene aktiviteter udført af dattervirksomheden, herunder dens dattervirksomheder. Oplysningerne kan medtages i enten dattervirksomhedens ledelsesberetning eller i modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede stk. 2, nr. 4, vil medføre, at anvender en dattervirksomhed undtagelsen i stk. 1, vil de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 8 i taksonomiforordningen vedrørende aktiviteter udført af dattervirksomheden, herunder dens dattervirksomheder, enten skulle være indeholdt i dattervirksomhedens ledelsesberetning eller i modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 99 e, stk. 3, at dattervirksomheden skal indsende modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og erklæringen om bæredygtighedsrapporteringen sammen med sin egen årsrapport i overensstemmelse med § 138.

Den foreslåede § 99 e, stk. 3, har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, 2. afsnit, litra b, og viderefører indholdet i den gældende § 99 a, stk. 9, nr. 2.

Det foreslåede stk. 3 vil medføre, at dattervirksomheden vil skulle indsende modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og erklæringen om bæredygtighedsrapporteringen sammen med sin egen årsrapport i overensstemmelse med § 138.

Årsregnskabslovens § 99 a, stk. 5, indeholder en undtagelse til oplysningspligten i henhold til § 99 a, stk. 2-4. Efter bestemmelsen kan en virksomhed i særlige tilfælde undlade at give bæredygtighedsoplysninger efter stk. 2-4, hvis offentliggørelse af de pågældende oplysninger kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister. Undlader virksomheden at give oplysninger i henhold til § 99 a, stk. 5, må dette dog ikke forhindre, at rapporteringen giver en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat og situation og virksomhedens aktivitets påvirkning af bæredygtighedsspørgsmål. Undlader virksomheden at give oplysninger skal virksomheden oplyse dette i sin rapportering.

Det foreslås i § 99 f, stk. 1, nr. 1-4, at ved rapportering af oplysninger efter § 99 a, stk. 2-7, kan virksomheder undlade visse oplysninger, jf. dog stk. 2 og 3. Efter bestemmelsens nr. 1, kan virksomheder, i særlige tilfælde, undlade oplysninger, hvis offentliggørelse kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden. Efter bestemmelsens nr. 2,

kan virksomheder undlade oplysninger om forretningshemmeligheder som defineret i § 2, nr. 1, i lov om forretningshemmeligheder. Efter bestemmelsens nr. 3, kan virksomheder undlade oplysninger om klassificerede informationer som defineret i artikel 2, nr. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et instrument til styrkelse af den europæiske forsvarsindustri gennem fælles indkøb (EDIRPA). Derudover kan virksomheder, efter bestemmelsens nr. 4, undlade øvrige oplysninger, der skal beskyttes mod uautoriseret adgang eller offentliggørelse som følge af forpligtelser, der er fastsat i andre EU-retsakter eller i national regulering, for at beskytte en fysisk persons privatliv eller sikkerhed eller en juridisk persons sikkerhed.

Forslaget implementerer forenklingsdirektivets artikel 2, nr. 4, litra b, nr. iii, om indsættelse af artikel 19a, stk. 3, 4. afsnit, i regnskabsdirektivet.

Det foreslåede er en undtagelse til oplysningspligten efter § 99 a, stk. 2-7, i de tilfælde, hvor offentliggørelse af de pågældende oplysninger vil volde betydelig skade på virksomhedens kommercielle position, eller få negative indvirkninger på virksomheden eller andre. Undtagelsen omfatter oplysninger, der kan betragtes som forretningshemmeligheder, klassificerede oplysninger eller oplysninger, der skal beskyttes mod uautoriseret adgang eller offentliggørelse, for at beskytte en fysisk persons privatliv eller sikkerhed eller en juridisk persons sikkerhed.

Med det foreslåede nr. 1 kan en virksomhed i særlige tilfælde udelade oplysninger, hvis offentliggørelse af oplysningerne vil volde betydelig skade for virksomheden. Med "betydelig skade for virksomheden" menes oplysninger, hvor der er en risiko for væsentlig økonomisk eller konkurrencemæssig skade. Dette kan eksempelvis omfatte oplysninger om igangværende retstvister, hvor offentliggørelse af oplysningerne kan påvirke sagens udfald, eller oplysninger om igangværende forhandlinger, herunder forhandlinger om opkøb, fusioner, investeringer eller større kontrakter, hvor offentliggørelse kan svække virksomhedens forhandlingsposition i en væsentlig grad.

Med det foreslåede nr. 2 kan en virksomhed udelade oplysninger, der svarer til forretningshemmeligheder som defineret i § 2, nr. 1, i lov om forretningshemmeligheder. I henhold til definitionen forstås forretningshemmeligheder som oplysninger, der 1) er hemmelige i den forstand, at de ikke i deres helhed eller i den præcise udformning eller sammensætning er almindeligt kendt blandt eller umiddelbart tilgængelige for personer i de kredse, der normalt beskæftiger sig med den pågældende type oplysninger, 2) har handelsværdi, fordi de er hemmelige, og 3) under de givne omstændigheder er blevet underkastet rimelige foranstaltninger til hemmeligholdelse af den person, som lovligt kontrollerer oplysningerne.

Efter lov om forretningshemmeligheder omfatter begrebet forretningshemmelighed knowhow, forretningsoplysninger og teknologiske oplysninger i tilfælde, hvor der både fore-

ligger en legitim interesse i hemmeligholdelse af dem og en berettiget forventning om, at de forbliver hemmeligholdte. Desuden skal sådanne oplysninger have faktisk eller potentiel handelsværdi, f.eks. hvor uautoriseret erhvervelse, brug eller videregivelse af oplysningerne vil kunne skade interesserne hos den person, som lovligt kontrollerer dem, på en måde, der undergraver den pågældende persons videnskabelige og tekniske potentiale, forretningsmæssige eller finansielle interesser, strategiske placering eller evne til at konkurrere.

Efter denne definition kan forretningshemmeligheder eksempelvis omfatte oplysninger om produktionsmetoder, opskrifter eller oplysninger om igangværende eller endnu ikke offentliggjorte forskningsprojekter, prototyper, testresultater eller teknologiske gennembrud, hvor offentliggørelse af disse oplysninger vil forhindre virksomheden i at opnå fortjeneste ved deres nyskabelse eller innovation.

Ubetydelige oplysninger, erfaringer og kompetencer, som arbejdstagere normalt hverver i løbet af deres ansættelse og oplysninger, som er almindeligt kendte blandt eller er lettilgængelige for personer i de kredse, som sædvanligvis beskæftiger sig med den pågældende type oplysninger, anses ikke for en forretningshemmelighed.

Med det foreslåede nr. 3 kan en virksomhed udelade oplysninger, der svarer til klassificerede informationer som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et instrument til styrkelse af den europæiske forsvarsindustri gennem fælles indkøb (EDIRPA). Klassificerede informationer defineres som informationer eller materiale i en hvilken som helst form, hvis uautoriserede videregivelse kunne forvolde Unionens eller én eller flere af medlemsstaternes interesser skade i forskellig grad, og som er forsynet med en EU-klassifikationsmærkning eller en tilsvarende klassifikationsmærkning, som fastsat i aftalen mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, forsamlet i Rådet, om beskyttelse af klassificerede informationer, der udveksles i Den Europæiske Unions interesse.

Med det foreslåede nr. 4 kan en virksomhed udelade oplysninger, der skal beskyttes mod uautoriseret adgang eller offentliggørelse som følge af forpligtelser, der er fastsat i andre EU-retsakter eller i national regulering, for at beskytte en fysisk persons privatliv eller sikkerhed eller en juridisk persons sikkerhed. Det kan f.eks. omfatte personoplysninger, som er beskyttet efter databeskyttelsesforordningen (GDPR) og oplysninger beskyttet af tavshedspligt eller særlovgivning.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at virksomheden i sin bæredygtighedsrapportering vil kunne udelade de nævnte oplysninger i stk. 1, nr. 1-4, under forudsætning af, at betingelserne i bestemmelsens stk. 2 og 3 er opfyldt.

Det foreslås i § 99 f, stk. 2, at undlader virksomheden oplysninger i henhold til stk. 1, skal virksomheden oplyse dette i sin rapportering. Virksomheden skal for hvert regnskabsår

på balancedagen revurdere om betingelserne for undladelse, jf. stk. 1, nr. 1-4, fortsat er opfyldt.

Forslaget implementerer forenklingsdirektivets artikel 2, nr. 4, litra b, nr. iii, om indsættelse af artikel 19a, stk. 3, 4, afsnit, i regnskabsdirektivet.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at hvis virksomheden udelader oplysninger i sin bæredygtighedsrapportering, vil virksomheden skulle oplyse dette i sin rapportering. Virksomheden vil for hvert regnskabsår på balancedagen skulle revurdere, om betingelserne for udeladelse fortsat er opfyldt.

Det foreslås i § 99 f, stk. 3, at virksomheden kun kan undlade oplysninger i medfør af stk. 1, nr. 1, hvis virksomheden har fastslået, at det ikke er muligt at give oplysningerne på anden vis, hvorved virksomheden kan opfylde kravene i § 99 a, stk. 2-7, uden i væsentlig grad at skade virksomheden. Undlader virksomheden oplysninger i henhold til stk. 1, nr. 1, skal den dog sikre, at rapporteringen giver en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat og situation samt hvordan virksomhedens aktiviteter påvirker forholdene, der er nævnt i § 99 a, stk. 2.

Forslaget implementerer forenklingsdirektivets artikel 2, nr. 4, litra b, nr. iii, om indsættelse af artikel 19a, stk. 3, 4, afsnit, i regnskabsdirektivet.

Det foreslåede stk. 3 fastsætter betingelserne for de særlige tilfælde, hvor en virksomhed kan udelade oplysninger i bæredygtighedsrapporteringen, fordi offentliggørelsen af oplysningerne forventes at forvolde betydelig skade for virksomheden. Hvis virksomheden vurderer, at offentliggørelse af visse oplysninger vil medføre væsentlig skade, må oplysningerne kun udelades, hvis virksomheden har sikret, at det ikke er muligt at fremlægge oplysningerne på en anden måde, der afbøder risikoen for skade, f.eks. i sammenfattet form. Har virksomheden fastslået, at det ikke er muligt at fremlægge oplysningerne på en måde, der afbøder risikoen for skade, og derfor vælger at udelade oplysningerne fra bæredygtighedsrapporteringen, er det et krav, at virksomheden stadig giver tilstrækkelige oplysninger til, at rapporteringen fremstår rimelig og afbalanceret for så vidt angår virksomhedens udvikling, resultat m.v. vedrørende bæredygtighedsspørgsmål. Ved "rimelig" forstås, at rapporteringen er dækkende, mens "afbalanceret" indebærer, at rapporteringen ikke må blive ensidig ved, at der udelades oplysninger, som er nødvendige for at give en retvisende beskrivelse af virksomheden. Dette indebærer, at rapporteringen ikke må være vinklet, vægtet, fremhævet, nedtonet eller på anden måde manipuleret, så brugeren kan få et mere positivt eller negativt indtryk af virksomheden, end der er grundlag for.

Det foreslåede stk. 3 vil medføre, at virksomheden kun ville kunne udelade oplysninger i medfør af stk. 1, nr. 1, hvis virksomheden har fastslået, at det ikke er muligt at give oplysningerne på anden vis uden i væsentlig grad at skade virksomheden. Undlader virksomheden oplysninger i henhold til stk. 1, nr. 1, vil den dog skulle sikre, at rappor-

teringen giver en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat og situation, samt hvordan virksomhedens aktiviteter påvirker forholdene, der er nævnt i § 99 a, stk. 2.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse som § 99 g.

Det foreslåede har baggrund i regnskabsdirektivets kapitel 10 om indberetning af betalinger til myndigheder og viderefører § 99 c.

Det foreslås i § 99 g, *stk. 1*, at store virksomheder med aktivitet inden for efterforskning, prospektering, opdagelse, udvikling og udvinding af mineral-, olie- og naturgasforekomster m.v. eller skovning af primærskove, skal supplere ledelsesberetningen med en beretning om betalinger til myndigheder, jf. dog stk. 4.

Med henvisningen til "aktivitet inden for efterforskning, prospektering, opdagelse, udvikling og udvinding" af mineral-, olie- og naturgasforekomster m.v. sigtes bredt til enhver aktivitet, som leder frem til, at virksomheden kommer i besiddelse af produkter m.v., som kan generere indtægter for virksomheden eller bruges af virksomheden selv. Afgrænsningen bliver dog kun relevant i det omfang, der indgås en form for aftale, kontrakt eller lignende mellem virksomheden og en myndighed, som kan medføre betalinger som nævnt i det foreslåede stk. 2 fra virksomheden til myndigheden.

Tilsvarende gælder for henvisningen til "skovning" af primærskove, at der sigtes bredt til enhver aktivitet, der vil lede frem til, at virksomheden vil komme i besiddelse af træ, der vil kunne generere indtægter for virksomheden eller bruges af virksomheden selv. Ved primærskov vil skulle forstås skov, hvor der ikke er noget klart synligt tegn på menneskelig aktivitet, og hvor de økologiske processer ikke vil være forstyrret i væsentlig grad.

Det forudsættes samtidig, at virksomheden vil bære risikoen for aktiviteten og vil have rettighederne til udvindingen. I modsætning hertil vil stå den rene underleverandør.

De af bestemmelsen omfattede mineral-, olie- og naturgasforekomster m.v. er uddybende defineret som mineral-, olie- og naturgasforekomster eller andre råstoffer omfattet af de økonomiske aktiviteter som omhandlet i hovedafdeling B, hovedgruppe 05-08, i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2, og omfatter tillige grusgravning og sandsugning.

Virksomhed inden for skovning af primærskove er defineret som virksomhed med aktiviteter som omhandlet i hovedafdeling A, hovedgruppe 02, gruppe 02.2, i bilag I til forordning (EF) nr. 1893/2006 i primærskove.

Beretningen vil skulle omfatte foretagne betalinger og vil hermed adskille sig fra den grundlæggende forudsætning om

periodisering i § 13, stk. 1, nr. 6. Opgørelsen vil i stedet skulle ske efter de samme principper som for pengestrømsopgørelsen, jf. årsregnskabslovens § 86.

Som betaling skal anses såvel kontante betalinger som naturalieydelse som f.eks. drift af skoler eller hospitaler.

Med myndigheder forstås i denne forbindelse enhver national, regional eller lokal myndighed i Danmark eller i udlandet, herunder en tjenestegren, et organ eller en virksomhed, der er kontrolleret af den pågældende myndighed på samme måde, som en dattervirksomhed er kontrolleret af en moder-virksomhed.

Afgrænsningen af de omfattede myndigheder er ikke udtømmende og skal således forstås bredt som enhver instans, der udøver myndighed i landet, herunder også virksomheder, der er kontrolleret af en myndighed. Der vil f.eks. være tale om et ministerium, en styrelse eller en regional eller kommunal myndighed. Virksomhed skal ligeledes forstås bredt uden hensyntagen til virksomhedens juridiske struktur eller måden, hvorpå myndigheden udøver sin kontrol.

Det foreslåede stk. 1, vil medføre, at store virksomheder med aktivitet inden for efterforskning, prospektering, opdagelse, udvikling og udvinding af mineral-, olie- og naturgasforekomster m.v. eller skovning af primærskove, skal supplere ledelsesberetningen med en beretning om betalinger til myndigheder, jf. dog stk. 4.

Det foreslås i § 99 g, *stk. 2*, at beretningen skal indeholde visse oplysninger vedrørende betalinger, som er foretaget i regnskabsåret, jf. dog stk. 4, 6 og 7. Efter bestemmelsens nr. 1 de samlede betalinger foretaget til hver myndighed. Efter bestemmelsens nr. 2 de samlede beløb pr. type af betaling til hver myndighed vedrørende produktionsrettigheder, skatter og afgifter på virksomhedens indtægt, produktion eller overskud (bortset fra skatter og afgifter på forbrug), royalties, udbytte, underskrifts-, opdagelses- og produktionsbonusser, licensafgifter, lejeafgifter, adgangsgebyrer og andre vederlag for licenser eller koncessioner og betalinger for forbedringer af infrastruktur.

Der skal gives oplysning om dels de samlede betalinger pr. myndighed, jf. den foreslåede stk. 2, nr. 1, og dels om de opregnede typer af betalinger pr. pågældende myndighed, jf. den foreslåede stk. 2, nr. 2. Der vil derimod ikke være noget krav om at give oplysning om de samlede betalinger for hvert enkelt land.

Den foreslåede stk. 2, nr. 2, indeholder en udtømmende opregning af de typer af betalinger, der vil skulle indgå i beretningen. Det vil ikke være afgørende, hvad den enkelte betaling konkret er benævnt, men om den efter sit indhold svarer til en af de opregnede typer af betalinger.

I det omfang en betaling efter sit indhold vil kunne henføres til mere end én af de opregnede typer af betalinger, vil virksomheden skulle henføre betalingen til den type, den passer

bedst til. Den enkelte betaling vil kun skulle medtages én gang.

De foreslåede bestemmelser har til formål at sikre information om betalinger, der har tilknytning til virksomhedernes udvindingsaktiviteter m.v., og som indgår i betalingen for f.eks. retten til at foretage udvinding. Der vil derimod ikke skulle gives oplysninger om betalinger for f.eks. levering af energi til produktionen fra offentligt ejede forsyningsvirksomheder, der foregår på markedsvilkår.

Betaling for produktionsrettigheder vil omfatte såvel engangs- som løbende betalinger for retten til produktion, uanset grundlaget for opgørelsen af betalingen, jf. den foreslåede stk. 2, nr. 2, litra a.

Der skal gives oplysning om betalte skatter og afgifter på virksomhedens indtægt, produktion eller overskud, men ikke skatter og afgifter på forbrug såsom merværdiafgift, sociale afgifter eller omsætningsafgifter, jf. den foreslåede stk. 2, nr. 2, litra b. Der vil således skulle gives oplysning om skatter og afgifter afledt af overskuddet eller af en anden faktor, som f.eks. mængden af udvundet olie i perioden.

Oplysningskravet vil ikke omfatte andre skatter og afgifter, der f.eks. vedrører virksomhedens omkostninger, herunder f.eks. almindelige ejendomsskatter og punktafgifter. Der vil heller ikke skulle gives oplysning om betalt merværdiafgift.

Der skal gives oplysninger om betalte royalties i forbindelse med udvinding m.v., jf. den foreslåede stk. 2, nr. 2, litra c, uanset grundlaget for opgørelsen af betalingen.

Med kravet om oplysning om betalt udbytte, jf. den foreslåede stk. 2, nr. 2, litra d, tænkes der på den situation, hvor en myndighed modtager selskabsretligt udbytte fra eksempelvis en ejerandel i den dattervirksomhed, der repræsenterer den rapporterende virksomhed ved udvindingsaktiviteterne m.v. i det pågældende land.

Der skal gives oplysninger om betalte underskrifts-, opdagelses- og produktionsbonusser, jf. den foreslåede stk. 2, nr. 2, litra e. Bonusser gives typisk for at opnå et på forhånd aftalt mål eller stade.

Der skal tillige gives oplysninger om betalinger vedrørende licensafgifter, lejeafgifter, adgangsgebyrer og andre vederlag for licenser og/eller koncessioner, jf. den foreslåede stk. 2, nr. 2, litra f. Der er her tale om en bred opremsning af betalinger for at få adgang til at foretage udvinding m.v., uanset grundlaget for opgørelsen af betalingen.

Endelig skal der gives oplysning om betaling for forbedringer af infrastruktur, jf. den foreslåede stk. 2, nr. 2, litra g. Der vil her f.eks. være tale om, at virksomheden bygger en vej frem til produktionsstedet, hvorefter vejen overdrages vederlagsfrit til myndighederne og kan benyttes af lokalbefolkningen.

Det foreslåede stk. 2, vil medføre, at de omfattede virksomheder, jf. det foreslåede stk. 1, i deres beretning vil skulle medtage følgende oplysninger vedrørende betalinger: De samlede betalinger foretaget til hver myndighed og de samlede beløb pr. type af betaling til hver myndighed vedrørende: produktionsrettigheder, skatter og afgifter på virksomhedens indtægt, produktion eller overskud (bortset fra skatter og afgifter på forbrug), royalties, udbytte, underskrifts-, opdagelses- og produktionsbonusser, licensafgifter, lejeafgifter, adgangsgebyrer og andre vederlag for licenser eller koncessioner og betalinger for forbedringer af infrastruktur.

Det foreslås i § 99 g, stk. 3, at når betalingerne er henført til et bestemt projekt, skal der tillige gives oplysninger om de samlede beløb pr. type af betaling som nævnt i stk. 2, nr. 2, der er foretaget til hvert enkelt projekt. Endvidere skal de samlede betalinger til hvert enkelt projekt oplyses.

Ved projekt skal i denne sammenhæng forstås operationelle aktiviteter, som er omfattet af en kontrakt, en licens, et lejemål, en koncession eller en lignende juridisk bindende aftale, der danner grundlag for betalinger over for en myndighed. Hvis flere sådanne aftaler er væsentligt forbundet indbyrdes, skal de betragtes som et projekt. Et projekt vil f.eks. være en mine, en gruppe af geografisk forbundne miner eller et oliefelt. I det omfang virksomheden foretager betalinger for forpligtelser, der pålægges på virksomhedsniveau som f.eks. selskabsskatter, er der ikke krav om, at betalingen skal fordeles på projekter.

Det foreslåede stk. 3, vil medføre, at når betalingerne er henført til et bestemt projekt, vil der tillige gives oplysninger om de samlede beløb pr. type af betaling som nævnt i stk. 2, nr. 2, der er foretaget til hvert enkelt projekt. Endvidere vil de samlede betalinger til hvert enkelt projekt skulle oplyses.

Det foreslås i § 99 g, stk. 4, at virksomheden kan undlade at medtage en betaling på under 750.000 kr. i beretningen. Det gælder, uanset om betalingen er foretaget som en enkeltstående betaling eller som en række med hinanden forbundne betalinger, når den samlede række af betalinger ikke udgør over 750.000 kr. i regnskabsåret.

Den beløbsmæssige afgrænsning vedrører den enkelte betaling og ikke type af betaling som anført i stk. 2, nr. 2. Med hinanden forbundne betalinger skal f.eks. forstås en lejeafgift, der betales månedligt. Ved en månedlig lejeafgift er det således afgørende, om den samlede årlige lejeafgift overstiger 750.000 kr.

Det foreslåede stk. 4, vil medføre, at virksomheden vil kunne undlade at medtage en betaling på under 750.000 kr. i beretningen. Det gælder, uanset om betalingen er foretaget som en enkeltstående betaling eller som en række med hinanden forbundne betalinger, når den samlede række af betalinger ikke udgør over 750.000 kr. i regnskabsåret.

Det foreslås i § 99 g, stk. 5, at beretningen om betalinger til myndigheder skal gives i tilknytning til ledelsesberetnin-

gen. Virksomheden kan dog i stedet vælge at give beretningen om betalinger til myndigheder i en supplerende beretning til årsrapporten, jf. § 14, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 9, eller på virksomhedens hjemmeside, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 9.

Den foreslåede stk. 5, vil medføre, at virksomheden vil få mulighed for – i stedet for i ledelsesberetningen – at give beretningen i form af en supplerende beretning til årsrapporten eller på virksomhedens hjemmeside, hvortil der vil skulle henvises i ledelsesberetningen.

Det foreslås i § 99 g, stk. 6, at for virksomheder, som udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-3 gives for koncernen som helhed.

Det foreslåede stk. 6, vil medføre, at virksomheder, der udarbejder koncernregnskab, vil kunne nøjes med give beretningen for koncernen som helhed.

Det foreslås i § 99 g, stk. 7, at en virksomhed, som er omfattet af stk. 1, og som er en dattervirksomhed af en modervirksomhed, der har hjemsted i et EU-/EØS-land, kan undlade selv at udarbejde en beretning om betalinger til myndigheder, i det omfang de efter stk. 1-3 krævede oplysninger, indgår i modervirksomhedens beretning om betalinger til myndigheder.

Forholdene for en underliggende koncern, der indgår i en højereliggende koncern, er reguleret i § 128 a, stk. 4.

Den foreslåede stk. 7, vil medføre, at en virksomhed, der ikke selv er modervirksomhed, og som efter stk. 1 som udgangspunkt skulle have udarbejdet en beretning om betaling til myndigheder, men hvor oplysningerne vil være dækket af en beretning i modervirksomhedens koncernregnskab, vil kunne undlade selv at udarbejde en beretning om betaling til myndigheder.

Det foreslås i § 99 g, stk. 8, at Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om, at virksomheder, der er omfattet af stk. 1 eller § 128 a, stk. 1, og som udarbejder og offentliggør en beretning om betalinger til myndigheder, som vurderes at svare til kravene i denne lov, fritages for kravene i stk. 1-7. Fritagelsen omfatter dog ikke forpligtelsen til at offentliggøre den pågældende beretning.

Den foreslåede bemyndigelse til Erhvervsstyrelsen til at fastsætte regler om fritagelse for kravene i stk. 1-7, er indsat på baggrund af artikel 46 om ækvivalenskriterier i regnskabsdirektivet. Det fremgår således af artikel 46, stk. 1, at virksomheder, herunder modervirksomheder, der har pligt til at udarbejde en beretning om betaling til myndigheder efter reglerne i direktivets kapitel 10, under visse betingelser kan fritages for at udarbejde beretningen. Fritagelsen forudsætter, at virksomheden udarbejder og offentliggør en beretning, der opfylder et tredjelandes indberetningskrav, som vurderes at svare til kravene i direktivets kapitel 10. Frita-

gelsen omfatter dog ikke forpligtelsen til at offentliggøre den pågældende beretning.

Europa-Kommissionen er i artikel 46, stk. 2, tillagt beføjelse til at fastsætte de kriterier, der skal anvendes ved vurderingen af, om tredjelandes indberetningskrav svarer til kravene i direktivets kapitel 10.

Efter artikel 46, stk. 3, skal kriterierne omfatte: i) målvirksomhederne, ii) betalingernes målmodtagere, iii) de registrerede betalinger, iv) henføringen af de registrerede betalinger, v) fordelingen af de registrerede betalinger, vi) forhold, der udløser indbetaling på et konsolideret grundlag, vii) indberetningsmiddel, viii) indberetningernes hyppighed, og ix) foranstaltninger til bekæmpelse af unddragelse.

Kriterierne skal begrænses til kriterier, der letter en direkte sammenligning mellem tredjelande.

Den foreslåede bemyndigelse giver således Erhvervsstyrelsen mulighed for at udstede en bekendtgørelse, der udmønter de af Europa-Kommissionen fastsatte kriterier, jf. artikel 46, stk. 2.

Det foreslåede stk. 8, vil medføre, Erhvervsstyrelsen vil kunne fastsætte regler om, at virksomheder, der er omfattet af stk. 1 eller § 128 a, stk. 1, og som udarbejder og offentliggør en beretning om betalinger til myndigheder, som vurderes at svare til kravene i denne lov, vil kunne fritages for kravene i stk. 1-7. Fritagelsen vil dog ikke omfatte forpligtelsen til at offentliggøre den pågældende beretning.

Det foreslås i § 99 g, stk. 9, at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om offentliggørelse af beretningen om betalinger til myndigheder i en supplerende beretning til årsrapporten og nærmere regler om revisors pligter i forhold til de oplysninger, som offentliggøres heri, jf. stk. 5, nr. 1. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om offentliggørelse af beretningen om betalinger til myndigheder på virksomhedens hjemmeside, herunder regler om virksomhedens opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og om revisors pligter i forbindelse hermed, jf. stk. 5, nr. 2.

§ 99 g, stk. 9, 1. pkt., bemyndiger Erhvervsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af beretningen om betalinger til myndigheder i en supplerende beretning til årsrapporten og revisors pligter i forhold til de oplysninger, som offentliggøres heri.

§ 99 g, stk. 9, 2. pkt., bemyndiger Erhvervsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af beretningen om betalinger til myndigheder på virksomhedens hjemmeside, herunder regler om virksomhedens opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og revisors pligter i forbindelse med de oplysninger, som offentliggøres på hjemmesiden.

Bemyndigelserne i den gældende § 99 c, stk. 9, der foreslås videreført i § 99 g, stk. 9, er udmøntet i Bekendtgørelse om offentliggørelse af en række redegørelser efter årsregnskabsloven (redegørelsesbekendtgørelsen).

I henhold til årsregnskabslovens § 135, stk. 7, skal revisor afgive en udtalelse om, hvorvidt oplysningerne i ledelsesberetningen er i overensstemmelse med årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab. Revisors udtalelse om ledelsesberetningen omfatter bl.a. ledelsens beretning om betaling til myndigheder. Det gælder uanset, om redegørelsen er placeret i ledelsesberetningen, eller redegørelsen er placeret i en supplerende beretning eller på virksomhedens hjemmeside via en henvisning hertil i ledelsesberetningen, da der er tale om en redegørelse, som hører til ledelsesberetningen.

Revisors udtalelse skal bl.a. omfatte en beskrivelse af væsentlige fejl og mangler i ledelsesberetningen, som revisor måtte blive opmærksom på. Mangler kan bestå i, at der mangler en eller flere oplysninger, som lovgivningen kræver. Fejl kan bestå i, at de lovkrævede oplysninger ikke er opfyldt på korrekt vis. Konstateringen af eventuelle fejl og mangler sker på baggrund af en gennemlæsning af ledelsesberetningen. Det forudsættes, at revisor har kendskab til det regelgrundlag, der regulerer ledelsesberetningen.

Det foreslåede stk. 9, vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af beretningen om betalinger til myndigheder i en supplerende beretning til årsrapporten og nærmere regler om revisors pligter i forhold til de oplysninger, som offentliggøres heri, jf. stk. 5, nr. 1. Erhvervsstyrelsen vil kunne fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af beretningen om betalinger til myndigheder på virksomhedens hjemmeside, herunder regler om virksomhedens opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og om revisors pligter i forbindelse hermed, jf. stk. 5, nr. 2.

Til nr. 14

Årsregnskabslovens § 102 fastlægger, hvilke krav der gælder for udarbejdelsen af årsrapporten for virksomheder omfattet af regnskabsklasse D jf. lovens § 7, stk. 1, nr. 4. Det følger af § 102, stk. 7, at § 99, stk. 2, og § 99 a ikke finder anvendelse for virksomheder, som opfylder størrelsesgrænserne for mikrovirksomheder, jf. § 22 a, stk. 1. Samtidig kan store virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS, ikke benytte bestemmelserne i § 99 a, stk. 7-9. § 99 a, stk. 7-9, vedrører dattervirksomheders mulighed for at undlade at medtage visse oplysninger i ledelsesberetningen, når modervirksomheden opfylder de krav, der følger af § 99 a, stk. 7.

Det foreslås at ophæve § 102, stk. 7.

Den foreslåede bestemmelse gennemfører artikel 1, nr. 4, litra d, i direktiv (EU) 2026/470, hvorefter artikel 19a, stk. 10, i regnskabsdirektivet affattes således, at den undtagelse, der følger af artikel 19a, stk. 9, også finder anvendelse på virksomheder af interesse for offentligheden, som er underlagt kravene i artikel 19a.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at den hidtidige undtagelse i § 102, stk. 7, 2. pkt., hvorefter store virksomheder

med værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS ikke vil kunne anvende undtagelsen i § 99 a, stk. 7-9, udgår. Herefter vil sådanne dattervirksomheder kunne anvende undtagelsen i § 99 a, stk. 7-9, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Til nr. 15

Årsregnskabslovens § 107 e fastsætter, at små og mellemstore virksomheder, der udarbejder årsrapport efter reglerne for regnskabsklasse D, kan begrænse deres bæredygtighedsrapportering til de krav, der fastsættes af Europa-Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af regnskabsdirektivets artikel 29c. Efter artikel 29c skal Europa-Kommissionen vedtage standarder for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder. Bestemmelsen fastsætter således, at små og mellemstore virksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse D, kan udarbejde deres bæredygtighedsrapportering efter andre standarder end de generelle standarder som nævnt i § 99 a, stk. 6.

Det foreslås at ophæve § 107 e.

Den foreslåede ophævelse af § 107 e gennemfører forenklingdirektivets artikel 2, nr. 4, litra c, om ophævelse af artikel 19a, stk. 6 og 7, i regnskabsdirektivet. Det foreslåede skal ses i sammenhæng med forenklingdirektivets artikel 2, nr. 7, om ophævelse af artikel 29c i regnskabsdirektivet.

Det foreslåede har sammenhæng til den foreslåede ændring af anvendelsesområdet for bæredygtighedsrapportering, jf. det foreslåede § 99 a, stk. 1. Se hertil lovforslagets § 1, nr. 7.

Det foreslåede vil medføre, at muligheden for, at små og mellemstore virksomheder i regnskabsklasse D, vil kunne begrænse deres bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med standarderne for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder, udgår.

Til nr. 16

Efter årsregnskabslovens § 128, stk. 1, skal koncernens ledelsesberetning oplyse om koncernen, som om koncernvirksomhederne tilsammen var én virksomhed. I stedet for oplysninger om den enkelte virksomheds beløb vises de konsoliderede virksomheders beløb tilsammen, konsolideret efter de samme metoder, som gælder for koncernregnskabet.

Efter årsregnskabslovens § 128, stk. 2, finder §§ 76 a, 77, 99, 99 a, 99 d, 100 og 101 tilsvarende anvendelse. Oplysninger efter § 99, stk. 1, nr. 7, kan dog undlades. For koncerner i regnskabsklasse D finder § 99 a kun anvendelse, hvis koncernen opfylder størrelsesgrænserne for store virksomheder, jf. § 7, stk. 2, nr. 3.

Dermed skal ledelsesberetningen beskrive koncernens væsentligste aktiviteter, visse oplysninger om egne kapitalandele, væsentlige usikkerheder og usædvanlige forhold, risikoeksponering og finansielle risici, forsknings- og udviklingsaktiviteter, immaterielle nøgleressourcer samt eventuel

le filialer i udlandet. Herudover skal ledelsesberetningen omfatte oplysninger om bæredygtighedsspørgsmål og dataetik samt beskrive årets resultat og indeholde en oversigt over nettoomsætning inklusive sammenligningstal.

Efter stk. 2, 3. pkt., skal der alene udarbejdes en konsolideret bæredygtighedsrapportering, hvis en koncern i regnskabsklasse D er kategoriseret som stor, jf. § 7, stk. 2, nr. 3. Således er kun koncerner, der opfylder kriterierne for store virksomheder, omfattet af kravet om konsolideret bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 128, stk. 2, 1. pkt., at »99 d,« udgår, og at 3. pkt., ophæves.

Den foreslåede ændring til 1. pkt., er en konsekvens af forslagets § 1 nr. 11, om ophævelse af gældende § 99 d om dataetik.

Den foreslåede ophævelse af 3. pkt., er en konsekvens af den foreslåede ændring af anvendelsesområdet for bæredygtighedsrapportering, jf. forslagets § 1, nr. 7, om ændring af § 99 a, stk. 1, hvorefter virksomheder har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis virksomheden på balance-tidspunktet overskrider en nettoomsætning på 3.530 millioner kroner og et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede på 1.000 i løbet af regnskabsåret.

Den foreslåede ændring til stk. 2, 1. pkt., vil medføre, at modervirksomheder i deres konsoliderede ledelsesberetning ikke længere vil skulle medtage oplysninger om dataetik.

Den foreslåede ophævelse af stk. 2, 3. pkt., vil medføre, at § 99 a om udarbejdelse af bæredygtighedsrapportering kun vil finde anvendelse for koncerner, hvis koncernen opfylder størrelseskriterierne, jf. § 99 a, stk. 1.

Til nr. 17

Efter gældende § 128, stk. 3, skal modervirksomheder oplyse, hvilke af de dattervirksomheder der er omfattet af konsolideringen, der har benyttet undtagelsen i artikel 19 a, stk. 9, eller artikel 29 a, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer som implementeret i national lovgivning.

Det foreslås i § 128 at indsætte som nyt stk. 3, hvorefter § 99 a ikke finder anvendelse, når modervirksomheden er en investeringsholdingvirksomhed, jf. bilag 1, B, nr. 7, og investeringsholdingvirksomhedens dattervirksomheder har forretningsmodeller og aktiviteter, der er uafhængige af hinanden.

Det foreslåede har baggrund i forenklingdirektivets artikel 2, nr. 5, litra d, der indsætter nyt stk. 7a i regnskabsdirektivets artikel 29a, hvorefter modervirksomheder der er investeringsholdingvirksomheder, hvis dattervirksomheders forretningsmodeller og aktiviteter er uafhængige af hinanden, kan vælge ikke at udarbejde bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede stk. 3 vedrører således tilfælde, hvor en modervirksomhed 1) er en investeringsholdingvirksomhed i henhold til definitionen i bilag 1, B, nr. 7, og 2) denne investeringsholdingvirksomhed har dattervirksomheder med forretningsmodeller og aktiviteter, der er uafhængige af hinanden.

Det foreslåede angiver således to kumulative kriterier, der begge skal være opfyldt samtidigt for, at modervirksomheden kan undlade at udarbejde konsolideret bæredygtighedsrapportering.

For så vidt angår kriterie 1), skal modervirksomheden være en investeringsholdingvirksomhed i henhold til lovforslagets § 1, nr. 32, som indsætter definitionen af ”investeringsholdingvirksomhed” i lovens bilag 1, B, nr. 7.

For så vidt angår kriterie 2), er det et krav, at investeringsholdingvirksomhedens dattervirksomheder har forretningsmodeller og aktiviteter, der er uafhængige af hinanden. Dette vil udelukke de tilfælde, hvor de pågældende dattervirksomheder er tæt forbundne gennem deres forretningsaktiviteter, f.eks. når en dattervirksomheds aktiviteter muliggør eller direkte støtter en anden dattervirksomheds aktiviteter. Dattervirksomheder har således ikke uafhængige forretningsmodeller og aktiviteter, hvis de f.eks. indgår i en samlet værdikæde, hvor én dattervirksomhed producerer en vare, mens den anden dattervirksomhed har til formål at sælge disse varer.

Uanset antallet af dattervirksomheder i koncernen vil den omstændighed, at kun én dattervirksomhed er afhængig af én anden dattervirksomhed, udelukke, at investeringsholdingvirksomheden kan undlade at udarbejde en konsolideret bæredygtighedsrapportering. Dette gælder dog ikke, hvis de pågældende dattervirksomheder hver især og samlet er uvæsentlige i den samlede koncern, jf. § 13, stk. 1, nr. 3.

Dattervirksomheder i henhold til kriterie 2, omfatter alene investeringsholdingvirksomhedens direkte dattervirksomheder. En investeringsholdingvirksomhed må antages ofte at investere i underkoncerner, hvor en direkte dattervirksomhed er modervirksomhed for en underkoncern. Det forhold at virksomhederne i den enkelte underkoncern har forretningsmodeller og aktiviteter, som er afhængige af hinanden, forhindrer ikke, at kriterie 2, er opfyldt, idet disse ikke anses for direkte dattervirksomheder af investeringsholdingvirksomheden.

Det foreslåede stk. 3 gennemfører forenklingdirektivets artikel 2, nr. 5, litra d, der indsætter nyt stk. 7a i regnskabsdirektivets artikel 29a.

Det foreslåede stk. 3 vil medføre, at en modervirksomhed, der er en investeringsholdingvirksomhed, jf. bilag 1, B, nr. 7, hvis dattervirksomheder har forretningsmodeller og aktiviteter, der er uafhængige af hinanden, ikke vil skulle udarbejde en bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a, stk. 2-7.

Til nr. 18

Efter gældende § 128, stk. 5, følger det, at for modervirksomheder omfattet af reglerne i regnskabsklasse D, finder §§ 107, 107 b og 107 d tilsvarende anvendelse på koncernens ledelsesberetning, jf. dog bestemmelsens stk. 7. Dette betyder, at modervirksomheder omfattet af regnskabsklasse D, bl.a. skal give oplysninger om ledelsesmedlemmernes ledelseserhverv i andre erhvervsdrivende virksomheder. Efter § 128, stk. 7, kan en modervirksomheds og koncernens ledelsesberetninger sammendrages, når modervirksomhedens oplysninger er de samme som koncernens oplysninger, således at en modervirksomhed kan undlade at give oplysningerne i sin egen ledelsesberetning.

Det foreslås i § 128, stk. 5, der bliver stk. 6, at ændre »jf. dog stk. 7.« til »jf. dog stk. 8.«

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede indsættelse af nyt stk. 3 i § 128, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, hvorfor gældende stk. 3-7 bliver til stk. 4-8.

Den foreslåede ændring til stk. 5 vil medføre, at henvisningen til stk. 7, bliver til stk. 8. Der tilsigtes ingen materielle ændringer.

Til nr. 19

Efter § 128, stk. 7, 1. pkt., kan modervirksomhedens og koncernens ledelsesberetninger sammendrages, hvis det uden vanskeligheder er muligt at finde de oplysninger, der ikke er blevet overflødige som følge af sammendraget. Adgangen til at sammendrage oplysninger efter stk. 7, er dog modificeret i bl.a. § 102, stk. 9, der regulerer modervirksomhedens mulighed for at undlade at give oplysninger i sit eget årsregnskab og i ledelsesberetningen, hvis oplysningerne er de samme som koncernens oplysninger.

Det foreslås i § 128, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt., at ændre »§ 102, stk. 9.« til »§ 102, stk. 8.«

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ophævelse af stk. 7 i § 102, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, hvorfor bestemmelsens stk. 9 bliver til stk. 8.

Den foreslåede ændring til stk. 7, der bliver stk. 8, vil medføre at henvisningen til § 102, stk. 9, bliver til § 102, stk. 8. Der tilsigtes ingen materielle ændringer.

Til nr. 20

Efter årsregnskabslovens § 128 skal en modervirksomhed i ledelsesberetningen oplyse om koncernen, som om koncernvirksomhederne tilsammen var én virksomhed, og angiver, hvilke oplysninger den konsoliderede ledelsesberetning skal indeholde, herunder om bæredygtighedsspørgsmål.

Årsregnskabslovens § 128 stiller ligeledes krav om, at modervirksomheden oplyser om hvilke dattervirksomheder, der er omfattet af konsolideringen, og som samtidig benytter undtagelsesmuligheden for ikke at rapportere selvstændigt, men i stedet henviser til modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. gældende § 99 a, stk.

7. Identificerer modervirksomheden betydelige forskelle mellem indvirkninger og risici forbundet med bæredygtighedsspørgsmål mellem koncernen og dattervirksomhederne, skal modervirksomheden forklare disse forskelle.

Det foreslås i § 128, stk. 9, at modervirksomheder omfattet af § 99 a, stk. 1, ved overtagelse af en virksomhed, kan undlade at medtage oplysninger efter § 99 a, stk. 2-7, vedrørende den erhvervede virksomhed for det regnskabsår, hvori overtagelsen finder sted.

Det foreslåede har baggrund i forenklingsdirektivets artikel 2, nr. 5, litra c, der indsætter et nyt stk. 4a, 1. afsnit, i regnskabsdirektivets artikel 29a, hvorefter en modervirksomhed, i tilfælde hvor koncernens sammensætning ændrer sig som følge af erhvervelser eller fusioner, kan undlade at medtage oplysninger om bæredygtighedsspørgsmål for de overtagede virksomheder i sin konsoliderede bæredygtighedsrapportering, for det regnskabsår hvori koncernens sammensætning ændrer sig.

Med ”overtages” forstås, at modervirksomheden har opnået bestemmende indflydelse over en juridisk enhed ved opkøb eller fusion.

Med det foreslåede kan modervirksomheden, der skal rapportere om bæredygtighed efter § 99 a, undlade at give oplysninger om den erhvervede virksomheds bæredygtighedsspørgsmål, i det pågældende regnskabsår, hvori virksomheden første gang indregnes i det finansielle regnskab. Tidspunktet for, hvornår en virksomhed første gang indregnes i det finansielle regnskab, afgøres efter § 122.

Det foreslåede stk. 9 vil medføre, at en modervirksomhed omfattet af § 99 a, ved overtagelse af en virksomhed, vil kunne undlade at medtage oplysninger efter § 99 a, stk. 2-7, om den erhvervede virksomhed for det regnskabsår, hvori overtagelsen finder sted.

Det foreslås i § 128, stk. 10, at modervirksomheder omfattet af § 99 a, stk. 1, ved afhændelse eller lukning af en dattervirksomhed, kan undlade at medtage oplysninger efter § 99 a, stk. 2-7, vedrørende denne dattervirksomhed for det regnskabsår, hvori afhændelsen eller lukningen finder sted.

Det foreslåede har baggrund i forenklingsdirektivets artikel 2, nr. 5, litra c, der indsætter et nyt stk. 4a, 2. afsnit, i regnskabsdirektivets artikel 29a, hvorefter en modervirksomhed, i tilfælde hvor koncernens sammensætning ændrer sig som følge af afhændelse eller lukning, kan undlade at medtage oplysninger om bæredygtighedsspørgsmål for de afhændede eller lukkede dattervirksomheder i sin konsoliderede ledelsesberetning, for det regnskabsår hvori koncernens sammensætning ændrer sig.

Med ”afhændes” forstås, at en dattervirksomhed overdrages eller sælges til tredjepart forstået som enhver anden end de koncernforbundne virksomheder, f.eks. ved frasalgs af majoriteten af kapitalandele. En afhændelse indebærer dog ikke nødvendigvis, at en transaktion finder sted, men vil også

kunne opstå på anden vis, der medfører at modervirksomheden mister sin bestemmende indflydelse, f.eks. ved udvanding af sine kapitalandele som følge af en kapitalforhøjelse i en dattervirksomhed, hvor modervirksomheden ikke delta-ger forholdsmæssigt.

Med ”lukkes” forstås, at driften af en dattervirksomhed ophører eller afvikles uden salg eller overdragelse til tredje-part, f.eks. ved konkurs.

At dattervirksomheder afhændes eller lukkes, vil ikke omfatte koncerninterne omstruktureringer, f.eks. hvor en aktivitet udskilles i afdelinger eller filialer, eller udskilles til nyetablerede dattervirksomheder, idet modervirksomheden i disse tilfælde ikke mister sin bestemmende indflydelse.

Med det foreslåede kan modervirksomheden, der skal rapportere om bæredygtighed efter § 99 a, undlade at give oplysninger om en dattervirksomheds bæredygtighedsspørgsmål, når der er tale om afhændelse eller lukning af en dattervirksomhed. Modervirksomheden kan alene undlade at give oplysningerne i det regnskabsår, hvori dattervirksomheden ikke længere indregnes i det finansielle regnskab. Tidspunktet for, hvornår en dattervirksomhed ikke længere indregnes i det finansielle regnskab, afgøres efter § 122.

Det foreslåede stk. 10 vil medføre, at en modervirksomhed omfattet af § 99 a, ved afhændelse eller lukning af en dattervirksomhed, vil kunne undlade at medtage oplysninger efter § 99 a, stk. 2-7, vedrørende denne dattervirksomhed for det regnskabsår, hvori afhændelsen eller lukningen finder sted.

Det foreslås i § 128, stk. 11, at uanset stk. 9 og 10, skal der oplyses om enhver væsentlig hændelse, der påvirkede en erhvervet virksomhed, jf. stk. 9, eller en afhændet eller lukket dattervirksomhed, jf. stk. 10, hvis hændelsen har betydning for virksomheden i løbet af regnskabsåret og har indvirkning på koncernens bæredygtighedsspørgsmål eller for dennes risici og muligheder forbundet hermed.

Det foreslåede har baggrund i forenklingsdirektivets artikel 2, nr. 5, litra c, der indsætter et nyt stk. 4a, 3. afsnit, i regnskabsdirektivets artikel 29a, hvorefter en modervirksomhed, der udnytter de muligheder, der er omhandlet i stk. 4a, 1. og 2. afsnit, skal angive enhver væsentlig hændelse, der påvirkede dattervirksomheden i løbet af regnskabsåret, og som havde en indvirkning på koncernens indvirkninger på eller risici eller muligheder forbundet med bæredygtighedsspørgsmål.

Med ”væsentlig hændelse” forstås en ekstraordinær, alvorlig og ikke-tilbagevendende begivenhed, f.eks. et olieudslip, en alvorlig arbejdsulykke eller økonomiske tab på baggrund af manglende adgang til naturressourcer, der er nødvendige for produktionen. Indvirkninger, risici og muligheder, der sædvanligvis kendetegner den virksomhed, der overtages, afhændes eller lukkes, og som gentager sig år efter år, skal således ikke betragtes som en væsentlig hændelse, uanset at disse indvirkninger, risici og muligheder ville blive vurderet væsentlige efter en dobbelt væsentlighedsvurdering.

Det foreslåede stk. 11 vil medføre, at en modervirksomhed, der skal udarbejde en bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a, uanset stk. 9 og 10, vil skulle oplyse om enhver væsentlig hændelse, der påvirkede en overtaget, afhændet eller lukket virksomhed i løbet af regnskabsåret, hvis hændelsen har betydning for virksomheden og har indvirkning på koncernens bæredygtighedsspørgsmål eller dennes risici eller muligheder forbundet hermed.

Til nr. 21

Efter den gældende § 128 a, stk. 1, skal store modervirksomheder omfattet af regnskabsklasse C, modervirksomheder omfattet af regnskabsklasse D og modervirksomheder, uanset størrelse, der har en dattervirksomhed af interesse for offentligheden, udarbejde en beretning om betaling til myndigheder i ledelsesberetningen på koncernniveau i det omfang, modervirksomheden eller en dattervirksomhed i koncernen udøver aktivitet som listet i § 99 c, stk. 1. Efter den gældende § 128, stk. 4, kan en modervirksomhed undlade selv at udarbejde beretning om betalinger til myndigheder på koncernniveau, hvis den selv er en dattervirksomhed af en højere modervirksomhed inden for EU/EØS, der er forpligtet til at udarbejde beretningen.

Det foreslås i § 128 a, stk. 1 og stk. 4 at ændres »99 c« til »99 g«.

Det foreslåede er en konsekvens af forslaget § 1, nr. 10 om at ophæve § 99 c og nr. 13, der indsætter en ny § 99 g, der viderefører det gældende indhold i § 99 c.

Den foreslåede ændring til § 128 a, stk. 1 og 4, vil medføre at henvisningerne til § 99 c, bliver til § 99 g. Der tilsigtes ingen materielle ændringer.

Til nr. 22

Efter årsregnskabslovens § 135 b, er det kun revisorer, der er godkendt efter revisorloven, der kan afgive erklæringer på årsregnskaber og koncernregnskaber, som er omfattet af revisionspligten i § 135, stk. 1, 1. pkt., og kravet om revisorerklæring i stk. 5.

Det foreslås i § 135 b, stk. 1, 1. pkt., at »på årsregnskaber og koncernregnskaber« ændres til »om årsregnskaber og koncernregnskaber«.

Den foreslåede ændring vil medføre en sproglig præcisering, hvorefter det vil blive tydeliggjort, at en godkendt revisors erklæring i relation til et årsregnskab eller koncernregnskab, vil skulle afgives om det pågældende regnskab, det vil sige om regnskabets indhold og ikke på regnskabet. Der er med det foreslåede ikke tilsigtet materielle ændringer.

Til nr. 23

Efter årsregnskabslovens § 135 b er det kun revisorer, der er godkendt efter revisorloven, som kan afgive erklæringer på årsregnskaber og koncernregnskaber, som er omfattet af revisionspligten i § 135, stk. 1, 1. pkt., og kravet om reviso-

rerklæring i § 135, stk. 5. Ved revision af årsrapporter, som skal udarbejdes efter reglerne for regnskabsklasse D, skal mindst én revisor være statsautoriseret revisor.

Revisionspligten efter § 135, stk. 1, 1. pkt., omfatter årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab. Årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab udgør en bestanddel af den samlede årsrapport.

Det foreslås i § 135 b, stk. 3, at »årsrapporter« ændres til »årsregnskaber og koncernregnskaber«.

Det foreslåede vil medføre, at bestemmelsen vil blive bragt i overensstemmelse med de grundlæggende regler om revisionspligt i § 135, stk. 1, 1. pkt., så det vil blive tydeligt, at revisionspligten for en virksomhed i regnskabsklasse D ikke omfatter hele årsrapporten, men alene årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab. Der er med det foreslåede ikke tilsigtet materielle ændringer.

Til nr. 24

Efter gældende § 137 k, stk. 1, skal en dattervirksomhed, der er omfattet af § 99 a og som indgår i en koncern, udarbejde en bæredygtighedsrapport på vegne af den øverste modervirksomhed, hvis koncernens samlede nettoomsætning i EU i hvert af de seneste to på hinanden følgende regnskabsår overstiger 150 mio. euro, og hvis den øverste modervirksomhed ikke er underlagt lovgivningen i et EU-/EØS-land. Bæredygtighedsrapporten skal udarbejdes i overensstemmelse med de krav til rapportens indhold og offentliggørelse, der fremgår af §§ 137 m og 137 n. Rapporten skal forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret hertil i henhold til lovgivningen i det pågældende land. Pligten til at udarbejde rapporten bortfalder, hvis den øverste modervirksomhed har udarbejdet en bæredygtighedsrapport på koncernniveau, jf. stk. 3, der opfylder kravene i § 137 m.

Efter bestemmelsens stk. 2 skal en dattervirksomheden, hvis den ikke har de nødvendige oplysninger til udarbejdelse af rapporten, anmode den øverste modervirksomhed om de pågældende oplysninger.

Det følger af stk. 3, at udarbejder den øverste modervirksomhed en bæredygtighedsrapport på koncernniveau, skal rapporten forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret hertil i henhold til lovgivningen i det pågældende land.

Efter stk. 4 skal dattervirksomheden udarbejde bæredygtighedsrapporten, jf. stk. 1, på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af, har indhentet eller erhvervet, hvis den øverste modervirksomhed ikke afgiver de nødvendige oplysninger, jf. stk. 2. Samtidig skal dattervirksomheden afgive en erklæring om, at den øverste modervirksomhed ikke har efterkommet anmodningen om at afgive oplysninger til brug for bæredygtighedsrapportens udarbejdelse.

Hvis den øverste modervirksomhed ikke forsyner bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 3, skal dattervirksomheden afgive en erklæring om, at modervirksomheden ikke har forsynet rapporten med den påkrævede erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Efter stk. 5 har dattervirksomhedens ledelse ansvaret for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at bæredygtighedsrapporten udarbejdes og indsendes efter reglerne.

Efter gældende § 137 l, stk. 1, skal en filial, hvis nettoomsætning i det foregående regnskabsår oversteg 40 mio. euro, og som er filial af en virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i et EU-/EØS-land, udarbejde en bæredygtighedsrapport vedrørende den udenlandske virksomhed eller koncernen og lade rapporten forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering. Pligten gælder, hvis den udenlandske virksomheds eller koncernens samlede nettoomsætning i EU i hvert af de seneste to på hinanden følgende regnskabsår overstiger 150 mio. euro.

Efter stk. 2 finder pligten ikke anvendelse, hvis den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed har udarbejdet en bæredygtighedsrapport, der opfylder kravene i § 137 m, eller hvis disse har en dattervirksomhed omfattet af § 99 a, jf. § 137 k.

Det følger af stk. 3, at udarbejder den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed en bæredygtighedsrapport, skal rapporten forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret hertil i henhold til lovgivningen i det pågældende land.

Efter stk. 4 skal filialen, hvis den ikke har de nødvendige oplysninger til udarbejdelse af rapporten, anmode den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed om de pågældende oplysninger.

Efter stk. 5 skal filialen udarbejde bæredygtighedsrapporten, jf. stk. 1, på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af, har indhentet eller erhvervet, hvis den udenlandske virksomhed eller øverste modervirksomhed ikke afgiver de nødvendige oplysninger, jf. stk. 4. Samtidig skal filialen afgive en erklæring om, at den udenlandske virksomhed eller øverste modervirksomhed ikke har efterkommet anmodningen om at afgive oplysninger til brug for bæredygtighedsrapportens udarbejdelse. Hvis den udenlandske virksomhed eller øverste modervirksomhed ikke forsyner bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 3, skal filialen afgive en erklæring om, at den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke har forsynet rapporten med den påkrævede erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Efter stk. 6 har filialen ansvaret for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at bæredygtighedsrapporten udarbejdes og indsendes efter reglerne.

Det foreslås at nyaffatte §§ 137 k og 137 l.

Det foreslås i § 137 k, stk. 1, at en dattervirksomhed, der indgår i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed ikke har hjemsted i et EU-/EØS-land, på vegne af den øverste modervirksomhed, jf. dog stk. 6-8, skal udarbejde en bæredygtighedsrapport i overensstemmelse med §§ 137 m og 137 n, hvis 1) dattervirksomhedens nettoomsætning i det foregående regnskabsår overskrider 1.494 mio. kr., og 2) koncernens samlede nettoomsætning i EU i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider 450 mio. euro.

Da dattervirksomheden har hjemsted i Danmark og er regnskabspligtig her i landet, er kriteriet for dattervirksomhedens nettoomsætning fastsat i danske kroner. For øverste modervirksomhed, som har hjemsted uden for EU/EØS, er vurderingen derimod knyttet til koncernens samlede nettoomsætning i EU, hvorfor valutaen er fastsat i euro.

Da den øverste modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS, vil nettoomsætningen skulle vurderes i overensstemmelse med den regnskabsmæssige begrebsramme, der ligger til grund for koncernens regnskab.

Med den øverste modervirksomhed forstås den ultimative modervirksomhed, der er modervirksomhed for alle virksomheder i koncernen, herunder også de virksomheder, der selv er modervirksomheder for andre virksomheder i koncernen.

Efter det foreslåede skal en dattervirksomhed udarbejde en bæredygtighedsrapport for regnskabsåret 20xx, hvis dattervirksomhedens nettoomsætning overskrider 1.494 mio. kr. i regnskabsåret 20xx-1, og koncernens samlede nettoomsætning i EU overskrider 450 mio. euro i regnskabsårene 20xx og 20xx-1.

Det foreslåede vil gennemføre forenklingsdirektivets artikel 2, nr. 13, litra a, om ændring af anvendelsesområdet for artikel 40a, stk. 1, i regnskabsdirektivet.

Med det foreslåede fastsættes nye størrelseskriterier for dattervirksomheden, som alene baserer sig på nettoomsætning i det foregående regnskabsår. Samtidig forhøjes beløbsgrænsen for koncernens samlede nettoomsætning i EU.

Det foreslåede vil medføre, at en dattervirksomhed, der indgår i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed ikke har hjemsted i et EU-/EØS-land, på vegne af den øverste modervirksomhed, jf. dog stk. 6-8, vil skulle udarbejde en bæredygtighedsrapport i overensstemmelse med §§ 137 m og 137 n, hvis dattervirksomhedens nettoomsætning i det foregående regnskabsår overskrider 1.494 mio. kr., og koncernens samlede nettoomsætning i EU i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider 450 mio. euro.

Det foreslås i § 137 k, stk. 2, at bæredygtighedsrapporten skal forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, afgivet af en godkendt revisor eller en uafhængig erklæringsudbyder, eller en person eller virksomhed der

er autoriseret hertil i henhold til den nationale lovgivning, hvorunder den øverste modervirksomhed henhører.

Det foreslåede indebærer, at dattervirksomheden enten kan lade rapporten forsyne med erklæring, jf. § 135 c, eller med en erklæring afgivet af en person eller virksomhed, der er autoriseret hertil i henhold til den nationale lovgivning, hvorunder den øverste modervirksomhed henhører.

Det foreslåede har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 3, 1. afsnit.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at bæredygtighedsrapporten skal forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering afgivet af en person eller virksomhed, der er autoriseret hertil.

Det foreslåede stk. 1 og 2 er en videreførelse af gældende § 137 k, stk. 1, dog med ændrede størrelseskriterier for, hvornår en dattervirksomhed bliver omfattet af pligten til at udarbejde en bæredygtighedsrapport.

Det foreslåede stk. 2 medfører ingen materiel ændring ift. gældende krav om, at bæredygtighedsrapporten skal forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 137 k, stk. 3, at hvis dattervirksomheden ikke har de nødvendige oplysninger, skal den anmode sin øverste modervirksomhed om at meddele oplysningerne til brug for udarbejdelse af rapporten efter stk. 1.

Det foreslåede indebærer, at dattervirksomheden aktivt skal søge at indhente de nødvendige oplysninger hos den øverste modervirksomhed, hvis dattervirksomheden ikke selv er i besiddelse af oplysningerne.

Det foreslåede stk. 3 har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 2, 3. afsnit.

Det foreslåede stk. 3 vil videreføre den gældende § 137 k, stk. 2, og vil ikke medføre materiel ændring i forhold til den gældende bestemmelse.

Det foreslåede stk. 3 vil medføre, at hvis dattervirksomheden ikke har de nødvendige oplysninger vil den skulle anmode sin øverste modervirksomhed om at meddele oplysningerne til brug for udarbejdelse af bæredygtighedsrapporten.

Det foreslås i § 137 k, stk. 4, at meddeler den øverste modervirksomhed ikke oplysningerne, jf. stk. 3, skal dattervirksomheden udarbejde bæredygtighedsrapporten på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af, og afgive en erklæring om, at den øverste modervirksomhed ikke har efterkommet anmodningen.

Det foreslåede stk. 4 har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 2, 4. afsnit.

Der er ingen særlige formkrav til den pligtige erklæring

om, at den øverste modervirksomhed ikke har efterkommet anmodningen efter stk. 3.

Det foreslåede vil medføre, at dattervirksomheden vil skulle udarbejde bæredygtighedsrapporten, selv om den øverste modervirksomhed ikke meddeler de nødvendige oplysninger. I sådanne tilfælde vil rapporten skulle udarbejdes på baggrund af de oplysninger, som dattervirksomheden er i besiddelse af.

Det foreslåede vil desuden medføre, at dattervirksomheden vil skulle afgive en særskilt erklæring om, at den øverste modervirksomhed ikke har efterkommet anmodningen om oplysninger til brug for bæredygtighedsrapporten.

Det foreslåede stk. 4 vil videreføre den gældende § 137 k, stk. 4, 1. pkt., og vil ikke medføre materiel ændring i forhold til den gældende bestemmelse.

Det foreslås i § 137 k, stk. 5, at den i stk. 1 omhandlede dattervirksomheds ledelse har ansvaret for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at dattervirksomhedens bæredygtighedsrapport udarbejdes og indsendes i overensstemmelse med §§ 137 m og 137 n.

Det foreslåede stk. 5 har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 40c, 2. afsnit.

Det foreslåede stk. 5 indebærer, at ledelsen i den dattervirksomhed, der er omfattet af stk. 1, vil have ansvaret for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at bæredygtighedsrapporten udarbejdes og indsendes i overensstemmelse med de gældende krav hertil.

Ledelsen, der vil skulle forstås i overensstemmelse med definitionen i årsregnskabslovens bilag 1, A, nr. 6, vil have det overordnede ansvar for virksomhedens anliggender, herunder også for, at virksomheden overholder kravene i den til enhver tid gældende lovgivning.

Da ledelsen i en dattervirksomhed kan have begrænset kendskab til de nødvendige oplysninger fra den øverste modervirksomhed, vil ledelsens ansvar omfatte efter bedste overbevisning og evne at sikre, at bæredygtighedsrapporten vedrørende den øverste modervirksomhed udarbejdes med de oplysninger, som dattervirksomheden har til rådighed. Ledelsen vil således i det mindste efter bedste overbevisning og evne aktivt skulle foretage de skridt, handlinger eller foranstaltninger, som vurderes nødvendige for, at den foreslåede bestemmelse kan blive opfyldt. Dette vil som minimum indebære, at dattervirksomhedens ledelse vil skulle anmode modervirksomheden om de nødvendige oplysninger. I tilfælde, hvor modervirksomheden ikke efterkommer dattervirksomhedens anmodning om de nødvendige oplysninger, vil ledelsen desuden skulle have ansvar for efter bedste overbevisning og evne, at udarbejde bæredygtighedsrapporten på grundlag af de oplysninger, som den har til rådighed, erhvervet eller indhentet.

Det foreslåede stk. 5 vil medføre, at en dattervirksomheds

ledelse vil have ansvaret for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at dattervirksomhedens bæredygtighedsrapport udarbejdes og indsendes i overensstemmelse med §§ 137 m og 137 n.

Det foreslåede stk. 5 vil videreføre den gældende § 137 k, stk. 5, og vil ikke medføre materiel ændring i forhold til den gældende bestemmelse.

Det foreslås i § 137 k, stk. 6, at dattervirksomheden kan undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapport, hvis den øverste modervirksomhed har udarbejdet en bæredygtighedsrapport på koncernniveau, der opfylder kravene i § 137 m og som er forsynet med en erklæring, jf. stk. 2. Hvis den øverste modervirksomhed ikke forsyner bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 2, skal dattervirksomheden afgive en erklæring om, at den øverste modervirksomhed ikke har ladet bæredygtighedsrapporten forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede stk. 6 har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 1 og stk. 3, 2. afsnit.

Det foreslåede vil medføre, at dattervirksomheden vil kunne undlade selv at udarbejde en bæredygtighedsrapport, hvis den øverste modervirksomhed har udarbejdet en bæredygtighedsrapport på koncernniveau, der opfylder kravene i § 137 m. Det foreslåede vil endvidere medføre, at hvis den øverste modervirksomhed ikke forsyner bæredygtighedsrapporten med en erklæring, jf. stk. 2, vil dattervirksomheden skulle afgive en erklæring om, at modervirksomheden ikke har ladet bæredygtighedsrapporten forsyne med en sådan erklæring.

Det foreslåede stk. 6, 1. pkt., vil videreføre den gældende § 137 k, stk. 1, hvorefter dattervirksomheden kan undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapport, hvis den øverste modervirksomhed har udarbejdet denne på koncernniveau. Det foreslåede stk. 6, 2. pkt., vil videreføre den gældende § 137 k, stk. 4, 2. pkt. Det foreslåede vil ikke medføre materiel ændring i forhold til de gældende bestemmelser.

Det foreslås i § 137 k, stk. 7, at dattervirksomheden kan undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapport, jf. stk. 1, når 1) dattervirksomhedens nettoomsætning i det foregående regnskabsår ikke længere overskrider 1.494 mio. kr., eller 2) koncernens samlede nettoomsætning i EU i to på hinanden følgende regnskabsår ikke længere overskrider 450 mio. euro.

Det foreslåede angiver, hvornår en dattervirksomhed, der har været omfattet af § 137 k, stk. 1, ikke længere vil være omfattet af pligten til at udarbejde en bæredygtighedsrapport.

Efter det foreslåede kan en dattervirksomhed undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapport for regnskabsåret 20xx, hvis dattervirksomhedens nettoomsætning ikke overskred 1.494 mio. kr. i regnskabsåret 20xx-1, og/eller koncernens

samlede nettoomsætning i EU ikke overskred 450 mio. euro i regnskabsårene 20xx og 20xx-1.

Det foreslåede stk. 7 er en konsekvens af, at størrelseskriterierne for dattervirksomheden og koncernens nettoomsætning, jf. det foreslåede stk. 1, skal have været overskredet i henholdsvis et og to regnskabsår, for at være omfattet af rapporteringspligten.

Det foreslåede stk. 7 vil medføre, dattervirksomheden vil kunne undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapport, når dattervirksomhedens nettoomsætning i det foregående regnskabsår, ikke længere overskrider 1.494 mio. kr. og/eller koncernens samlede nettoomsætning i EU i to på hinanden følgende regnskabsår, ikke længere overskrider 450 mio. euro.

Det foreslås i § 137 k, stk. 8, at stk. 1-6 ikke finder anvendelse, når dattervirksomheden eller dens øverste modervirksomhed er en investeringsholdingvirksomhed, jf. bilag 1, B, nr. 7, og investeringsholdingvirksomhedens dattervirksomheder har forretningsmodeller og aktiviteter, der er uafhængige af hinanden.

Det foreslåede stk. 8 vedrører tilfælde, hvor en dattervirksomhed eller den øverste modervirksomhed, 1) er en investeringsholdingvirksomhed i henhold til definitionen i bilag 1, B, nr. 7, og 2) denne investeringsholdingvirksomhed har dattervirksomheder med forretningsmodeller og aktiviteter, der er uafhængige af hinanden.

Det foreslåede angiver således to kumulative kriterier, der begge skal være opfyldt samtidigt for, at dattervirksomheden, som er omfattet af stk. 1, kan undlade at udarbejde en konsolideret bæredygtighedsrapport.

For så vidt angår kriterie 1), skal dattervirksomheden eller den øverste modervirksomhed være en investeringsholdingvirksomhed i henhold til lovforslagets § 1, nr. 32, som indsætter definitionen af ”investeringsholdingvirksomhed” i lovens bilag 1, B, nr. 7.

For så vidt angår kriterie 2), er det et krav, at investeringsholdingvirksomhedens direkte dattervirksomheder har forretningsmodeller og aktiviteter, der er uafhængige af hinanden. Dette vil udelukke de tilfælde, hvor de pågældende dattervirksomheder er tæt forbundne gennem deres forretningsaktiviteter, f.eks. når en dattervirksomheds aktiviteter muliggør eller direkte støtter en anden dattervirksomheds aktiviteter. Uanset antallet af dattervirksomheder i koncernen, vil den omstændighed, at kun én direkte dattervirksomhed er afhængig af én anden direkte dattervirksomhed, udelukke, at investeringsholdingvirksomheden, som er omfattet af stk. 1, kan undlade at udarbejde en konsolideret bæredygtighedsrapport.

Dattervirksomheder i henhold til kriterie 2, omfatter alene investeringsholdingvirksomhedens direkte dattervirksomheder. En investeringsholdingvirksomhed må antages ofte at investere i underkoncerner, hvor en direkte dattervirksom-

hed er modervirksomhed for en underkoncern. Det forhold at virksomhederne i den enkelte underkoncern har forretningsmodeller og aktiviteter, som er afhængige af hinanden, forhindrer ikke, at kriterie 2, er opfyldt, idet disse ikke anses for direkte dattervirksomheder af investeringsholdingvirksomheden.

Det foreslåede stk. 8 gennemfører forenklingsdirektivets artikel 2, nr. 13, litra c, der indsætter nyt 7. afsnit, i regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 1.

Det foreslåede stk. 8 vil medføre, at bestemmelsens stk. 1-6 ikke vil finde anvendelse, når dattervirksomheden eller dens øverste modervirksomhed er en investeringsholdingvirksomhed, jf. bilag 1, B, nr. 7, og investeringsholdingvirksomhedens direkte dattervirksomheder har forretningsmodeller og aktiviteter, der er uafhængige af hinanden.

Det bemærkes at rapportering efter § 137 k, betegnes »bæredygtighedsrapport«. En »bæredygtighedsrapport« udarbejdes efter særlige standarder for tredjelandsvirksomheder, der vedtages i henhold til regnskabsdirektivets artikel 40b, eller efter standarder, der er fastslået som ækvivalente i henhold til artikel 23, stk. 4, tredje afsnit, i direktiv 2004/109/EF.

Betegnelsen »bæredygtighedsrapportering« i henhold til årsregnskabsloven er forbeholdt rapportering efter § 99 a. Anvendelsen af betegnelsen »bæredygtighedsrapportering« er nærmere afgrænset i årsregnskabslovens § 2, stk. 5. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, om indsættelse af § 2, stk. 5, i årsregnskabsloven.

Det foreslås i § 137 l, stk. 1, at en filial af en udenlandsk virksomhed, der ikke har hjemsted i et EU-/EØS-land, skal udarbejde en bæredygtighedsrapport i overensstemmelse med §§ 137 m og 137 n, vedrørende den udenlandske virksomhed eller koncernen, jf. dog stk. 6-8, hvis 1) filialen på balancetidspunktet havde en nettoomsætning i det foregående regnskabsår der overskrider 200 mio. euro, og 2) den udenlandske virksomhed enten ikke indgår i en koncern og dens nettoomsætning i EU i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider 450 mio. euro, eller er en del af en koncern, hvis øverste modervirksomhed ikke har hjemsted i et EU-/EØS-land, og koncernens samlede nettoomsætning i EU i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider 450 mio. euro, og 3) i tilfælde hvor den øverste modervirksomhed, jf. nr. 2, litra b, ikke har en dattervirksomhed, der er omfattet af artikel 40a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.

Selvom der er tale om en dansk filial af en tredjelandsvirksomhed, indgår filialen i modervirksomhedens koncernregnskab, hvorfor kriteriet for filialens nettoomsætning fastsættes i euro for at sikre konsistens med koncernens rapportering. For den øverste modervirksomhed med hjemsted uden for EU/EØS er vurderingen knyttet til koncernens samlede nettoomsætning i EU, og beløbene angives derfor ligeledes i euro.

Det foreslåede stk. 1, angiver kumulative betingelser, der skal være opfyldt for, at en filial skal udarbejde en bæredygtighedsrapport.

For det første er det, jf. det foreslåede nr. 1, et krav, at filialens nettoomsætning i det foregående regnskabsår overstiger 200 mio. euro.

For det andet skal den udenlandske virksomhed, som har oprettet filialen, hvis denne virksomhed ikke indgår i en koncern, overskride en nettoomsætning i EU på 450 mio. euro to regnskabsår i træk, jf. nr. 2, litra a.

I det tilfælde hvor den udenlandske virksomhed, som har oprettet filialen, indgår i en koncern, er det i stedet koncernens samlede nettoomsætning, som skal overskride en nettoomsætning i EU på 450 mio. euro to regnskabsår i træk, jf. nr. 2, litra b.

I det tilfælde hvor den udenlandske virksomhed, som har oprettet filialen, indgår i en koncern, er det et krav, at den øverste modervirksomhed i koncernen ikke har en dattervirksomhed i EU/EØS, der er forpligtet til at udarbejde en bæredygtighedsrapport, jf. § 137 k, i det tilfælde hvor der er tale om en dansk dattervirksomhed, eller efter tilsvarende lovgivning, der gennemfører regnskabsdirektivets artikel 40a, hvis der er tale om en dattervirksomhed med hjemsted i et andet EU-/EØS-land.

Det er således både filialens egen nettoomsætning samt henholdsvis den udenlandske virksomheds eller koncernens samlede årlige nettoomsætning, der er afgørende for, om filialen forpligtes til at udarbejde en bæredygtighedsrapport vedrørende enten den udenlandske virksomhed eller i givet fald den samlede koncern.

En filial er således omfattet af pligten til at udarbejde en bæredygtighedsrapport for regnskabsåret 20xx, når filialens nettoomsætning overskrider 200 mio. euro i regnskabsåret 20xx-1 og hvis henholdsvis den udenlandske virksomheds eller koncernens nettoomsætning i EU overskrider 450. mio. euro i regnskabsårene 20xx og 20xx-1.

Da den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS, vil nettoomsætningen skulle vurderes i overensstemmelse med den regnskabsmæssige begrebsramme, der ligger til grund for virksomhedens eller koncernens regnskab.

Det foreslåede stk. 1 vil gennemføre forenklingsdirektivets artikel 2, nr. 13, litra b, om ændring af anvendelsesområdet for artikel 40a, stk. 1, i regnskabsdirektivet.

Med det foreslåede fastsættes nye størrelseskriterier for filialen, som alene baserer sig på nettoomsætning i det foregående regnskabsår. Samtidig forhøjes beløbsgrænsen for den udenlandske virksomhed eller koncernens samlede nettoomsætning i EU.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at en filial af en uden-

landsk virksomhed uden for EU/EØS vil skulle udarbejde en bæredygtighedsrapport i overensstemmelse med §§ 137 m og 137 n, hvis filialens nettoomsætning på balancetidspunktet i det foregående regnskabsår overstiger 200 mio. euro, og den udenlandske virksomhed eller koncern har en samlet EU-nettoomsætning over 450 mio. euro i to på hinanden følgende år. Filialen vil kun være omfattet af kravet til at udarbejde en bæredygtighedsrapport, hvis den øverste modervirksomhed ikke har en dattervirksomhed i EU, der er omfattet af § 137 k eller tilsvarende regler, der implementerer regnskabsdirektivets artikel 40a.

Det foreslås i § 137 l, stk. 2, at bæredygtighedsrapporten skal forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, afgivet af en godkendt revisor eller en uafhængig erklæringsudbyder, eller en person eller virksomhed, der er autoriseret hertil i henhold til den nationale lovgivning, hvorunder den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed henhører.

Det foreslåede indebærer, at filialen enten kan lade rapporten forsyne med erklæring, jf. § 135 c, eller med en erklæring afgivet af en person eller virksomhed, der er autoriseret hertil i henhold til den nationale lovgivning, hvorunder den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed henhører.

Det foreslåede har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 3, 1. afsnit.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at bæredygtighedsrapporten skal forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering afgivet af en person eller virksomhed, der er autoriseret hertil.

Det foreslåede stk. 2 er en videreførelse af gældende § 137 l, stk. 1, hvorefter filialen skal lade bæredygtighedsrapporten forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering afgivet af en person eller virksomhed, der er autoriseret hertil i henhold til lovgivningen i det pågældende land.

Det foreslåede medfører ingen materiel ændring ift. gældende krav om erklæring.

Det foreslås i § 137 l, stk. 3, at hvis filialen ikke har de nødvendige oplysninger, skal filialen anmode den udenlandske virksomhed eller sin øverste modervirksomhed om at meddele oplysningerne til brug for udarbejdelse af rapporten efter stk. 1.

Det foreslåede indebærer, at filialen aktivt skal søge at indhente de nødvendige oplysninger hos den udenlandske virksomhed eller øverste modervirksomhed, hvis filialen ikke selv er i besiddelse af oplysningerne.

Det foreslåede stk. 3 har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 2, 3. afsnit.

Det foreslåede stk. 3 vil videreføre den gældende § 137 l,

stk. 4, og vil ikke medføre materiel ændring i forhold til den gældende bestemmelse.

Det foreslåede vil medføre, at hvis filialen ikke har de nødvendige oplysninger vil den skulle anmode den udenlandske virksomhed eller sin øverste modervirksomhed om at meddele oplysningerne til brug for udarbejdelse af bæredygtighedsrapporten.

Det foreslås i § 137 l, stk. 4, at meddeler den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke oplysningerne, jf. stk. 3, skal filialen udarbejde bæredygtighedsrapporten på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af, og afgive en erklæring om, at den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke har efterkommet anmodningen.

Det foreslåede stk. 4 har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 2, 4. afsnit.

Der er ingen særlige formkrav til den pligtige erklæring om, at den øverste modervirksomhed ikke har efterkommet anmodningen efter stk. 3.

Det foreslåede vil medføre, at filialen vil skulle udarbejde bæredygtighedsrapporten, selv om den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke meddeler de nødvendige oplysninger. I sådanne tilfælde vil rapporten skulle udarbejdes på baggrund af de oplysninger, som filialen er i besiddelse af.

Det foreslåede vil desuden medføre, at filialen vil skulle afgive en særskilt erklæring om, at den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke har efterkommet anmodningen om oplysninger til brug for bæredygtighedsrapporten.

Det foreslåede stk. 4 vil videreføre den gældende § 137 l, stk. 5, 2. pkt., og vil ikke medføre materiel ændring i forhold til den gældende bestemmelse.

Det foreslås i § 137 l, stk. 5, at den i stk. 1 omhandlede filials filialbestyrer er ansvarlig for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at bæredygtighedsrapporten udarbejdes og indsendes i overensstemmelse med §§ 137 m og 137 n.

Det foreslåede stk. 5 har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 40c, 1. afsnit.

Det foreslåede stk. 5 indebærer, at filialbestyreren eller filialbestyrerne i den filial, der er omfattet af stk. 1, vil have ansvaret for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at bæredygtighedsrapporten udarbejdes og indsendes i overensstemmelse med de gældende krav hertil.

Da filialbestyreren eller filialbestyrerne i en filial kan have begrænset kendskab til de nødvendige oplysninger fra den udenlandske virksomhed eller øverste modervirksomhed, vil filialbestyrerens eller filialbestyrernes ansvar omfatte efter bedste overbevisning og evne at sikre, at bæredygtigheds-

rapporten vedrørende den udenlandske virksomhed eller øverste modervirksomhed, udarbejdes med de oplysninger, som filialen har til rådighed. Filialbestyreren eller filialbestyrerne vil således i det mindste efter bedste overbevisning og evne aktivt skulle foretage de skridt, handlinger eller foranstaltninger, som vurderes nødvendige for, at den foreslåede bestemmelse kan blive opfyldt. Dette vil som minimum indebære, at filialens filialbestyre eller filialbestyrerne vil skulle anmode den udenlandske virksomhed eller øverste modervirksomhed om de nødvendige oplysninger. I tilfælde, hvor den udenlandske virksomhed eller øverste modervirksomhed ikke efterkommer filialens anmodning om de nødvendige oplysninger, vil filialbestyreren eller filialbestyrerne desuden skulle have ansvar for efter bedste overbevisning og evne at udarbejde bæredygtighedsrapporten på grundlag af de oplysninger, som den har til rådighed, erhvervet eller indhentet.

Det foreslåede stk. 5 vil medføre, at filialbestyreren vil være ansvarlig for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at bæredygtighedsrapporten udarbejdes og indsendes i overensstemmelse med §§ 137 m og 137 n.

Det foreslåede stk. 5 vil videreføre den gældende § 137 l, stk. 6, og vil ikke medføre materiel ændring i forhold til den gældende bestemmelse.

Det foreslås i § 137 l, stk. 6, at filialen kan undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapport, hvis den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed har udarbejdet en bæredygtighedsrapport, der opfylder kravene i § 137 m, og som er forsynet med en erklæring, jf. stk. 2. Hvis den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke forsyner bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 2, skal filialen afgive en erklæring om, at den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke har ladet bæredygtighedsrapporten forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede stk. 6 har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 1, 3. afsnit og stk. 3, 2. afsnit.

Det foreslåede vil medføre, at filialen vil kunne undlade selv at udarbejde en bæredygtighedsrapport, hvis den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed har udarbejdet en bæredygtighedsrapport, der opfylder kravene i § 137 m. Det foreslåede vil endvidere medføre, at hvis den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke forsyner bæredygtighedsrapporten med en erklæring, jf. stk. 2, vil filialen skulle afgive en erklæring om, at henholdsvis den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed, ikke har ladet bæredygtighedsrapporten forsyne med en sådan erklæring.

Det foreslåede stk. 6, 1. pkt., vil videreføre den gældende § 137 l, stk. 2, hvorefter filialen kan undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapport, hvis den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed har udarbejdet denne

rapport. Det foreslåede stk. 6, 2. pkt., vil videreføre den gældende stk. 5, 2. pkt. Det foreslåede vil ikke medføre materiel ændring i forhold til de gældende bestemmelser.

Det foreslås i § 137 l, stk. 7, at filialen kan undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapport, jf. stk. 1, når 1) filialens nettoomsætning i det foregående regnskabsår ikke længere overskrider 200 mio. euro, eller 2) den udenlandske virksomhed ikke indgår i en koncern og dens nettoomsætning i EU i to på hinanden følgende regnskabsår ikke længere overskrider 450 mio. euro, eller er en del af en koncern, hvis øverste modervirksomhed ikke har hjemsted i et EU-/EØS-land, og koncernens samlede nettoomsætning i EU i to på hinanden følgende regnskabsår ikke længere overskrider 450 mio. euro.

Det foreslåede angiver, hvornår en filial, der har været omfattet af § 137 l, stk. 1, ikke længere vil være omfattet af pligten til at udarbejde en bæredygtighedsrapport.

Efter det foreslåede kan en filial undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapport for regnskabsåret 20xx, hvis filialens nettoomsætning ikke overskred 200 mio. euro, i regnskabsåret 20xx-1, og/eller den udenlandske virksomhed eller koncernens samlede nettoomsætning i EU ikke overskred 450 mio. euro i regnskabsårene 20xx og 20xx-1.

Det foreslåede stk. 7 er en konsekvens af, at størrelseskriterierne for filialens og den udenlandske virksomheds eller øverste modervirksomheds nettoomsætning, jf. det foreslåede stk. 1, skal have været overskredet i henholdsvis et og to regnskabsår, for at være omfattet af rapporteringspligten.

Det foreslåede stk. 7 vil medføre, at filialen vil kunne undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapport, når filialens nettoomsætning i det foregående regnskabsår, ikke længere overskrider 200 mio. euro, eller den udenlandske virksomheds eller koncernens samlede nettoomsætning i EU i to på hinanden følgende regnskabsår, ikke længere overskrider 450 mio. euro.

Det foreslås i § 137 l, stk. 8, at stk. 1-6 ikke finder anvendelse, når den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed er en investeringsholdingvirksomhed jf. bilag 1, B, nr. 7, og investeringsholdingvirksomhedens dattervirksomheder har forretningsmodeller og aktiviteter, der er uafhængige af hinanden.

Det foreslåede stk. 8 vedrører tilfælde, hvor den udenlandske virksomhed, der har oprettet filialen, eller den øverste modervirksomhed, 1) er en investeringsholdingvirksomhed i henhold til definitionen i bilag 1, B, nr. 7, og 2) denne investeringsholdingvirksomhed har dattervirksomheder med forretningsmodeller og aktiviteter, der er uafhængige af hinanden.

Det foreslåede angiver således to kumulative kriterier, der begge skal være opfyldt samtidigt for, at filialen, omfattet af stk. 1, kan undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapport.

For så vidt angår kriterie 1), skal den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed være en investeringsholdingvirksomhed i henhold til lovforslagets § 1, nr. 32, som indsætter definitionen af ”investeringsholdingvirksomhed” i lovens bilag 1, B, nr. 7.

For så vidt angår kriterie 2), er det et krav, at investeringsholdingvirksomhedens dattervirksomheder har forretningsmodeller og aktiviteter, der er uafhængige af hinanden. Dette vil udelukke de tilfælde, hvor de pågældende dattervirksomheder er tæt forbundne gennem deres forretningsaktiviteter, f.eks. når en dattervirksomheds aktiviteter muliggør eller direkte støtter en anden dattervirksomheds aktiviteter. Uanset antallet af dattervirksomheder i koncernen, vil den omstændighed, at kun én dattervirksomhed er afhængig af én anden dattervirksomhed, udelukke at filialen, kan undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapport.

Dattervirksomheder i henhold til kriterie 2, omfatter alene investeringsholdingvirksomhedens direkte dattervirksomheder. En investeringsholdingvirksomhed må antages ofte at investere i underkoncerner, hvor en direkte dattervirksomhed er modervirksomhed for en underkoncern. Det forhold at virksomhederne i den enkelte underkoncern har forretningsmodeller og aktiviteter, som er afhængige af hinanden, forhindrer ikke, at kriterie 2 er opfyldt, idet disse ikke anses for direkte dattervirksomheder af investeringsholdingvirksomheden.

Det foreslåede stk. 8 gennemfører forenklingdirektivets artikel 2, nr. 13, litra c, der indsætter et nyt 7. afsnit i regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 1.

Det foreslåede stk. 8 vil medføre, at bestemmelsens stk. 1-6 ikke vil finde anvendelse, når den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed er en investeringsholdingvirksomhed, jf. bilag 1, B, nr. 7, og investeringsholdingvirksomhedens dattervirksomheder har forretningsmodeller og aktiviteter, der er uafhængige af hinanden.

Det bemærkes at rapportering efter § 137 l, betegnes »bæredygtighedsrapport«. En »bæredygtighedsrapport« udarbejdes efter særlige standarder for tredjelandsvirksomheder, der vedtages i henhold til regnskabsdirektivets artikel 40b, eller efter standarder, der er fastslået som ækvivalente i henhold til artikel 23, stk. 4, tredje afsnit, i direktiv 2004/109/EF.

Betegnelsen »bæredygtighedsrapportering« i henhold til årsregnskabsloven er forbeholdt rapportering efter § 99 a. Anvendelsen af betegnelsen »bæredygtighedsrapportering« er nærmere afgrænset i årsregnskabslovens § 2, stk. 5. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, om indsættelse af § 2, stk. 5, i årsregnskabsloven.

Til nr. 25

Efter årsregnskabslovens § 137 m skal en bæredygtighedsrapport, jf. § 137 k, stk. 1, og § 137 l, stk. 1, indeholde oplysninger i overensstemmelse med § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra c-e, og nr. 2-6. Det samme gælder oplysninger efter §

99 a, stk. 2, nr. 8. Oplysninger efter § 99 a, stk. 2 omfatter bl.a. en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og en beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål.

Det foreslås to steder i § 137 m at ændre »§ 99 a, stk. 2« til »§ 99 a, stk. 3«.

Det foreslåede er en konsekvens af forslaget om at ophæve den gældende § 99 a og indsætte en ny § 99 a, hvorefter den gældende § 99 a, stk. 2, videreføres i en ny § 99 a, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Den foreslåede ændring til § 137 m vil medføre, at henvisningen til § 99 a, stk. 2, vil blive ændret til stk. 3. Der er ikke tilsigtet nogen materielle ændringer.

Til nr. 26

Efter årsregnskabslovens § 137 n, stk. 1, skal dattervirksomheder og filialer, der skal afgive en bæredygtighedsrapport i henhold til § 137 k, stk. 1, eller § 137 l, stk. 1, indsende bæredygtighedsrapporten, erklæringen om bæredygtighedsrapportering og eventuelt en erklæring, jf. § 137 k, stk. 4, 1. pkt., og § 137 l, stk. 5, 1. pkt., til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører.

Årsregnskabslovens § 137 k regulerer visse dattervirksomheders pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapport på vegne af den øverste modervirksomhed i en koncern uden for EU/EØS.

Årsregnskabslovens § 137 l regulerer visse filialers pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapport på vegne af den udenlandske virksomhed uden for EU/EØS, der har oprettet filialen, eller den øverste modervirksomhed i en koncern uden for EU/EØS.

Det foreslås i § 137 n, stk. 1, at ændre »jf. § 137 k, stk. 4, 1. pkt., og § 137 l, stk. 5, 1. pkt.« til »jf. § 137 k, stk. 4, og § 137 l, stk. 4«.

Det foreslåede er en konsekvens af forslagets § 1, nr. 24, om at ophæve de gældende §§ 137 k og 137 l og i stedet indsætte nye §§ 137 k og 137 l. Herefter videreføres den gældende § 137 k, stk. 4, 1. pkt. i en ny § 137 k, stk. 4 og den gældende § 137 l, stk. 5, 1. pkt., videreføres i en ny § 137 l, stk. 4.

Den foreslåede ændring til § 137 n, stk. 1, vil medføre, at henvisningerne til §§ 137 k, stk. 4, 1. pkt., og § 137 l, stk. 5, 1. pkt., vil blive ændret til henholdsvis § 137 k, stk. 4, og § 137 l, stk. 4. Der er ikke tilsigtet nogen materielle ændringer.

Til nr. 27

Efter årsregnskabslovens § 137 n, stk. 2, skal dattervirksomheder og filialer, der i medfør af § 137 k, stk. 1, eller § 137 l, stk. 2, er undtaget fra at udarbejde en bæredygtigheds-

rapport, til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører, indsende den bæredygtighedsrapport, der efter § 137 m er udarbejdet af en af de virksomheder, der er nævnt i § 137 k, stk. 1, § 137 l, stk. 1, nr. 1 eller 2, sammen med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 137 k, stk. 3, eller § 137 l, stk. 3, eller eventuelt en erklæring, jf. § 137 k, stk. 4, 2. pkt., og § 137 l, stk. 5, 2. pkt.

Årsregnskabslovens § 137 k regulerer visse dattervirksomheders pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapport på vegne af den øverste modervirksomhed i en koncern uden for EU/EØS.

Årsregnskabslovens § 137 l regulerer visse filialers pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapport på vegne af den udenlandske virksomhed, der har oprettet filialen, eller den øverste modervirksomhed i en koncern uden for EU/EØS.

Det foreslås, at § 137 n, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Dattervirksomheder der i medfør af § 137 k, stk. 6, er undtaget fra at udarbejde en bæredygtighedsrapport, skal til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører, indsende den bæredygtighedsrapport, der efter § 137 m er udarbejdet af den øverste modervirksomhed i henhold til § 137 k, stk. 6, 1. pkt., sammen med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 137 k, stk. 2, eller eventuelt en erklæring, jf. § 137 k, stk. 4. Filialer, der i medfør af § 137 l, stk. 6, er undtaget fra at udarbejde en bæredygtighedsrapport, skal til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører, indsende den bæredygtighedsrapport, der efter § 137 m er udarbejdet af den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed, jf. § 137 l, stk. 6, 1. pkt., sammen med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 137 l, stk. 2, eller eventuelt en erklæring, jf. § 137 l, stk. 4.«

Det foreslåede har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 40d.

Der er ikke tilsigtet nogle materielle ændringer med den foreslåede nyaffattelse af § 137 n, stk. 2. Nyaffattelsen er af lovteknisk karakter og adskiller henholdsvis dattervirksomheders og filialers pligt til at indsende den bæredygtighedsrapport og tilhørende erklæringer, der er udarbejdet af den øverste modervirksomhed eller den udenlandske virksomhed, der har oprettet filialen, i separate pkt.

Samtidig er nyaffattelsen en konsekvens af forslagets § 1, nr. 24, om at ophæve de gældende §§ 137 k og 137 l og i stedet indsætte nye §§ 137 k og 137 l, hvorefter flere af de gældende stykker videreføres i andre nye stykker.

Det foreslåede § 137 n, stk. 3, vil medføre, at dattervirksomheder der i medfør af § 137 k, stk. 6, er undtaget fra at udarbejde en bæredygtighedsrapport, til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører, vil skulle indsende den bæredygtig-

hedsrapport, der efter § 137 m er udarbejdet af den øverste modervirksomhed i henhold til § 137 k, stk. 6, 1. pkt., sammen med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 137 k, stk. 2, eller eventuelt en erklæring, jf. § 137 k, stk. 4. Filialer, der i medfør af § 137 l, stk. 6, er undtaget fra at udarbejde en bæredygtighedsrapport, til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører, vil skulle indsende den bæredygtighedsrapport, der efter § 137 m er udarbejdet af den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed, jf. § 137 l, stk. 6, 1. pkt., sammen med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 137 l, stk. 2, eller eventuelt en erklæring, jf. § 137 l, stk. 4.

Til nr. 28

Efter årsregnskabslovens § 137 n, stk. 3, fastsætter Erhvervsstyrelsen nærmere regler om indsendelse af bæredygtighedsrapporten, erklæringen om bæredygtighedsrapportering og eventuelle erklæringer, jf. § 137 k, stk. 4, og § 137 l, stk. 5.

Årsregnskabslovens § 137 k regulerer visse dattervirksomheders pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapport på vegne af den øverste modervirksomhed i en koncern uden for EU/EØS.

Årsregnskabslovens § 137 l regulerer visse filialers pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapport på vegne af den udenlandske virksomhed, der har oprettet filialen, eller den øverste modervirksomhed i en koncern uden for EU/EØS.

Det foreslås i § 137 n, stk. 3, at ændre »og eventuelle erklæringer, jf. § 137 k, stk. 4, og § 137 l, stk. 5.« til »og erklæringerne i henhold til § 137 k, stk. 4, og stk. 6, 2. pkt., og § 137 l, stk. 4, og stk. 6, 2. pkt.«

Det foreslåede er en konsekvens af forslagets § 1, nr. 24, om at ophæve de gældende §§ 137 k og 137 l og i stedet indsætte nye §§ 137 k og 137 l. Herefter videreføres den gældende § 137 k, stk. 4, i en ny § 137 k, stk. 4, og stk. 6, 2. pkt., og § 137 l, stk. 5, videreføres i en ny § 137 l, stk. 4, og stk. 6, 2. pkt.

Den foreslåede ændring til § 137 n, stk. 3, vil medføre, at henvisningerne til § 137 k, stk. 4, og § 137 l, stk. 5 vil blive ændret til § 137 k, stk. 4, og stk. 6, 2. pkt., henholdsvis § 137 l, stk. 4, og stk. 6, 2. pkt. Der er ikke tilsigtet nogen materielle ændringer.

Til nr. 29

Efter årsregnskabslovens § 154, stk. 1, 1. pkt., bekendtgør Erhvervsstyrelsen straks modtagelse af årsrapporter, undtagelseserklæringer m.v., der indsendes i stedet herfor, afsluttende likvidationsregnskaber samt halvårsrapporter for statslige aktieselskaber.

Det foreslås i § 154, stk. 1, 1. pkt., at »afsluttende likvidationsregnskaber« udgår.

Med den foreslåede ændring vil bestemmelsen bringes i overensstemmelse med praksis, idet Erhvervsstyrelsen ikke bekendtgør modtagelse af afsluttende likvidationsregnskaber. Det skyldes, at et afsluttende likvidationsregnskab ikke er et dokumentet, der er omfattet af årsregnskabslovens indsendelsespligt og derfor ikke offentliggøres på samme vis som f.eks. en årsrapport, der er omfattet af lovens indsendelsespligt. Et afsluttende likvidationsregnskab er derimod et bilag, der skal medfølge ved anmeldelsen i forbindelse med likvidation, jf. selskabslovens § 224, stk. 2.

Til nr. 30

Efter årsregnskabslovens § 159, stk. 1, 1. pkt., fører Erhvervsstyrelsen kontrol med årsrapporter og eventuelle hertil hørende erklæringer fra en revisor, undtagelseserklæringer og dertilhørende bilag, som indsendes i stedet for årsrapporter, indberetninger om nettoomsætning, indberetninger om bogføringssystem, rapporter om indkomstskatteoplysninger og eventuelle tilhørende erklæringer, halvårsrapporter for statslige aktieselskaber samt delårsrapporter for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, og som modtages med henblik på offentliggørelse.

Med bestemmelsen kan Erhvervsstyrelsen således iværksætte en kontrol af de ovenfor nævnte dokumenter. Det fremgår i den forbindelse af § 159, stk. 2, at Erhvervsstyrelsens kontrol kan udføres i forbindelse med indberetningen, jf. § 159 a, og som efterfølgende risikobaseret kontrol, jf. § 159 b.

Det foreslås i § 159, stk. 1, 1. pkt., at følgende ændres »rapporter om indkomstskatteoplysninger i henhold til §§ 137 b-137 e, og eventuelle tilhørende erklæringer efter § 137 d, stk. 3, og § 137 e, stk. 3,« til »rapporter om indkomstskatteoplysninger i henhold til §§ 137 b-137 e, bæredygtighedsrapporter i henhold til §§ 137 k og 137 l, og eventuelle tilhørende erklæringer efter § 137 d, stk. 3, og § 137 e, stk. 3, § 137 k, stk. 2, 4 og 6, og § 137 l, stk. 2, 4 og 6,«.

Med den foreslåede ændring af § 159, stk. 1, 1. pkt., vil det gælde, at Erhvervsstyrelsen, ligesom det er tilfældet i forhold til de dokumenter, der allerede fremgår af bestemmelsen, får adgang til at iværksætte kontrol af bæredygtighedsrapporter vedrørende tredjelandsvirksomheder og eventuelle tilhørende erklæringer, som virksomheder og filialer efter forslagets §§ 137 k og 137 l, bliver forpligtet til at udarbejde, og som de i henhold til § 137 n, stk. 1 eller 2, skal indsende til Erhvervsstyrelsen.

Til nr. 31

Årsregnskabslovens § 170 fastsætter, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at loven ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for disse landsdele med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslås, at § 170 affattes således, at loven ikke gælder

for Færøerne og Grønland, men at den ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslåede vil ophæve adgangen til at sætte loven i kraft for Færøerne ved kongelig anordning. Baggrunden er, at sagsområdet er overtaget af de færøske myndigheder. Loven skal derfor ikke gælde for Færøerne. For Grønland vil det foreslåede indebære, at den gældende ordning videreføres, så loven fortsat vil kunne sættes helt eller delvis i kraft ved kongelig anordning med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. Forslaget er alene af territorial karakter og medfører ikke materielle bestemmelser for virksomheder og myndigheder i Danmark.

Til nr. 32

Årsregnskabsloven indeholder ikke en definition af begrebet ”holdingvirksomhed”. Begrebet anvendes dog i praksis i forhold til virksomheder omfattet af årsregnskabslovens § 22 a, stk. 3, nr. 1, og § 135, stk. 4. I disse bestemmelser henvises der til virksomheder, som besidder kapitalinteresser i andre virksomheder, og som udøver betydelig indflydelse på en eller flere af disse virksomheders driftsmæssige og finansielle ledelse. Disse virksomheder omtales i daglig tale som ”holdingvirksomheder”.

Begrebet ”holdingvirksomhed” anvendes også generelt om en virksomhed, hvis primære formål er at eje og forvalte kapitalandele i andre virksomheder, snarere end selv at drive egentlig drift/produktion. Den fungerer typisk som ejerskabs- og strukturenhed i en koncern, og kendetegnes ved at indtægter stammer primært fra udbytter, renter og gevinster på salg af ejerandele, at den ofte ingen eller meget begrænset egen drift har, og få eller ingen ansatte, at den har dattervirksomheder og/eller associerede virksomheder og kan udøve kontrol eller blot have minoritetsposter, samt at den bruges til risikoadskillelse, styring af finansiering og strategi på koncernniveau.

Holdingvirksomheder kan udøve deres aktivitet på flere måder, enten som en ren/passiv holding der alene ejer aktier/kapitalandele og ikke leverer ydelser til dattervirksomheder, eller som en management holding der ejer aktier/kapitalandele samtidig med at den leverer ledelses-, administrations- og/eller fælles serviceydelser til koncernen eller som en porteføljeholding der ejer flere aktier/kapitalandele, ofte uden bestemmende indflydelse.

Regnskabsdirektivets artikel 2, nr. 15, definerer begrebet ”holdingvirksomhed”. Definitionen er ikke implementeret i årsregnskabsloven og adskiller sig fra, hvordan begrebet i praksis anvendes i forhold til årsregnskabslovens § 22 a, stk. 3, nr. 1, og § 135, stk. 4, som beskrevet ovenfor.

I regnskabsdirektivet defineres holdingvirksomheder (på engelsk: ”financial holding undertakings”) som, ”virksomheder, der alene har til formål at erhverve kapitalinteresser i andre virksomheder samt at forvalte og udnytte disse interesser uden direkte eller indirekte at blande sig i ledelsen

af nævnte virksomheder, med forbehold af de rettigheder, som holdingvirksomheder besidder i deres egenskab af selskabsdeltager”.

Efter forenklingsdirektivet kan holdingvirksomheder (”financial holding undertakings”), hvis dattervirksomheders forretningsmodeller og aktiviteter er uafhængige af hinanden, undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, jf. artikel 29a, og en bæredygtighedsrapport, jf. artikel 40a.

Det foreslås i *bilag 1, B. Koncerner m.v.*, at indsætte et nyt nr. 7, hvor *Investeringsholdingvirksomhed* defineres som en virksomhed, der alene har til formål at erhverve kapitalandele i andre virksomheder samt at forvalte og udnytte disse kapitalandele uden direkte eller indirekte at involvere sig i ledelsen af de nævnte virksomheder, med forbehold for de rettigheder, som investeringsholdingvirksomheden besidder i sin egenskab af virksomhedsdeltager.

Den foreslåede definition implementerer regnskabsdirektivets artikel 2, nr. 15.

Det er ikke nødvendigt, at investeringsholdingvirksomhedens kapitalandele medfører, at der er tale om bestemmende indflydelse (dattervirksomheder) eller betydelig indflydelse (associerede virksomheder). En investeringsholdingvirksomhed kan således alene have mindre investeringer i de enkelte virksomheder.

Det er dog afgørende, at en investeringsholdingvirksomhed alene har til formål at erhverve kapitalandele i andre virksomheder. Med det forstås, at investeringsholdingvirksomheden kun i meget begrænset omfang udøver andre erhvervsaktiviteter.

Rettigheder, som holdingvirksomheden besidder i sin egenskab af virksomhedsdeltager, omfatter blandt andet stemmeret på generalforsamlinger, som vil kunne vedrøre udnævnelse af medlemmer af ledelses-, administrations- og tilsynsorganerne i de virksomheder, hvori der besiddes kapitalandele, med henblik på at sikre en passende kontrol med og beskyttelse af disse investeringer. Dette betyder, at investeringsholdingvirksomheder kan udøve deres aktionærrettigheder, herunder udpege medlemmer af bestyrelsen i deres dattervirksomheder og deltage i strategisk tilsyn, uden at dette udgør involvering direkte eller indirekte i ledelsen af de nævnte virksomheder.

Efter det foreslåede vil regnskabsdirektivets definition af holdingvirksomheder (financial holding undertakings) betegnes som en ”investeringsholdingvirksomhed” i årsregnskabsloven. Betegnelsen ”investeringsholdingvirksomhed” foreslås for at afgrænse denne særlige type holdingvirksomhed, da der er tale om en underkategori af de holdingvirksomheder, som er omfattet af årsregnskabslovens § 22 a, stk. 3, nr. 1, og § 135, stk. 4.

Det vurderes, at det ikke er hensigtsmæssigt at benytte en direkte oversættelse af den engelske betegnelse ”financial holding undertaking”, idet lovgivningen for finansielle

virksomheder, allerede anvender betegnelsen finansiell holdingvirksomhed, som ikke forstås i overensstemmende med regnskabsdirektivets definition.

Det foreslåede vil medføre, at ”investeringsholdingvirksomhed” vil blive defineret i årsregnskabsloven som: En virksomhed, der alene har til formål at erhverve kapitalandele i andre virksomheder samt at forvalte og udnytte disse kapitalandele uden direkte eller indirekte at involvere sig i ledelsen af de nævnte virksomheder, med forbehold for de rettigheder, som investeringsholdingvirksomheden besidder i sin egenskab af virksomhedsdeltager.

Til § 2

Til nr. 1

Årsregnskabslovens § 99 a blev senest ændret ved lov nr. 52 af 28. januar 2025, hvor bestemmelsen blev affattet i to versioner. Den første version er sat i kraft, mens den anden version, som affattet ved § 68, nr. 3, vil sættes i kraft den 6. januar 2030, jf. § 66, stk. 3, og dermed erstatte den gældende § 99 a.

§ 66, stk. 5 og 6, fastsætter virkningstidspunktet for, hvornår visse virksomheder skal udarbejde en bæredygtighedsrapportering efter § 99 a og redegøre for immaterielle nøgleressourcer, jf. § 99, stk. 2.

Efter § 66, stk. 5, skal store virksomheder i regnskabsklasse C og store virksomheder i regnskabsklasse D, som på balancetidspunktet havde et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret på 500 eller derunder, rapportere om bæredygtighed, jf. årsregnskabslovens § 99 a, og om immaterielle nøgleressourcer, jf. årsregnskabslovens § 99, stk. 2, for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2025 eller senere. For regnskabsår, der er påbegyndt inden den 1. januar 2025, finder § 99 a og regler udstedt i medfør af § 99 a, stk. 9 og 10, som affattet ved lov nr. 1716 af 27. december 2018 anvendelse.

Efter § 66, stk. 6, at skal små og mellemstore virksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse D, rapportere om bæredygtighed, jf. årsregnskabslovens § 99 a, og om immaterielle nøgleressourcer, jf. årsregnskabslovens § 99, stk. 2, for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2026 eller senere. For regnskabsår, der er påbegyndt inden den 1. januar 2026, finder § 99 a samt regler udstedt i medfør af § 99 a, stk. 9 og 10, som affattet ved lov nr. 1716 af 27. december 2018 anvendelse.

§ 99 a, som affattet ved lov nr. 1716 af 27. december 2018, fastsætter krav om redegørelse for samfundsansvar, som implementerer Europa-Parlaments og Rådets direktiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner (NFRD). Efter § 66,

stk. 7, kan virksomheder omfattet af bestemmelsens stk. 5 og 6, vælge at udarbejde deres bæredygtighedsrapportering for regnskabsår, der begynder tidligere end den 1. januar 2026, og dermed undlade at udarbejde en redegørelse for samfundsansvar.

Det foreslås, at § 66, stk. 3 og 5-7, og § 68, nr. 3, ophæves.

Ophævelsen af § 66, stk. 3 og § 68, nr. 3, er en konsekvens af den foreslåede § 99 a i årsregnskabsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, og den foreslåede overgangsbestemmelser, jf. lovforslagets § 7, som erstatter begge versioner af årsregnskabslovens § 99 a, som affattet ved lov nr. 52 af 28. januar 2025.

Ophævelsen af § 66, stk. 5-7, skal ses i sammenhæng med den foreslåede ophævelse af § 99 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, samt virkningstidspunktet for bestemmelsens ophævelse, jf. lovforslagets § 5, stk. 3.

Som konsekvens af ophævelsen af § 99 b vil udskydelsen af pligten til rapportering om bæredygtighed og immaterielle nøgleressourcer samt kravet om redegørelse for samfundsansvar for de pågældende virksomheder, blive ophævet for regnskabsåret 2026.

For at undgå at de pågældende virksomheder vil skulle rapportere for regnskabsåret 2026 med ophævelsen af udskydelsen i § 99 b, er det nødvendigt tilsvarende at ophæve de oprindelige virkningsdatoer, i henhold til § 66, stk. 5 og 6, i lov nr. 52 af 28. januar 2025.

Det foreslåede vil medføre, at årsregnskabslovens § 99 a, som affattet ved § 68, nr. 3, og ikraftsættelsen heraf, jf. § 66, stk. 3, ophæves.

Det foreslåede vil desuden medføre, at virkningstidspunktet for, hvornår store virksomheder i regnskabsklasse C og store virksomheder i regnskabsklasse D, som på balancetidspunktet havde et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret på 500 eller derunder, samt små og mellemstore virksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse D, skal rapportere om bæredygtighed og immaterielle nøgleressourcer i henhold til årsregnskabslovens § 99, stk. 2, og § 99 a, vil blive ophævet. Dette vil medføre at de omfattede virksomheder, for regnskabsåret 2026, vil være undtaget fra pligten til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering og en redegørelse for immaterielle nøgleressourcer.

Til nr. 2

Efter § 66, stk. 4, har lovens § 68, nr. 2, som indsætter § 99 a i årsregnskabsloven, virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2024 eller senere, jf. dog stk. 5, 6, 8 og 10.

Det foreslås, at i § 66, stk. 4, at bestemmelsens henvisning til stk. 5, 6, 8 og 10 ændres, så der henvises til stk. 4 og 6.

Det foreslåede er en konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 66, stk. 3, og 5-7, jf. lovforslaget § 2, nr. 1, som vil

medføre at henvisningen til bestemmelsens stk. 5 og 6, vil skulle udgå og samtidigt vil henvisningen til stk. 8 og 10 skulle ændres som konsekvens af rykning af bestemmelsens stykker.

Det foreslåede vil medføre, at bestemmelsens henvisning til stk. 5, 6, 8 og 10 vil blive konsekvensrettet, således at der vil blive henvist til stk. 4 og 6.

Til nr. 3

Efter § 66, stk. 8, finder bestemmelsens stk. 3-7 tilsvarende anvendelse på modervirksomheder, som aflægger koncernregnskab. Ved opgørelse af antal heltidsbeskæftigede, jf. stk. 5, 2. pkt., anvendes antallet af heltidsbeskæftigede i koncernen som helhed.

Det foreslås i § 66, stk. 8, 1. pkt., at bestemmelsens henvisning til stk. 3-7 ændres, så der alene henvises til stk. 3, og at 2. pkt., ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af den foreslåede ophævelse af § 66, stk. 3 og 5-7, jf. lovforslaget § 2, nr. 1. Som konsekvens af ophævelsen af stk. 3, bliver stk. 4 til stykke 3, mens ophævelsen af stk. 5-7, vil medføre at henvisningen til bestemmelsens stk. 4-7, samt 2. pkt., vil skulle udgå.

Det foreslåede vil medføre, at bestemmelsens henvisning til stk. 3-7 vil blive konsekvensrettet, således at der vil blive henvist til stk. 3, samt at 2. pkt. vil blive ophævet.

Til nr. 4

Efter § 66, stk. 10, kan små og mellemstore virksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse D, uanset årsregnskabslovens § 99 a, stk. 1, undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapportering for regnskabsår, der begynder inden den 1. januar 2028. Anvender en omfattet virksomhed denne mulighed, skal virksomheden i stedet udarbejde en redegørelse for samfundsansvar, jf. årsregnskabslovens § 99 a og regler udstedt i medfør af § 99 a, stk. 9 og 10, som affattet ved lov nr. 1716 af 27. december 2018 anvendelse.

Det foreslås, at § 66, stk. 10, 3. pkt., ophæves.

Det foreslåedes skal ses i sammenhæng med ophævelsen af årsregnskabslovens § 99 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, samt ophævelsen af § 66, stk. 5-7, jf. lovforslagets § 2, nr. 1. I denne forbindelse udgår samtidig de nationale regler om redegørelse for samfundsansvar.

Kravet om at små og mellemstore virksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse D, skal udarbejde en redegørelse for samfundsansvar, hvis disse vælger ikke at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, foreslås derfor ligeledes ophævet.

Det foreslåede vil medføre, at små og mellemstore virksomheder, der er omfattet af regnskabsklasse D, undlader at udarbejde en bæredygtighedsrapportering for regnskabsår,

ikke i stedet for vil skulle udarbejde en redegørelse for samfundsansvar.

Til nr. 5

§ 77 i lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering fastsætter i stk. 1, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Efter stk. 2 kan loven ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger. Efter stk. 3 kan §§ 1-67, 74 og 75 ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Det foreslås, at § 77 affattes således, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at loven ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger.

Baggrunden for ændringen er, at lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering har baggrund i regnskabsdirektivet, og at det pågældende sagsområde er overtaget af de færøske myndigheder. Loven skal derfor ikke kunne sættes i kraft for Færøerne.

Det foreslåede vil medføre, at adgangen efter gældende § 77, stk. 3, til helt eller delvis at sætte §§ 1-67, 74 og 75 i kraft for Færøerne ved kongelig anordning vil udgå. Det vil endvidere medføre, at loven fortsat helt eller delvis vil kunne sættes i kraft for Grønland ved kongelig anordning med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger. Forslaget er alene af territorial karakter og vil ikke medføre materielle bestemmelser for virksomheder og myndigheder i Danmark.

Til § 3

Til nr. 1

Den gældende § 118 a, stk. 1, i selskabsloven indebærer, at direktionen i et kapitalsekskab, der er omfattet af årsregnskabslovens § 99 a, skal sikre, at selskabets lønmodtagerrepræsentanter underrettes, og skal med disse drøfte relevante bæredygtighedsoplysninger og midlerne til at fremskaffe og verificere bæredygtighedsoplysninger. Afgiver lønmodtagerrepræsentanterne på denne baggrund en udtalelse, skal direktionen have modtaget denne skriftligt på en af kapitalsekskabet oplyst elektroniske adresser senest 4 uger efter drøftelsen, jf. 1. pkt.

Den gældende § 118 a, stk. 2, i selskabsloven indebærer, at indgår kapitalsekskabet i en koncern, og anvender selskabet årsregnskabslovens § 99 a, stk. 7, skal selskabet hurtigst muligt videregive lønmodtagerrepræsentanternes udtalelse efter stk. 1, 2. pkt., til modervirksomheden.

Årsregnskabslovens § 99 a, stk. 7, vedrører muligheden for, at en dattervirksomhed kan undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, hvis dens modervirksomhed udarbejder en konsolideret bæredygtighedsrapportering, hvori dattervirksomheden indgår.

Det foreslås i § 118 a, stk. 2, at ændre »§ 99 a, stk. 7« til »§ 99 d, stk. 1, eller § 99 e, stk. 1«

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 7, der nyaffatter § 99 a vedrørende krav om bæredygtighedsrapportering. I det foreslåede § 99 a, stk. 1, henvises der til §§ 99 d og 99 e, der viderefører gældende § 99 a, stk. 7. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 1, nr. 12 og 13, om indsættelse af ny § 99 d og § 99 e.

Den foreslåede ændring til stk. 2, vil medføre, at henvisningen til § 99 a, stk. 7, ændres til § 99 d, stk. 1, eller § 99 e, stk. 1. Der er alene tale om en konsekvensrettelse og der tilsigtes ingen materielle ændringer.

Til § 4

Til nr. 1

Revisorlovens § 1 a, stk. 1, fastsætter definitionen af en række begreber, der anvendes i loven. Efter § 1 a, stk. 1, nr. 7, defineres »Bæredygtighedsrapportering« som en bæredygtighedsrapportering som defineret i årsregnskabslovens bilag 1, C, nr. 16, eller i anden lovgivning, der gennemfører artikel 2, nr. 18, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.

Det foreslås i § 1 a, stk. 1, nr. 7, at definere »Erklæring om bæredygtighedsrapportering« som en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. årsregnskabslovens § 135 c, eller anden lovgivning der gennemfører artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), og artikel 34, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.

Efter artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), og artikel 34, stk. 2, skal den lovpligtige bæredygtighedsrapportering forsynes med en udtalelse på grundlag af en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed om bæredygtighedsrapporteringens overholdelse af dette direktivs krav, herunder bæredygtighedsrapporteringens overensstemmelse med de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er vedtaget i henhold til artikel 29b, den proces, som virksomheden har gennemført for at identificere de oplysninger, der rapporteres efter disse standarder for bæredygtighedsrapportering, og overholdelsen af kravet om at opmærke bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med artikel 29d, og om overholdelsen af rapporteringskravene i artikel 8 i forordning (EU) 2020/852.

Kravet om at den lovpligtige bæredygtighedsrapportering, jf. årsregnskabslovens § 99 a, skal forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, er fastsat i bl.a. årsregnskabslovens § 135 c. Regnskabsdirektivets regler vedrørende bæredygtighedsrapportering vedrører foruden virksomheder som er omfattet af årsregnskabsloven, visse finansielle virksomheder, der ikke er omfattet af årsregnskabslo-

vens anvendelsesområde, men af regnskabsregler fastsat i lovgivningen for finansielle virksomheder.

Det foreslåede vil medføre, at når betegnelsen »erklæring om bæredygtighedsrapportering« anvendes i revisorloven, vil der alene være tale om den lovpligtige erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. årsregnskabslovens § 135 c, eller anden lovgivning der gennemfører artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), og artikel 34, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer. Det betyder, at en erklæring på en frivillig bæredygtighedsrapportering ikke vil være omfattet af de skærpede krav, der gælder for den lovpligtige erklæring. Ved en erklæringsopgave med sikkerhed på en frivillig bæredygtighedsrapportering vil revisor skulle overholde revisorlovens krav til andre erklæringer med sikkerhed.

Til nr. 2

Efter gældende § 3 c godkender Erhvervsstyrelsen en revisor, der inden den 1. januar 2026 er godkendt som statsautoriseret eller registreret revisor, til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, hvis revisoren gennem efteruddannelse dokumenterer at have tilegnet sig den nødvendige viden om bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver herom. Erhvervsstyrelsen fastsætter, jf. § 3 c, stk. 2, de nærmere krav til efteruddannelsen. Disse krav er fastsat i bekendtgørelse nr. 522 af 24. maj 2024 om obligatorisk efteruddannelse af godkendte revisorer (efteruddannelsesbekendtgørelsen). Efter bekendtgørelsen kan en revisor, som er godkendt inden 1. januar 2026, blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, hvis revisor gennemfører 30 timers efteruddannelse inden for bæredygtighedsområdet. Efteruddannelsen skal være gennemført inden for de seneste tre år forud for godkendelsen.

Efter lovens § 6 kan en revisor deponere sin godkendelse til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Deponerer revisor sin godkendelse, kan vedkommende ikke påtage sig erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i deponeringsperioden. Deponering kan være relevant, hvis en revisor ikke beskæftiger sig med sådanne erklæringsopgaver, da revisor i perioden undgår kravet om løbende efteruddannelse inden for bæredygtighedsområdet, der er en forudsætning for at godkendelsen til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering kan opretholdes.

Efter lovens § 6, stk. 3, kan en revisor få genoptaget en deponeret godkendelse til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, hvis betingelserne i bestemmelsen er opfyldt, og hvis revisor frivilligt har gennemført den påkrævede løbende efteruddannelse, jf. § 4, i deponeringsperioden. Efter § 4 skal revisor gennemføre mindst 30 timers efteruddannelse inden for bæredygtighedsområdet over en treårig periode, for at godkendelsen til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering fortsat er aktiv. Har revisor frivilligt gennemført de løbende efteruddannelseskrav, kan vedkommende til enhver tid få godkendelsen genoptaget.

Har revisor ikke frivilligt gennemført den påkrævede efteruddannelse, skal vedkommende bestå en særlig prøve, jf. § 9, stk. 3, for at få godkendelsen til afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering genoptaget.

Det foreslås at indsætte en ny § 6 a, hvorefter en revisor, der er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, jf. § 3 c, og som senest den 31. marts 2027 har deponeret denne godkendelse i Erhvervsstyrelsen, uanset § 6, stk. 3, efter anmodning kan få godkendelsen genoptaget, hvis revisoren opfylder kravene til efteruddannelse fastsat i medfør af § 3 c, stk. 2.

Det foreslåede vil indebære, at revisorer, der er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, jf. § 3 c, stk. 1, frem til den 31. marts 2027 kan vælge at deponere denne godkendelse og på et senere tidspunkt få godkendelsen genoptaget, uden at skulle opfylde de almindelige krav om løbende efteruddannelse, jf. § 4, eller at skulle bestå en særlig prøve, jf. § 9, stk. 3.

En revisor, som har deponeret godkendelsen til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, jf. det foreslåede, og som ikke har gennemført den påkrævede løbende efteruddannelse, jf. § 4, og ønsker at genoptage denne godkendelse, vil alene skulle have gennemført 30 timers efteruddannelse inden for bæredygtighedsrapportering inden for de seneste tre år forud for genoptagelsen. Det vil sige efter samme regler, som da revisor første gang blev godkendt hertil, jf. § 3 c.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 7, om ny-affattelse af årsregnskabslovens § 99 a, hvorved antallet af virksomheder, der er omfattet af krav om bæredygtighedsrapportering, væsentligt reduceres. Hermed falder behovet for revisorer, der er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, tilsvarende, og forudsætningen for den hurtige godkendelse for de fleste revisorer bortfalder.

Det foreslåede indebærer en overgangsordning med tilbagevirkende kraft (*ex tunc*), hvor revisor stilles, som om godkendelsen aldrig havde været meddelt. Dette indebærer, at revisoren bevarer muligheden for på et senere tidspunkt at benytte godkendelsesordningen i revisorlovens § 3 c, idet genoptagelsen af godkendelsen sker efter den særskilte ordning i den foreslåede § 6 a og ikke efter de almindelige betingelser i § 6, stk. 3.

Det foreslåede § 6 a vil medføre, at en revisor, der er godkendt efter § 3 c til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, og som senest den 31. marts 2027 har deponeret denne godkendelse i Erhvervsstyrelsen, uanset § 6, stk. 3, efter anmodning vil kunne få godkendelsen genoptaget, hvis revisor opfylder kravene til efteruddannelse fastsat i medfør af § 3 c, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2027.

Det foreslåede vil medføre, at loven træder i kraft den 1. januar 2027.

Det foreslås i *stk. 2*, at loven har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2027 eller senere, jf. dog stk. 3-5

Det foreslåede virkningstidspunkt vil medføre, at lovforslagets bestemmelser vil få virkning for virksomhedernes regnskabsår, der begynder den 1. januar 2027 eller senere, med de undtagelser, der følger af stk. 3-5.

Det foreslås i *stk. 3*, at § 1, nr. 6, 8, 11 og 16, og § 2, nr. 1-4, har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2026 eller senere.

Lovforslagets § 1, nr. 6 vedrører indsættelsen af § 99, stk. 4, i årsregnskabsloven, der indfører pligt til at store virksomheder, der ikke udarbejder en bæredygtighedsrapportering efter § 99 a, vil skulle supplere ledelsesberetningen med oplysninger om ikke-finansielle forhold i det omfang, det er nødvendigt for at forstå virksomhedens udvikling

Lovforslagets § 1, nr. 8, vedrører ophævelse af årsregnskabslovens § 99 b, der udskyder pligten til at rapportere om bæredygtighed og immaterielle nøgleressourcer for visse virksomheder samt fastsætter krav om, at disse skal udarbejde en redegørelse for samfundsansvar. Som konsekvens af ophævelsen af § 99 b, udgår pligten til at udarbejde en redegørelse for samfundsansvar, mens udskydelsen af pligten til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering vil blive videreført i en bekendtgørelse om udskydelse af virksomheders pligt til rapportering om bæredygtighed.

Lovforslagets § 1, nr. 11, vedrører ophævelse af årsregnskabslovens § 99 d, om store virksomheders pligt til at udarbejde en redegørelse for dataetik.

Med ophævelsens virkning for regnskabsår der starter den 1. januar 2026 eller senere, vil de omfattede virksomheder kunne nå at indberette årsrapport for regnskabsåret 2026 efter lempeligere krav inden den 30. juni 2027, som er indberetningsfristen for størstedelen af virksomhederne, hvis regnskabsår følger kalenderåret.

Lovforslaget § 2, nr. 1-4, vedrører ophævelse af de oprindelige virkningstidspunkter for, hvornår visse virksomheder skal udarbejde en bæredygtighedsrapportering efter § 99 a og redegøre for immaterielle nøgleressourcer, jf. § 99, stk. 2, som fastsat i lov nr. 52 af 28. januar 2025. I denne forbindelse ophæves også kravene om, at virksomheder, indtil de bliver forpligtet til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, skal redegøre for samfundsansvar i ledelsesberetningen.

Det foreslåede vil medføre, at lovens § 1, nr. 6 om indsættelsen af § 99, stk. 4, i årsregnskabsloven og nr. 8 og 11, om ophævelse af årsregnskabslovens § 99 b og § 99 d, vil

få virkning for regnskabsår, der starter den 1. januar 2026 eller senere. Det foreslåede virkningstidspunkt i stk. 3 vil således medføre, at virksomheder omfattet af § 99 b og § 99 d, for regnskabsåret 2026, vil kunne undlade at udarbejde redegørelsen for samfundsansvar og redegørelsen for dataetik. Det vil ligeledes medføre, at de samme virksomheder vil skulle supplere ledelsesberetningen med oplysninger om ikke-finansielle forhold svarende til regnskabsdirektivets minimumskrav for regnskabsår, der starter den 1. januar 2026 eller senere.

Derudover vil det foreslåede medføre at § 66, stk. 3, 5-7 og stk. 10, 3. pkt., og § 68, nr. 3, ophæves med virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2026 eller senere.

Det bemærkes at årsregnskabslovens § 99 b og § 99 d nyaffattes i henhold til lovforslaget § 1, nr. 9 og 12, og at disse bestemmelser vil få virkning for regnskabsår der starter den 1. januar 2027 eller senere, jf. dog stk. 4.

Det foreslås i *stk. 4*, at virksomheder kan vælge at anvende reglerne i denne lovs § 1, nr. 2-5, 7, 9 og 10, 12-15 og 17-21, § 3, og § 6 for regnskabsår, der begynder før den 1. januar 2027. Vælger en virksomhed at anvende reglerne for regnskabsår, der begynder før den 1. januar 2027, jf. 1. pkt., skal oplysningerne efter denne lovs § 1, nr. 7 gives i overensstemmelse med standarden for bæredygtighedsrapportering, som er vedtaget den 3. juli 2026 i henhold til artikel 29b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.

Lovforslagets § 1, nr. 2-5, 7, 9, og 10, 12-15 og 17-21 vedrører ændringer til årsregnskabsloven relateret til virksomheders bæredygtighedsrapportering.

Lovforslagets § 3 vedrører ændringer til selskabsloven som konsekvens af ændringer til årsregnskabsloven relateret til virksomheders bæredygtighedsrapportering.

Lovforslagets § 7 fastsætter en overgangsbestemmelse, hvor dattervirksomheder, hvis modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS, indtil den 6. januar 2030, kan undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, hvis virksomheden er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering udarbejdet af en anden dattervirksomhed med hjemsted inden for EU/EØS.

Lovforslagets § 7 er en videreførelse af årsregnskabslovens § 99 a, stk. 11.

Lovforslagets § 1, nr. 7 vedrører indsættelsen af en ny § 99 a. Efter § 99 a, stk. 7 skal oplysningerne efter § 99 a, stk. 2-6 afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Europa-Kommissionen ved delegerede retsakter, jf. artikel 29b i regnskabsdirektivet.

Senest er en forenklet standard for bæredygtighedsrapportering vedtaget den 3. juli 2026. Flere centrale elementer af

dette lovforslag er afspejlet i den forenkledede standard. Vælger en virksomhed derfor at anvende de forenkledede regler i denne lovs § 1, nr. 2-5, 7, 9 og 10, 12-15 og 17-21, § 3, og § 6 for regnskabsår, der begynder før den 1. januar 2027, skal rapportering ske efter den standard for bæredygtighedsrapportering, som er vedtaget den 3. juli 2026.

Det foreslåede stk. 4 vil medføre, at virksomhederne kan vælge at anvende de ændrede regler vedrørende bæredygtighedsrapportering for regnskabsår, der begynder før den 1. januar 2027, hvis virksomheden samtidig anvender den forenkledede standard for bæredygtighedsrapportering, som er vedtaget den 3. juli 2026.

Det foreslås i *stk. 5*, at § 1, nr. 24-28, har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2028 eller senere.

Lovforslagets § 1, nr. 24-28, vedrører ændringer til årsregnskabslovens §§ 137 k-137 n, hvorefter visse dattervirksomheder og filialer, hvis modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS, har pligt til at udarbejde og indsende en bæredygtighedsrapport for den samlede koncern, på vegne af modervirksomheden.

Det foreslåede virkningstidspunkt i stk. 5 vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 5, stk. 2, 2. afsnit.

Til § 6

Det foreslås at indsætte § 6, der er en videreførelse af årsregnskabslovens § 99 a, stk. 11. Årsregnskabslovens § 99 a, stk. 11, indeholder en overgangsbestemmelse for dattervirksomheder, hvis modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS, for så vidt angår pligten til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, jf. lovens § 99 a.

Efter årsregnskabslovens § 99 a, stk. 11, er en dattervirksomhed, hvis modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS, indtil den 6. januar 2030, undtaget fra pligten til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, hvis dattervirksomheden og dens dattervirksomheder er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering, som er udarbejdet af en anden dattervirksomhed inden for EU/EØS. Den konsoliderede bæredygtighedsrapportering skal udarbejdes af den af koncernens dattervirksomheder i EU, som i mindst ét af de seneste fem regnskabsår har haft den største omsætning på konsolideret grundlag inden for EU. Rapporteringen skal dække samtlige koncernens EU-dattervirksomheder, der er underlagt krav om bæredygtighedsrapportering efter årsregnskabslovens § 99 a eller tilsvarende nationale regler i EU-landene. Den skal udformes i overensstemmelse med de gældende lovbestemmelser og offentliggøres i henhold til årsregnskabslovens § 138 eller tilsvarende EU-national regulering.

Det foreslås i § 6, *stk. 1*, at en dattervirksomhed, hvis modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS, indtil den 6. januar 2030, kan undlade at medtage oplysninger efter årsregnskabslovens § 99 a, stk. 2-7, hvis dattervirksomheden

og dens dattervirksomheder er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering, som opfylder betingelserne i stk. 2.

Det foreslåede er en videreførelse af årsregnskabslovens § 99 a, stk. 11, 1. pkt., der har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 48i, stk. 1, 1. afsnit.

Det foreslås i § 6, stk. 2, nr. 1, at den konsoliderede bæredygtighedsrapportering vil skulle omfatte alle modervirksomhedens dattervirksomheder i EU/EØS, der har pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering efter årsregnskabslovens § 99 a eller § 128 eller anden lovgivning, der gennemfører artikel 19a og 29a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.

Det foreslåede er en videreførelse af årsregnskabslovens § 99 a, stk. 11, nr. 1, der har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 48i, stk. 1, 1. afsnit.

Det foreslås i stk. 2, nr. 2, at den konsoliderede bæredygtighedsrapportering vil skulle være udarbejdet i overensstemmelse med årsregnskabslovens § 128 eller anden lovgivning, der gennemfører artikel 29a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.

Det foreslåede er en videreførelse af årsregnskabslovens § 99 a, stk. 11, nr. 2, der har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 48i, stk. 1, 1. afsnit.

Det foreslås i stk. 2, nr. 3, at den konsoliderede bæredygtighedsrapportering vil skulle være udarbejdet af en anden koncernforbundet dattervirksomhed inden for EU/EØS, som er den af modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, der i mindst 1 af de foregående 5 regnskabsår på et konsolideret grundlag havde den største omsætning inden for EU/EØS.

Det foreslåede er en videreførelse af årsregnskabslovens § 99 a, stk. 11, nr. 3, der har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 48i, stk. 2.

Det foreslås i stk. 2, nr. 4, at den konsoliderede bæredygtighedsrapportering vil skulle være offentliggjort i overensstemmelse med årsregnskabslovens § 138 eller anden lovgivning, der gennemfører artikel 30 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.

Det foreslåede er en videreførelse af årsregnskabslovens § 99 a, stk. 11, nr. 4, der har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 48i, stk. 3.

Det foreslåede stk. 2, fastsætter således kravene for den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, som er en forudsætning for, at en dattervirksomhed kan anvende undtagelsen i henhold til stk. 1.

Det foreslås i § 6, stk. 3, at den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 2, kan indeholde oplysninger efter artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og skal da omfatte de aktiviteter, der udføres af alle modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, som er omfattet af forordningen.

Det foreslåede er en videreførelse af årsregnskabslovens § 99 a, stk. 11, 2. pkt., der har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 48i, stk. 4.

Efter det foreslåede kan den konsoliderede bæredygtighedsrapportering indeholde oplysningerne efter artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og skal da omfatte de aktiviteter (taksonomiforordningen) og dermed opfylde oplysningskravet i det foreslåede § 99 e, stk. 2, nr. 4, jf. lovforslaget § 1, nr. 13. Hvis oplysningerne medtages i den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, er det en betingelse, at oplysningerne omfatter aktiviteterne for samtlige dattervirksomheder i EU/EØS, der er omfattet af taksonomiforordningen.

Det foreslås i stk. 4, nr. 1, at en dattervirksomhed, som undlader at medtage oplysninger efter årsregnskabslovens § 99 a, stk. 2-7, og som ikke udarbejder den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 1, i sin ledelsesberetning skal medtage oplysning om, at dattervirksomheden er undtaget fra bestemmelserne i årsregnskabslovens § 99 a, stk. 2-7.

Det foreslås i stk. 4, nr. 2, at dattervirksomheden i sin ledelsesberetning skal medtage navn og hjemsted på den koncernforbundne dattervirksomhed inden for EU/EØS, der udarbejder den konsoliderede bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med stk. 2.

Det foreslås i stk. 4, nr. 3, at dattervirksomheden i sin ledelsesberetning skal medtage url-adresse på den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 2, og den tilhørende erklæring om bæredygtighedsrapportering afgivet af en person eller virksomhed, der er autoriseret hertil i henhold til den nationale lovgivning, hvorunder den koncernforbundne dattervirksomhed inden for EU/EØS, der udarbejder den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, henhører.

Det foreslåede § 6, stk. 4, fastsætter de oplysningskrav, som gælder for en dattervirksomhed, der undlader at udarbejde en selvstændig bæredygtighedsrapportering, idet virksomheden er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering udarbejdet af en anden dattervirksomhed inden for EU/EØS. Det bemærkes, at den dattervirksomhed, der udarbejder den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, som omfatter alle modervirksomhedens dattervirksomheder i EU/EØS, ikke skal medtage oplysningerne i det foreslåede stk. 4. Den dattervirksomhed, der udarbejder den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, kan være en dansk dattervirksomhed omfattet af § 99 a. Det afgørende er, hvilken af de koncernforbundne dattervirksomheder inden for EU/

EØS, der har haft den største nettoomsætning, jf. stk. 2, nr. 3.

Oplysningskravene i det foreslåede stk. 4, svarer til kravene i det foreslåede § 99 e, stk. 2, nr. 1-3. Disse krav gælder for dattervirksomheder, hvis modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS, og som undlader at udarbejde en selvstændig bæredygtighedsrapportering, fordi de er omfattet af modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede § 6 fastsætter en overgangsbestemmelse, der tillader såkaldt ”kunstig konsolidering”. Hermed kan dattervirksomheder i EU/EØS, hvis modervirksomhed har hjemsted i et tredjeland, indtil den 6. januar 2030, opfylde kravet om bæredygtighedsrapportering ved, at én af dattervirksomhederne udarbejder en konsolideret bæredygtighedsrapportering, der opfylder betingelserne i det foreslåede stk. 2.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med det foreslåede § 99 e i årsregnskabsloven, jf. lovforslaget § 1, nr. 13. Rapportering i overensstemmelse med det foreslåede § 6 anses som rapportering på koncernniveau foretaget af modervirksomheden i overensstemmelse med det foreslåede § 99 e i årsregnskabsloven.

Overgangsbestemmelsen gælder indtil den 6. januar 2030, hvilket refererer til afslutningen af rapporteringsperioden. Dette indebærer, at overgangsbestemmelsen kan anvendes for regnskabsår, der slutter før den 7. januar 2030.

Det foreslåede § 6 vil medføre, at en dattervirksomhed, hvis modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS, indtil den 6. januar 2030 vil kunne undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapportering efter årsregnskabslovens § 99 a. Betingelsen herfor vil være, at dattervirksomheden og dennes dattervirksomheder er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering, som er udarbejdet af en anden dattervirksomhed inden for EU/EØS, og som opfylder kravene i stk. 2.

Den konsoliderede bæredygtighedsrapportering vil skulle 1) omfatte alle modervirksomhedens dattervirksomheder i EU/EØS, der har pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, 2) være udarbejdet i overensstemmelse med årsregnskabsloven § 128 eller anden lovgivning, der gennemfører artikel 29a i regnskabsdirektivet, 3) være udarbejdet af en anden koncernforbundet dattervirksomhed inden for EU/EØS, som er den af modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, der i mindst 1 af de foregående 5 regnskabsår på et konsolideret grundlag havde den største omsætning inden for EU/EØS, og 4) være offentliggjort i overensstemmelse med årsregnskabslovens § 138 eller anden lovgivning, der gennemfører artikel 30 i regnskabsdirektivet.

Den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, vil kunne indeholde oplysninger efter artikel 8 i taksonomiforordningen og vil i så fald skulle omfatte de aktiviteter, der udføres

af alle modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, som er omfattet af forordningen.

Det foreslåede vil desuden medføre, at en dattervirksomhed, som undlader at medtage oplysninger efter årsregnskabslovens § 99 a, stk. 2-7, og som ikke udarbejder den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, i sin ledelsesberetning vil skulle medtage oplysning om, 1) at dattervirksomheden er undtaget fra bestemmelserne i årsregnskabslovens § 99 a, stk. 2-7, 2) navn og hjemsted på den koncernforbundne dattervirksomhed inden for EU/EØS, der udarbejder den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, og 3) url-adresse på den konsoliderede bæredygtighedsrapportering og den tilhørende erklæring om bæredygtighedsrapportering afgivet af en person eller virksomhed, der er autoriseret hertil i henhold til den nationale lovgivning, hvorunder den koncernforbundne dattervirksomhed inden for EU/EØS, der udarbejder den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, henhører.

Til § 6

Det forslås at indsætte § 6, der er en videreførelse af § 1, stk. 1, i BEK nr. 328 af 24/02/2026 om udskydelse af virksomheders pligt til rapportering om bæredygtighed og afregistrering af revisorer eller uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering. § 1, stk. 1 i bekendtgørelsen indeholder en overgangsbestemmelse, der udskyder kravet om bæredygtighedsrapportering samt kravet om rapportering af immaterielle nøgleressourcer for virksomheder, der på nuværende tidspunkt er omfattet af årsregnskabslovens § 99, stk. 2 og § 99 a, men som fra regnskabsåret 2027 vil være undtaget fra disse krav, jf. lovforslagets § 1, nr. 5 og 7.

Virksomheder, der siden regnskabsåret 2024 har været omfattet af krav om bæredygtighedsrapportering (bølge 1-virksomheder), og som på balancetidspunktet har en nettoomsætning på 3.530 mio. kr. eller derunder, eller et antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 1.000 eller færre, fik med bekendtgørelsen udskudt forpligtelsen til bæredygtighedsrapportering til regnskabsåret 2027.

Det foreslås i § 6, stk. 1, at uanset § 5, stk. 2, kan store virksomheder, jf. årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 3, omfattet af regnskabsklasse D, jf. årsregnskabslovens § 7, stk. 1, nr. 4, der på balancetidspunktet havde et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret på mere end 500, undlade at rapportere efter årsregnskabslovens § 99, stk. 2 og § 99 a, for regnskabsår, der starter før den 1. januar 2027, hvis virksomheden i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider mindst én af følgende størrelsesgrænser: 1) En nettoomsætning på 3.530 mio. kr. 2) Et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret på 1.000.

Idet BEK nr. 328 af 24/02/2026 vil blive ophævet som led i ophævelsen af den hjemmelsbestemmelse i årsregnskabslovens § 99 a, stk. 14, som bekendtgørelsen er udstedt i

medfør af, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, er der behov for, at udskydelsen videreføres i en overgangsbestemmelse.

Med ophævelsen af bekendtgørelsen vil kravet i § 1, stk. 2, om, at de omfattede virksomheder i bølge 1 i overgangsperioden skal udarbejde en redegørelse for samfundsansvar, blive ophævet. Kravet videreføres ikke i lovforslagets overgangsbestemmelse i § 6. Dette skal ses i sammenhæng med forslagets § 1, nr. 8, der ophæver § 99 b og dermed kravet om at udarbejde en redegørelse for samfundsansvar for store virksomheder i regnskabsklasse C og store virksomheder i regnskabsklasse D, som på balancetidspunktet havde et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret på 500 eller derunder (bølge 2-virksomheder) samt for små og mellemstore virksomheder i regnskabsklasse D (bølge 3-virksomheder).

For regnskabsår der begynder den 1. januar 2027 eller senere vil virksomheder, der opfylder kriterierne i forslagets § 6, stk. 1, være undtaget fra kravet om bæredygtighedsrapportering samt kravet om rapportering af immaterielle nøgleresourcer, jf. forslagets § 1, nr. 5 og 7, der ændrer anvendelsesområdet for § 99, stk. 2 og § 99 a. Overgangsbestemmelsen gælder således indtil loven får virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2027 eller senere, jf. lovforslagets § 5, stk. 2.

Det foreslåede vil medføre, at virksomheder, der siden regnskabsåret 2024 har været omfattet af krav om bæredygtighedsrapportering (bølge 1-virksomheder), og som på balancetidspunktet har en nettoomsætning på 3.530 mio. kr. eller derunder, eller et antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 1.000 eller færre vil kunne undlade at rapportere efter årsregnskabslovens § 99, stk. 2 og § 99 a, for regnskabsår, der starter før den 1. januar 2027.

Det foreslås i § 6, stk. 2, at stk. 1 tilsvarende finder anvendelse på modervirksomheder, som aflægger koncernregnskab. Størrelsesgrænserne i stk. 1 opgøres for koncernen som helhed.

Det foreslåede er en videreførelse af § 1, stk. 4 i BEK nr. 328 af 24/02/2026, som vil blive ophævet.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at det foreslåede stk. 1 også vil finde anvendelse for modervirksomheder, som aflægger koncernregnskab.

Til § 7

Det foreslås at indsætte § 7, der er en videreførelse af årsregnskabslovens § 99 a, stk. 11. Årsregnskabslovens § 99 a, stk. 11, indeholder en overgangsbestemmelse for dattervirksomheder, hvis modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS, for så vidt angår pligten til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, jf. lovens § 99 a.

Efter årsregnskabslovens § 99 a, stk. 11, er en dattervirksomhed, hvis modervirksomhed har hjemsted uden for EU/

EØS, indtil den 6. januar 2030, undtaget fra pligten til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, hvis dattervirksomheden og dens dattervirksomheder er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering, som er udarbejdet af en anden dattervirksomhed inden for EU/EØS. Den konsoliderede bæredygtighedsrapportering skal udarbejdes af den af koncernens dattervirksomheder i EU, som i mindst ét af de seneste fem regnskabsår har haft den største omsætning på konsolideret grundlag inden for EU. Rapporteringen skal dække samtlige koncernens EU-dattervirksomheder, der er underlagt krav om bæredygtighedsrapportering efter årsregnskabslovens § 99 a eller tilsvarende nationale regler i EU-landene. Den skal udformes i overensstemmelse med de gældende lovbestemmelser og offentliggøres i henhold til årsregnskabslovens § 138 eller tilsvarende EU-national regulering.

Det foreslås i § 7, stk. 1, at en dattervirksomhed, hvis modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS, indtil den 6. januar 2030, kan undlade at medtage oplysninger efter årsregnskabslovens § 99 a, stk. 2-7, hvis dattervirksomheden og dens dattervirksomheder er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering, som opfylder betingelserne i stk. 2.

Det foreslåede er en videreførelse af årsregnskabslovens § 99 a, stk. 11, 1. pkt., der har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 48i, stk. 1, 1. afsnit.

Det foreslås i § 7, stk. 2, nr. 1, at den konsoliderede bæredygtighedsrapportering vil skulle omfatte alle modervirksomhedens dattervirksomheder i EU/EØS, der har pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering efter årsregnskabslovens § 99 a eller § 128 eller anden lovgivning, der gennemfører artikel 19a og 29a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.

Det foreslåede er en videreførelse af årsregnskabslovens § 99 a, stk. 11, nr. 1, der har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 48i, stk. 1, 1. afsnit.

Det foreslås i stk. 2, nr. 2, at den konsoliderede bæredygtighedsrapportering vil skulle være udarbejdet i overensstemmelse med årsregnskabslovens § 128 eller anden lovgivning, der gennemfører artikel 29a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.

Det foreslåede er en videreførelse af årsregnskabslovens § 99 a, stk. 11, nr. 2, der har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 48i, stk. 1, 1. afsnit.

Det foreslås i stk. 2, nr. 3, at den konsoliderede bæredygtighedsrapportering vil skulle være udarbejdet af en anden koncernforbundet dattervirksomhed inden for EU/EØS, som er den af modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, der i mindst 1 af de foregående 5 regnskabsår på et konsolideret grundlag havde den største omsætning inden for EU/EØS.

Det foreslåede er en videreførelse af årsregnskabslovens § 99 a, stk. 11, nr. 3, der har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 48i, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 4*, at den konsoliderede bæredygtighedsrapportering vil skulle være offentliggjort i overensstemmelse med årsregnskabslovens § 138 eller anden lovgivning, der gennemfører artikel 30 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.

Det foreslåede er en videreførelse af årsregnskabslovens § 99 a, stk. 11, nr. 4, der har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 48i, stk. 3.

Det foreslåede stk. 2, fastsætter således kravene for den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, som er en forudsætning for, at en dattervirksomhed kan anvende undtagelsen i henhold til stk. 1.

Det foreslås i § 7, *stk. 3*, at den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 2, kan indeholde oplysninger efter artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og skal da omfatte de aktiviteter, der udføres af alle modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, som er omfattet af forordningen.

Det foreslåede er en videreførelse af årsregnskabslovens § 99 a, stk. 11, 2. pkt., der har baggrund i regnskabsdirektivets artikel 48i, stk. 4.

Efter det foreslåede kan den konsoliderede bæredygtighedsrapportering indeholde oplysningerne efter artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer. Hvis oplysningerne medtages i den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, er det en betingelse, at oplysningerne omfatter aktiviteterne for samtlige dattervirksomheder i EU/EØS, der er omfattet af taksonomiforordningen.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 1*, at en dattervirksomhed, som undlader at medtage oplysninger efter årsregnskabslovens § 99 a, stk. 2-7, og som ikke udarbejder den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 1, i sin ledelsesberetning skal medtage oplysning om, at dattervirksomheden er undtaget fra bestemmelserne i årsregnskabslovens § 99 a, stk. 2-7.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 2*, at dattervirksomheden i sin ledelsesberetning skal medtage navn og hjemsted på den koncernforbundne dattervirksomhed inden for EU/EØS, der udarbejder den konsoliderede bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med stk. 2.

Det foreslås i *stk. 4, nr. 3*, at dattervirksomheden i sin ledelsesberetning skal medtage url-adresse på den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 2, og den tilhørende erklæring om bæredygtighedsrapportering afgivet af en person eller virksomhed, der er autoriseret hertil i henhold til den

ationale lovgivning, hvorunder den koncernforbundne dattervirksomhed inden for EU/EØS, der udarbejder den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, henhører.

Det foreslåede § 7, stk. 4, fastsætter de oplysningskrav, som gælder for en dattervirksomhed, der undlader at udarbejde en selvstændig bæredygtighedsrapportering, idet virksomheden er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering udarbejdet af en anden dattervirksomhed inden for EU/EØS. Det bemærkes, at den dattervirksomhed, der udarbejder den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, som omfatter alle modervirksomhedens dattervirksomheder i EU/EØS, ikke skal medtage oplysningerne i det foreslåede stk. 4. Den dattervirksomhed, der udarbejder den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, kan være en dansk dattervirksomhed omfattet af § 99 a. Det afgørende er, hvilken af de koncernforbundne dattervirksomheder inden for EU/EØS, der har haft den største nettoomsætning, jf. stk. 2, nr. 3.

Oplysningskravene i det foreslåede stk. 4, svarer til kravene i det foreslåede § 99 e, stk. 2, nr. 1-3. Disse krav gælder for dattervirksomheder, hvis modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS, og som undlader at udarbejde en selvstændig bæredygtighedsrapportering, fordi de er omfattet af modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede § 7 fastsætter en overgangsbestemmelse, der tillader såkaldt "kunstig konsolidering". Hermed kan dattervirksomheder i EU/EØS, hvis modervirksomhed har hjemsted i et tredjeland, indtil den 6. januar 2030, opfylde kravet om bæredygtighedsrapportering ved, at én af dattervirksomhederne udarbejder en konsolideret bæredygtighedsrapportering, der opfylder betingelserne i det foreslåede stk. 2.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med det foreslåede § 99 e i årsregnskabsloven, jf. lovforslaget § 1, nr. 13. Rapportering i overensstemmelse med det foreslåede § 7 anses som rapportering på koncernniveau foretaget af modervirksomheden i overensstemmelse med det foreslåede § 99 e i årsregnskabsloven.

Overgangsbestemmelsen gælder indtil den 6. januar 2030, hvilket refererer til afslutningen af rapporteringsperioden. Dette indebærer, at overgangsbestemmelsen kan anvendes for regnskabsår, der slutter før den 7. januar 2030.

Det foreslåede § 7 vil medføre, at en dattervirksomhed, hvis modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS, indtil den 6. januar 2030 vil kunne undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapportering efter årsregnskabslovens § 99 a. Betingelsen herfor vil være, at dattervirksomheden og dennes dattervirksomheder er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering, som er udarbejdet af en anden dattervirksomhed inden for EU/EØS, og som opfylder kravene i stk. 2.

Den konsoliderede bæredygtighedsrapportering vil skulle 1) omfatte alle modervirksomhedens dattervirksomheder i EU/

EØS, der har pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, 2) være udarbejdet i overensstemmelse med årsregnskabsloven § 128 eller anden lovgivning, der gennemfører artikel 29a i regnskabsdirektivet, 3) være udarbejdet af en anden koncernforbundet dattervirksomhed inden for EU/EØS, som er den af modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, der i mindst 1 af de foregående 5 regnskabsår på et konsolideret grundlag havde den største omsætning inden for EU/EØS, og 4) være offentliggjort i overensstemmelse med årsregnskabslovens § 138 eller anden lovgivning, der gennemfører artikel 30 i regnskabsdirektivet.

Den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, vil kunne indeholde oplysninger efter artikel 8 i taksonomiforordningen og vil i så fald skulle omfatte de aktiviteter, der udføres af alle modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, som er omfattet af forordningen.

Det foreslåede vil desuden medføre, at en dattervirksomhed, som undlader at medtage oplysninger efter årsregnskabslovens § 99 a, stk. 2-7, og som ikke udarbejder den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, i sin ledelsesberetning vil skulle medtage oplysning om, 1) at dattervirksomheden

er undtaget fra bestemmelserne i årsregnskabslovens § 99 a, stk. 2-7, 2) navn og hjemsted på den koncernforbundne dattervirksomhed inden for EU/EØS, der udarbejder den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, og 3) url-adresse på den konsoliderede bæredygtighedsrapportering og den tilhørende erklæring om bæredygtighedsrapportering afgivet af en person eller virksomhed, der er autoriseret hertil i henhold til den nationale lovgivning, hvorunder den koncernforbundne dattervirksomhed inden for EU/EØS, der udarbejder den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, henhører.

Til § 8

Den foreslåede § 8 angiver lovens territoriale gyldighedsområde. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Det foreslås, at ændringerne til årsregnskabsloven, lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering, revisorloven og selskabsloven ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 1

I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 402 af 23. marts 2026, som ændret ved § 2 i lov nr. 729 af 1. september 2026, foretages følgende ændringer:

Årsregnskabsloven

Fodnoten 1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 1982/891/EØF af 17. december 1982 om spaltning af aktieselskaber, EF-Tidende 1982, nr. L 378, side 47, dele af Rådets direktiv 1989/666/EØF af 21. december 1989 om offentlighed vedrørende filialer oprettet i en medlemsstat af visse former for selskaber henhørende under en anden stats retsregler, EF-Tidende 1989, nr. L 395, side 36, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF, EU-Tidende 2004, nr. L 390, side 38, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 1978/660/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 1984/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 87, dele af Rådets direktiv 2006/99/EF af 20. november 2006 om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 137, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU af 5. april 2011 om fusioner af aktieselskaber, EU-Tidende 2011, nr. L 110, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU af 25. oktober 2012 om samordning af de garanti-

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/794 af 14. april 2025 om ændring af direktiv (EU) 2022/2464 og (EU) 2024/1760 for så vidt angår de datoer, fra hvilke medlemsstaterne skal anvende visse krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering og due diligence, EU-Tidende, L af 16. april 2025« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/794 af 14. april 2025 om ændring af direktiv (EU) 2022/2464 og (EU) 2024/1760 for så vidt angår de datoer, fra hvilke medlemsstaterne skal anvende visse krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering og due diligence, EU-Tidende, L af 16. april 2025, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2026/470 af 24. februar 2026 om ændring af direktiv 2006/43/EF, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 og (EU) 2024/1760 for så vidt angår visse krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering og visse krav til virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed, EU-Tidende, L af 26. februar 2026«.

er, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 74, dele af Rådets direktiv 2013/24/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 365, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014 om ændring af direktiv 2013/34/EU, for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner, EU-Tidende 2014, nr. L 330, side 1, og som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/102/EU af 7. november 2014 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2014, nr. L 334, side 86, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, Europa-Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2381 af 23. november 2022 om en mere ligelig kønsfor-

deling blandt ledelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber og tilhørende foranstaltninger, EU-Tidende 2022, nr. L 315, side 44, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2101 af 24. november 2021 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af selskabsskatteoplysninger for visse virksomheder og filialer, EU-Tidende 2021, nr. L 429, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15, dele af Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2023/2775 af 17. oktober 2023 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU for så vidt angår justeringer af størrelseskriterierne for mikrovirksomheder, små, mellemstore og store virksomheder eller koncerner, EU-Tidende, L af 21. december 2023, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/794 af 14. april 2025 om ændring af direktiv (EU) 2022/2464 og (EU) 2024/1760 for så vidt angår de datoer, fra hvilke medlemsstaterne skal anvende visse krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering og due diligence, EU-Tidende, L af 16. april 2025.

§ 2. ---

Stk. 2-4. ---

§ 8. ---

Stk. 2. Hvert enkelt medlem af de ansvarlige ledelsesorganer har ansvar for, at årsrapporten udarbejdes i overensstemmelse med lovgivningen og eventuelle yderligere krav til regnskaber i vedtægter eller aftale. Ved udarbejdelsen skal de endvidere iagttage de for virksomheden gældende standarder, jf. §§ 99 a, stk. 6, 107 e, 136 og 137.

Stk. 3-4. ---

§ 9. ---

Stk. 2. ---

2. I § 2 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Betegnelsen »bæredygtighedsrapportering« må alene anvendes om en rapportering, der indeholder oplysninger i henhold til § 99 a.«

3. I § 8, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »jf. §§ 99 a, stk. 6, 107 e, 136 og 137« til: »jf. § 99 a, stk. 7, og §§ 136 og 137«.

Stk. 3. I ledelsespåtegningen for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, og for statslige aktieselskaber skal ledelsen erklære, hvorvidt ledelsesberetningen indeholder en retvisende redegørelse for udviklingen i virksomhedens og, hvis der er udarbejdet koncernregnskab, koncernens aktiviteter og økonomiske forhold, årets resultat og virksomhedens finansielle stilling og den finansielle stilling som helhed for de virksomheder, som er omfattet af koncernregnskabet. Ledelsen skal endvidere erklære, hvorvidt ledelsesberetningen indeholder en beskrivelse af de væsentligste risici og usikkerhedsfaktorer, som virksomheden og, hvis der er udarbejdet koncernregnskab, koncernen står over for, og at en eventuel bæredygtighedsrapportering er udarbejdet i overensstemmelse med de standarder, der er nævnt i § 99 a, stk. 6, og § 107 e, og med de specifikationer, som er vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer. I ledelsespåtegningen for disse virksomheder skal navn og funktion i forhold til virksomheden for de enkelte medlemmer af de ansvarlige ledelsesorganer anføres.

Stk. 4-7. ---

§ 99. ---

Stk. 2. Store virksomheder skal i ledelsesberetningen medtage oplysninger om immaterielle nøgleressourcer og redegøre for, hvordan virksomhedens forretningsmodel grundlæggende afhænger af sådanne immaterielle nøgleressourcer, og hvorledes disse ressourcer er en kilde til værdiskabelse for virksomheden.

Stk. 3. ---

4. I § 9, stk. 3, 2. pkt., ændres »§ 99 a, stk. 6, og § 107 e« til: »§ 99 a, stk. 7«.

5. I § 99, stk. 2, ændres »Store virksomheder« til: »Virksomheder omfattet af § 99 a«.

6. I § 99 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Store virksomheder skal, i det omfang, at det er nødvendigt for at forstå virksomhedens udvikling, resultat og finansielle stilling, supplere redegørelsen i henhold til stk. 1, nr. 4, med oplysninger om ikke-finansielle forhold, som er relevante for de specifikke aktiviteter, herunder oplysninger vedrørende miljø- og personaleforhold. 1. pkt. finder ikke anvendelse for virksomheder, der udarbejder en bæredygtighedsrapportering efter § 99 a.«

§ 99 a. Store virksomheder skal i ledelsesberetningen medtage en bæredygtighedsrapportering, jf. dog stk. 14. I rapporteringen, der skal udgøre et særskilt afsnit, skal medtages oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation, jf. dog stk. 7 og 12. Virksomheden skal oplyse om den proces, den har gennemført for at identificere de oplysninger, som er medtaget i rapporteringen.

Stk. 2. Oplysninger nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte følgende, jf. dog stk. 5:

- 1) En kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og -strategi, herunder
 - a) virksomhedens forretningsmodels og -strategis modstandsdygtighed over for risici i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål,
 - b) virksomhedens muligheder vedrørende bæredygtighedsspørgsmål,
 - c) virksomhedens planer, herunder gennemførelsestiltag og hertil hørende finansierings- og investeringsplaner for at sikre, at dens forretningsmodel og -strategi er forenelige med Parisaftalen inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer vedtaget den 12. december 2015 og med målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og, hvor det er relevant, virksomhedens eksponering for kul-, olie- og gasrelaterede aktiviteter,
 - d) hvordan virksomhedens forretningsmodel og -strategi tager hensyn til virksom-

7. § 99 a affattes således:

»Bæredygtighedsrapportering

§ 99 a. Store virksomheder, som i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet overskrider en nettoomsætning på 3.530 mio. kr. og et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 1.000, skal i ledelsesberetningen medtage en bæredygtighedsrapportering, jf. dog stk. 10 og 11, og §§ 99 d og 99 e.

Stk. 2. Bæredygtighedsrapporteringen, der skal udgøre et særskilt afsnit i ledelsesberetningen, skal indeholde oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation. Virksomheden skal ligeledes oplyse om den proces, den har gennemført for at identificere de oplysninger, som er indeholdt i rapporteringen.

Stk. 3. Oplysninger nævnt i stk. 2, skal omfatte følgende, jf. dog § 99 f:

- 1) En kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og -strategi, herunder
 - a) virksomhedens forretningsmodels og -strategis modstandsdygtighed over for risici i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål,
 - b) virksomhedens muligheder vedrørende bæredygtighedsspørgsmål,
 - c) virksomhedens eventuelle planer, herunder gennemførelsestiltag og hertil hørende finansierings- og investeringsplaner for at sikre, at dens forretningsmodel og -strategi er forenelige med Parisaftalen inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer vedtaget den 12. december 2015 og med målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og, hvor det er relevant, virksomhedens eksponering for kul-, olie- og gasrelaterede aktiviteter,
 - d) hvordan virksomhedens forretningsmodel og -strategi tager hensyn til virksom-

hedens interessenters interesser og til virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og

- e) hvordan virksomhedens strategi er blevet gennemført med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål.
- 2) En beskrivelse af de tidsfæstede mål vedrørende bæredygtighed, som virksomheden har fastsat, herunder, hvor det er relevant, absolutte mål for reduktion af drivhusgasemission i hvert fald for 2030 og 2050, en beskrivelse af virksomhedens fremskridt med hensyn til at nå disse mål og en tilkendegivelse af, hvorvidt virksomhedens mål vedrørende miljømæssige faktorer er baseret på videnskabelig dokumentation.
- 3) En beskrivelse af den rolle, som virksomhedens ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6, spiller med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, og en beskrivelse af dens ekspertise og færdigheder med henblik på at varetage denne rolle eller den mulighed, den har for at anvende bistand på dette område.
- 4) En beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål.
- 5) Oplysninger om, hvorvidt der foreligger incitamentsordninger forbundet med bæredygtighedsspørgsmål, som tilbydes medlemmer af virksomhedens ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6.
- 6) En beskrivelse af
 - a) due diligence-procedurer, der er gennemført af virksomheden med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål og, hvor det er relevant, i tråd med anden lovgivning, som stiller krav til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure,
 - b) de væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger vedrørende virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde, og tiltag til at identificere og overvåge disse indvirkninger og andre negative indvirkninger, som virksomheden er påkrævet at identificere i henhold til anden lovgivning for virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure, og

hedens interessenters interesser og til virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og

- e) hvordan virksomhedens strategi er blevet gennemført med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål.
- 2) En beskrivelse af de tidsfæstede mål vedrørende bæredygtighed, som virksomheden har fastsat, herunder, hvor det er relevant, absolutte mål for reduktion af drivhusgasemission i hvert fald for 2030 og 2050, en beskrivelse af virksomhedens fremskridt med hensyn til at nå disse mål og en tilkendegivelse af, hvorvidt virksomhedens mål vedrørende miljømæssige faktorer er baseret på videnskabelig dokumentation.
- 3) En beskrivelse af den rolle, som virksomhedens ledelse spiller med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, og en beskrivelse af dens ekspertise og færdigheder med henblik på at varetage denne rolle eller den mulighed, den har for at anvende bistand på dette område.
- 4) En beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål.
- 5) Oplysninger om, hvorvidt der foreligger incitamentsordninger forbundet med bæredygtighedsspørgsmål, som tilbydes medlemmer af virksomhedens ledelse.
- 6) En beskrivelse af
 - a) due diligence-procedurer, der er gennemført af virksomheden med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål og, hvor det er relevant, i tråd med anden lovgivning, som stiller krav til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure,
 - b) de væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger vedrørende virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde, og tiltag til at identificere og overvåge disse indvirkninger og andre negative indvirkninger, som virksomheden er påkrævet at identificere i henhold til anden lovgivning for virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure, og

- c) eventuelle tiltag, der er taget af virksomheden for at forebygge, afbøde, afhjælpe eller standse aktuelle eller potentielle negative indvirkninger, og resultatet af sådanne tiltag.
- 7) En beskrivelse af de væsentligste risici for virksomheden vedrørende bæredygtighedsspørgsmål, herunder en beskrivelse af virksomhedens væsentligste afhængigheder, for så vidt angår disse spørgsmål, og hvordan virksomheden styrer disse risici.
- 8) Indikatorer, som er relevante for oplysningerne i nr. 1-7.

Stk. 3. Oplysningerne i stk. 2 skal omfatte oplysninger vedrørende kort-, mellem- og langsigtede tidshorisonter, alt efter hvad der er relevant.

Stk. 4. Oplysninger efter stk. 1-3 skal, hvor det er relevant, indeholde oplysninger om virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde. Oplysninger efter stk. 1-3 skal endvidere indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på andre oplysninger, der er medtaget, jf. § 99, og beløb, der er anført i årsregnskabet.

Stk. 5. Virksomheden kan i særlige tilfælde undlade at give oplysninger efter stk. 2-4, hvis offentliggørelse af de pågældende oplysninger kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister. Undlader virksomheden at give oplysninger, jf. 1. pkt., må dette dog ikke forhindre, at rapporteringen giver en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat og situation og virksomhedens aktivitets påvirkning af de forhold, der er nævnt i stk. 1. Undlader virksomheden at give oplysninger, jf. 1. pkt., skal virksomheden oplyse dette i sin rapportering

Stk. 6. Oplysninger, der efter stk. 1-5 skal medtages i bæredygtighedsrapporteringen, skal afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger

- c) eventuelle tiltag, der er taget af virksomheden for at forebygge, afbøde, afhjælpe eller standse aktuelle eller potentielle negative indvirkninger, og resultatet af sådanne tiltag.
- 7) En beskrivelse af virksomhedens væsentligste risici, herunder afhængigheder, vedrørende bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan virksomheden styrer disse.
- 8) Indikatorer, som er relevante for oplysningerne i nr. 1-7.

Stk. 4. Oplysningerne i stk. 3 skal omfatte oplysninger vedrørende kort-, mellem- og langsigtede tidshorisonter, alt efter hvad der er relevant.

Stk. 5. Oplysninger efter stk. 2-4 skal, hvor det er relevant, indeholde oplysninger om virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde. Oplysningerne efter 1. pkt. kan baseres på skøn eller data indhentet i værdikæden, forudsat at den valgte metode sikrer den mest retvisende rapportering. Oplysninger fra virksomhedens værdikæde skal indhentes i overensstemmelse med § 99 b.

Stk. 6. Oplysninger efter stk. 2-4 skal indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på andre oplysninger, der er medtaget i ledelsesberetningen, jf. § 99, og beløb, der er anført i årsregnskabet.

Stk. 7. Oplysninger, der efter stk. 2-6 skal medtages i bæredygtighedsrapporteringen, skal afgives i overensstemmelse med den til enhver tid relevante standard for bæredygtighedsrapportering som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, herunder i delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til direktivet.

Stk. 8. Virksomheden kan undlade at medtage en bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 1, når virksomheden i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke længere overskrider en nettoomsætning på 3.530 mio. kr. eller et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 1.000.

for visse virksomhedsformer, herunder i delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til direktivet. Henvises der til internationale retningslinjer, protokoller el.lign. vedrørende bæredygtighedsrapportering i de i 1. pkt. omtalte standarder, vil disse være gældende, uanset at de ikke foreligger på dansk.

Stk. 7. En dattervirksomhed kan undlade at medtage oplysninger efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis modervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern. Er en dattervirksomheds modervirksomhed etableret i et land uden for EU/EØS, kan dattervirksomheden undlade at medtage oplysningerne efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis dattervirksomheden er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering efter stk. 11. En dattervirksomhed som nævnt i 2. pkt. kan endvidere undlade at medtage oplysningerne efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis dens modervirksomhed medtager oplysningerne i sin konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. dog stk. 9, og hvis bæredygtighedsrapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering.

Stk. 8. Anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, 1. pkt., skal dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde oplysning om

- 1) navn og hjemsted på den modervirksomhed, der rapporterer oplysninger på koncernniveau i overensstemmelse med stk. 1-6 eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering som fastsat i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder,
- 2) url-adresse på modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning, jf. stk. 7, 1. pkt., eller i givet fald på dens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og på erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. § 135 c, eller på erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 9, nr. 2, og
- 3) at dattervirksomheden er undtaget fra bestemmelserne i stk. 1-6.

Stk. 9. For virksomheder, som udarbejder konsolideret bæredygtighedsrapportering, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 2-7 gives for koncernen som helhed, jf. dog § 128, stk. 5.

Stk. 10. En modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, og opfylder betingelserne i § 111, stk. 2, er undtaget fra at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, hvis dattervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 2-7 i sin ledelsesberetning. Herudover er en modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, og som opfylder betingelserne i § 111, stk. 3, undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis den dattervirksomhed, der udarbejder det i § 111, stk. 3, nr. 1, nævnte reviderede koncernregnskab, opfylder oplysningskravene efter stk. 2-7 i sin konsoliderede ledelsesberetning eller anvender undtagelsen i § 128, stk. 3.

Stk. 11. Stk. 1-10 finder ikke anvendelse for en alternativ investeringsfond som defineret i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.«

Stk. 9. Anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, og er dattervirksomhedens modervirksomhed hjemmehørende i et land uden for EU/EØS,

- 1) skal dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde oplysninger som nævnt i stk. 8,
- 2) skal dattervirksomheden sammen med sin egen årsrapport indsende modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og erklæringen om bæredygtighedsrapporteringen i overensstemmelse med § 138 til Erhvervsstyrelsen og
- 3) skal de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer vedrørende aktiviteter udført af dattervirksomheden, herunder dens dattervirksomheder, være indeholdt i dattervirksomhedens ledelsesberetning eller være indeholdt i modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering.

Stk. 10. For virksomheder, som udarbejder konsolideret bæredygtighedsrapportering, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-6 gives for koncernen som helhed, jf. dog § 128, stk. 4.

Stk. 11. En dattervirksomhed, hvis modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS, er, jf. stk. 7, 2. pkt., indtil den 6. januar 2030 undtaget fra pligten i stk. 1, hvis dattervirksomheden og dens dattervirksomheder er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering, som er udarbejdet af en anden dattervirksomhed inden for EU/EØS, og som opfylder betingelserne i 3. pkt. En bæredygtighedsrapportering efter 1. pkt. kan indeholde oplysninger efter artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og skal da omfatte de aktiviteter, der udføres af alle modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, som er omfattet af forordningen. En bæredygtighedsrapportering efter 1. pkt. skal

- 1) omfatte alle modervirksomhedens dattervirksomheder i EU/EØS, der har pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering efter stk. 1-6 eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU-/EØS-land,

- 2) være udarbejdet i overensstemmelse med stk. 1-6, jf. stk. 10, eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU-/EØS-land,
- 3) være udarbejdet af en anden koncernforbundet dattervirksomhed inden for EU/EØS, som er den af modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, der i mindst 1 af de foregående 5 regnskabsår på et konsolideret grundlag havde den største omsætning inden for EU/EØS, og
- 4) offentliggøres i overensstemmelse med § 138 eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU-/EØS-land.

Stk. 12. En modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, som undlader at udarbejde koncernregnskab i medfør af § 111, stk. 2, er undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis dattervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning. Herudover er en modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, som undlader at udarbejde koncernregnskab i medfør af § 111, stk. 3, undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis den dattervirksomhed, der udarbejder det i § 111, stk. 3, nr. 1, nævnte reviderede koncernregnskab, opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning.

Stk. 13. Stk. 1-12 finder ikke anvendelse for en alternativ investeringsfond som defineret i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Stk. 14. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at stk. 1, 1. pkt., ikke finder anvendelse for virksomheder, for så vidt angår regnskabsår, der er påbegyndt mellem den 1. januar 2025 og den 31. december 2026, og om anvendelse af § 99 a som affattet ved lov nr. 1716 af 27. december 2018 og regler udstedt i medfør af stk. 9 og 10 i denne bestemmelse for disse virksomheder. Disse regler kan kun omfatte virksomheder, som efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer fra den 1. januar 2027 ikke er omfattet af krav om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 15. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at for virksomheder, der undtages fra stk. 1, 1. pkt., og som før tidspunktet for ikrafttrædel-

se af stk. 14 har valgt en eller flere revisorer eller uafhængige erklæringsudbydere, jf. § 149 a, stk. 1, i selskabsloven, § 11, stk. 1, i erhvervsvirksomhedsloven eller § 75 a, 1. og 2. pkt., i lov om erhvervsdrivende fonde, til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, kræver afregistrering af den eller de valgte revisorer eller den eller de valgte uafhængige erklæringsudbydere ikke særskilt vedtagelse.

8. § 99 b ophæves.

9. § 99 b affattes således:

»Værdikædebegrænsning ved bæredygtighedsrapportering

§ 99 b. For store virksomheder, jf. § 7, stk. 2, nr. 3, der er i regnskabsklasse C, jf. § 7, stk. 1, nr. 3, har § 99, stk. 2, og § 99 a først virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2027 eller senere. Det samme gælder for store virksomheder, jf. § 7, stk. 2, nr. 3, der er i regnskabsklasse D, jf. § 7, stk. 1, nr. 4, og som på balancetidspunktet havde et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret på 500 eller mindre. For regnskabsår, der er påbegyndt før den 1. januar 2027, finder § 99 a og regler udstedt i medfør af § 99 a, stk. 9 og 10, som affattet ved lov nr. 1716 af 27. december 2018 anvendelse.

Stk. 2. For små og mellemstore virksomheder, jf. § 7, stk. 2, nr. 1 og 2, der er i regnskabsklasse D, jf. § 7, stk. 1, nr. 4, har § 99, stk. 2, og § 99 a først virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2028 eller senere. For regnskabsår, der er påbegyndt før den 1. januar 2028, finder § 99 a og regler udstedt i medfør af § 99 a, stk. 9 og 10, som affattet ved lov nr. 1716 af 27. december 2018 anvendelse.

Stk. 3. Uanset stk. 1, 3. pkt., og stk. 2, 2. pkt., kan virksomheder, der er omfattet af stk. 1 og 2, for regnskabsår, der begynder før den 1. januar

§ 99 b. En beskyttet virksomhed kan nægte at give oplysninger til en rapporterende virksomhed ved en anmodning med henblik på bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a, hvis oplysningerne ikke er indeholdt i den frivillige standard. Ved beskyttet virksomhed forstås en virksomhed, som på balancetidspunktet ikke overskrider et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede på 1.000 i løbet af det foregående regnskabsår. Ved en rapporterende virksomhed forstås en virksomhed omfattet af § 99 a, stk. 1, og som indhenter oplysninger fra dens værdikæde, jf. § 99 a, stk. 5, 3. pkt. Ved frivillig standard forstås den til enhver tid relevante standard for frivillig bæredygtighedsrapportering som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, herunder i delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til direktivet.

Stk. 2. En rapporterende virksomhed kan lægge til grund, at en virksomhed er en beskyttet virksomhed, når den erklærer sig herom. 1. pkt. gælder dog ikke, når den rapporterende virksomhed ved, eller med rimelighed kan forventes at vide, at erklæringen er åbenlyst forkert.

Stk. 3. Hvis en rapporterende virksomhed med henblik på bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a, stk. 2-7, direkte eller indirekte anmoder en

2028, vælge at udarbejde deres bæredygtighedsrapportering efter § 99 a.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse på modervirksomheder, som aflægger koncernregnskab. Ved opgørelse af antal heltidsbeskæftigede, jf. stk. 1, 2. pkt., anvendes antallet af heltidsbeskæftigede i koncernen som helhed.

Stk. 5. For virksomheder, der er omfattet af stk. 1, som før den 31. december 2025 har valgt en eller flere revisorer eller uafhængige erklæringsudbydere, jf. § 149 a, stk. 1, i selskabsloven, § 11, stk. 1, i erhvervsvirksomhedsloven eller § 75 a, 1. og 2. pkt., i lov om erhvervsdrivende fonde, til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, kræver afregistrering af den eller de valgte revisorer eller uafhængige erklæringsudbydere ikke særskilt vedtagelse.

Stk. 6. Ved afregistrering efter stk. 5 finder § 149 a, stk. 2 og 3, i selskabsloven, § 11, stk. 2, og § 19 i erhvervsvirksomhedsloven og § 75 a, 3. pkt., i lov om erhvervsdrivende fonde, ikke anvendelse.

Stk. 7. Afregistrering efter stk. 5 kan ikke foretages efter førstkommende ordinære generalforsamling eller lignende møde i et tilsvarende godkendelsesorgan, som er afholdt den 31. december 2025 eller senere.

§ 99 c. Store virksomheder med aktivitet inden for efterforskning, prospektering, opdagelse, udvikling og udvinding af mineral-, olie- og naturgasforekomster m.v. eller skovning af primærskove, skal supplere ledelsesberetningen med en be-

beskyttet virksomhed om oplysninger, der ikke er indeholdt i den frivillige standard, skal den beskyttede virksomhed oplyses om

- 1) hvilke af oplysningerne, der ikke er indeholdt i den frivillige standard, og
- 2) den beskyttede virksomheds ret til at afslå at give disse oplysninger, jf. stk. 1, 1. pkt.

Stk. 4. Ved etablering af kontrakter eller aftaler med henblik på bæredygtighedsrapportering i henhold til § 99 a, stk. 2 -7, må den rapporterende virksomhed ikke kræve, at en beskyttet virksomhed skal give oplysninger, der ikke er indeholdt i den frivillige standard. De dele af kontrakter eller aftaler, der er i strid med 1. pkt., er ikke bindende. Dette berører ikke gyldigheden af kontraktens eller aftalens øvrige indhold.

Stk. 5. Stk. 1, 1. pkt., og stk. 3 og 4, omfatter ikke anmodninger om oplysninger til andre formål end bæredygtighedsrapportering, herunder anmodninger med henblik på at opfylde EU-krav om at gennemføre en due diligence-proces.

Stk. 6. Uanset stk. 1, 1. pkt., og stk. 3 og 4, kan enhver virksomhed i værdikæden nægte at give oplysninger, der er indeholdt i den frivillige standard, til en rapporterende virksomhed ved en anmodning med henblik på bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a.«

10. § 99 c ophæves, og i stedet indsættes:

»Redegørelse for fremskaffelse af værdikædeoplysninger ved bæredygtighedsrapportering

§ 99 c. En virksomhed, som i ledelsesberetningen skal give oplysninger om dens værdikæde, jf. § 99 a, stk. 5, skal i tilfælde, hvor ikke alle de nødvendige oplysninger om værdikæden foreligger, redegøre for

retning om betalinger til myndigheder, jf. dog stk. 4. Med myndigheder forstås i denne forbindelse enhver national, regional eller lokal myndighed i Danmark eller i udlandet, herunder en tjenestegren, et organ eller en virksomhed, der er kontrolleret af den pågældende myndighed på samme måde, som en dattervirksomhed er kontrolleret af en modervirksomhed.

Stk. 2. Beretningen skal indeholde følgende oplysninger vedrørende betalinger, som er foretaget i regnskabsåret, jf. dog stk. 4, 6 og 7:

- 1) De samlede betalinger foretaget til hver myndighed.
- 2) De samlede beløb pr. type af betaling til hver myndighed vedrørende
 - a) produktionsrettigheder,
 - b) skatter og afgifter på virksomhedens indtægt, produktion eller overskud, bortset fra skatter og afgifter på forbrug,
 - c) royalties,
 - d) udbytte,
 - e) underskrifts-, opdagelses- og produktionsbonusser,
 - f) licensafgifter, lejeafgifter, adgangsgebyrer og andre vederlag for licenser eller koncessioner og
 - g) betalinger for forbedringer af infrastruktur.

Stk. 3. Når betalingerne er henført til et bestemt projekt, skal der tillige gives oplysninger om de samlede beløb pr. type af betaling som nævnt i stk. 2, nr. 2, der er foretaget til hvert enkelt projekt. Endvidere skal de samlede betalinger til hvert enkelt projekt oplyses.

Stk. 4. Virksomheden kan undlade at medtage en betaling på under 750.000 kr. i beretningen. Det gælder, uanset om betalingen er foretaget som en enkeltstående betaling eller som en række med hinanden forbundne betalinger, når den samlede række af betalinger ikke udgør over 750.000 kr. i regnskabsåret.

- 1) de bestræbelser, den gør for at fremskaffe de nødvendige oplysninger om værdikæden,
- 2) grundene til, at ikke alle de nødvendige oplysninger er blevet fremskaffet, og
- 3) dens planer for fremskaffelse af de nødvendige oplysninger i fremtiden.

Stk. 2. Stk. 1 finder kun anvendelse for de tre første regnskabsår, hvor en virksomhed er underlagt krav om bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a, stk. 1.«

Stk. 5. Beretningen om betalinger til myndigheder skal gives i tilknytning til ledelsesberetningen. Virksomheden kan dog i stedet vælge at give beretningen om betalinger til myndigheder

- 1) i en supplerende beretning til årsrapporten, jf. § 14, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 9 eller
- 2) på virksomhedens hjemmeside, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 9.

Stk. 6. For virksomheder, som udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-3 gives for koncernen som helhed.

Stk. 7. En virksomhed, som er omfattet af stk. 1, og som er en dattervirksomhed af en modervirksomhed, der henhører under lovgivningen i et EU-/EØS-land, kan undlade selv at udarbejde en beretning om betalinger til myndigheder, i det omfang de efter stk. 1-3 krævede oplysninger indgår i modervirksomhedens beretning om betalinger til myndigheder.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om, at virksomheder, der er omfattet af stk. 1 eller § 128 a, stk. 1, og som udarbejder og offentliggør en beretning om betalinger til myndigheder, som vurderes at svare til kravene i denne lov, fritages for kravene i stk. 1-7. Fritagelsen omfatter dog ikke forpligtelsen til at offentliggøre den pågældende beretning.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om offentliggørelse af beretningen om betalinger til myndigheder i en supplerende beretning til årsrapporten og nærmere regler om revisors pligter i forhold til de oplysninger, som offentliggøres heri, jf. stk. 5, nr. 1. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om offentliggørelse af beretningen om betalinger til myndigheder på virksomhedens hjemmeside, herunder regler om virksomhedens opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og om revisors pligter i forbindelse hermed, jf. stk. 5, nr. 2.

11. § 99 d ophæves.

12. § 99 d affattes således:

§ 99 d. Store virksomheder, som har en politik for dataetik, skal supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for virksomhedens politik for dataetik. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om virksomhedens arbejde med og politik for dataetiske spørgsmål. Har virksomheden ikke en politik for dataetik, skal ledelsesberetningen indeholde en redegørelse med forklaring af baggrunden herfor.

Stk. 2. For virksomheder, som udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1 gives for koncernen som helhed.

Stk. 3. En dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysningerne i sin ledelsesberetning, hvis en modervirksomhed opfylder oplysningskravene efter stk. 1. Anvendes undtagelsen i 1. pkt., skal dattervirksomheden oplyse dette, herunder hvilken modervirksomhed der har medtaget redegørelsen, og hvor denne er offentliggjort.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om, at redegørelsen ikke skal medtages i ledelsesberetningen, hvis ledelsesberetningen indeholder en henvisning til virksomhedens hjemmeside, hvor redegørelsen er offentliggjort, og om revisors pligter i forbindelse med de oplysninger, som offentliggøres på hjemmesiden.

»Undtagelse for dattervirksomheder fra pligten til bæredygtighedsrapportering

§ 99 d. En dattervirksomhed, hvis modervirksomhed har hjemsted i et EU-/EØS-land, kan undlade at medtage oplysninger efter § 99 a, stk. 2-7, hvis modervirksomheden opfylder disse oplysningskrav i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern.

Stk. 2. Anvender en dattervirksomhed undtagelsen i stk. 1, skal dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde

- 1) oplysning om, at dattervirksomheden er undtaget fra bestemmelserne i § 99 a, stk. 2-7,
- 2) navn og hjemsted på den modervirksomhed, der rapporterer oplysninger på koncernniveau i overensstemmelse med § 99 a, stk. 2-7, og
- 3) url-adresse på modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning eller i givet fald på den konsoliderede bæredygtighedsrapportering og den tilhørende erklæring om bæredygtighedsrapportering i henhold til § 135 c eller anden lovgivning, der gennemfører artikel 34, stk. 1, 2. afsnit, litra aa, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Dattervirksomheden kan undlade at medtage oplysningen i henhold til stk. 2, nr. 3, og i stedet indsende modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og erklæringen om bæredygtighedsrapporteringen, sammen med sin egen årsrapport i overensstemmelse med § 138.«

13. Efter § 99 d indsættes:

»§ 99 e. En dattervirksomhed, hvis modervirksomhed har hjemsted i et land uden for EU/EØS, kan undlade at medtage oplysninger efter § 99 a, stk. 2-7, hvis modervirksomheden opfylder disse oplysningskrav i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern, og hvis bæredygtighedsrapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse med den i § 99 a, stk. 7, nævnte standard eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med denne standard.

Stk. 2. Anvender en dattervirksomhed undtagelsen i stk. 1, skal dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde

- 1) oplysning om, at dattervirksomheden er undtaget fra bestemmelserne i § 99 a, stk. 2-7,
- 2) navn og hjemsted på den modervirksomhed, der rapporterer oplysninger på koncernniveau i overensstemmelse med stk. 1,
- 3) url-adresse på modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning eller i givet fald på den konsoliderede bæredygtighedsrapportering og den tilhørende erklæring om bæredygtighedsrapportering afgivet af en person eller virksomhed, der er autoriseret hertil i henhold til den nationale lovgivning, hvorunder modervirksomheden, henhører, og
- 4) de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer vedrørende aktiviteter udført af dattervirksomheden, herunder dens dattervirksomheder, enten være indeholdt i dattervirksomhedens ledelsesberetning eller i modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering.

Stk. 3. Dattervirksomheden skal indsende modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og erklæringen om bæredygtighedsrapporteringen sammen med sin egen årsrapport i overensstemmelse med § 138.

Undladelse af oplysninger om forretningshemmeligheder m.v. ved bæredygtighedsrapportering

§ 99 f. Ved rapportering af oplysninger efter § 99 a, stk. 2-7, kan virksomheder undlade følgende oplysninger, jf. dog stk. 2 og 3:

- 1) I særlige tilfælde, oplysninger, hvis offentliggørelse kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden.
- 2) Forretningshemmeligheder som defineret i § 2, nr. 1, i lov om forretningshemmeligheder.
- 3) Klassificerede informationer som defineret i artikel 2, nr. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et instrument til styrkelse af den europæiske forsvarsindustri gennem fælles indkøb (EDIRPA).
- 4) Øvrige oplysninger, der skal beskyttes mod uautoriseret adgang eller offentliggørelse som følge af forpligtelser, der er fastsat i andre EU-retsakter eller i national regulering, for at beskytte en fysisk persons privatliv eller sikkerhed eller en juridisk persons sikkerhed.

Stk. 2. Undlader virksomheden oplysninger i henhold til stk. 1, skal virksomheden oplyse dette i sin rapportering. Virksomheden skal for hvert regnskabsår på balancedagen revurdere om betingelserne for undladelse, jf. stk. 1, nr. 1-4, fortsat er opfyldt.

Stk. 3. Virksomheden kan kun undlade oplysninger i medfør af stk. 1, nr. 1, hvis virksomheden har fastslået, at det ikke er muligt at give oplysningerne på anden vis, hvorved virksomheden kan opfylde kravene i § 99 a, stk. 2-7, uden i væsentlig grad at skade virksomheden. Undlader virksomheden oplysninger i henhold til stk. 1, nr. 1, skal den dog sikre, at rapporteringen giver en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat og situation samt hvordan virksomhedens aktiviteter påvirker forholdene, der er nævnt i § 99 a, stk. 2.

Beretning om betaling til myndigheder vedrørende udvinding og skovning m.v.

§ 99 g. Store virksomheder med aktivitet inden for efterforskning, prospektering, opdagelse, udvikling og udvinding af mineral-, olie- og naturgasforekomster m.v. eller skovning af primærskove, skal supplere ledelsesberetningen med en beretning om betalinger til myndigheder, jf. dog stk. 4.

Stk. 2. Beretningen skal indeholde følgende oplysninger vedrørende betalinger, som er foretaget i regnskabsåret, jf. dog stk. 4, 6 og 7:

- 1) De samlede betalinger foretaget til hver myndighed.
- 2) De samlede beløb pr. type af betaling til hver myndighed vedrørende
 - a) produktionsrettigheder,
 - b) skatter og afgifter på virksomhedens indtægt, produktion eller overskud, bortset fra skatter og afgifter på forbrug,
 - c) royalties,
 - d) udbytte,
 - e) underskrifts-, opdagelses- og produktionsbonusser,
 - f) licensafgifter, lejeafgifter, adgangsgebyrer og andre vederlag for licenser eller koncessioner og
 - g) betalinger for forbedringer af infrastruktur.

Stk. 3. Når betalingerne er henført til et bestemt projekt, skal der tillige gives oplysninger om de samlede beløb pr. type af betaling som nævnt i stk. 2, nr. 2, der er foretaget til hvert enkelt projekt. Endvidere skal de samlede betalinger til hvert enkelt projekt oplyses.

Stk. 4. Virksomheden kan undlade at medtage en betaling på under 750.000 kr. i beretningen. Det gælder, uanset om betalingen er foretaget som en enkeltstående betaling eller som en række med hinanden forbundne betalinger, når den samlede række af betalinger ikke udgør over 750.000 kr. i regnskabsåret.

Stk. 5. Beretningen om betalinger til myndigheder skal gives i tilknytning til ledelsesberetningen. Virksomheden kan dog i stedet vælge at give beretningen om betalinger til myndigheder

- 1) i en supplerende beretning til årsrapporten, jf. § 14, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 9 eller
- 2) på virksomhedens hjemmeside, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 9.

Stk. 6. For virksomheder, som udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-3 gives for koncernen som helhed.

Stk. 7. En virksomhed, som er omfattet af stk. 1, og som er en dattervirksomhed af en modervirksomhed, der har hjemsted i et EU-/EØS-land, kan undlade selv at udarbejde en beretning om betalinger til myndigheder, i det omfang de efter stk. 1-3 krævede oplysninger indgår i modervirksomhedens beretning om betalinger til myndigheder.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om, at virksomheder, der er omfattet af stk. 1 eller § 128 a, stk. 1, og som udarbejder og offentliggør en beretning om betalinger til myndigheder, som vurderes at svare til kravene i denne lov, fritages for kravene i stk. 1-7. Fritagelsen omfatter dog ikke forpligtelsen til at offentliggøre den pågældende beretning.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om offentliggørelse af beretningen om betalinger til myndigheder i en supplerende beretning til årsrapporten og nærmere regler om revisors pligter i forhold til de oplysninger, som offentliggøres heri, jf. stk. 5, nr. 1. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om offentliggørelse af beretningen om betalinger til myndigheder på virksomhedens hjemmeside, herunder regler om virksomhedens opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og om revisors pligter i forbindelse hermed, jf. stk. 5, nr. 2.«

§ 102. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Uanset stk. 3 finder § 99, stk. 2, og § 99 a ikke anvendelse for virksomheder, som opfylder størrelsesgrænserne for mikrovirksomheder, jf. § 22 a, stk. 1. Uanset stk. 3 finder bestemmelserne i § 99 a, stk. 7-9, ikke anvendelse for store virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS.

Stk. 8-9. ---

14. § 102, stk. 7, ophæves.

Stk. 8 og 9 bliver herefter stk. 7 og 8.

§ 107 e. Små og mellemstore virksomheder, der er omfattet af § 99 a, kan begrænse deres bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med standarderne for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29 c i Europa-Parlamentets og

15. § 107 e ophæves.

Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer til følgende oplysninger:

- 1) En kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og -strategi.
- 2) En beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål.
- 3) Virksomhedens væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger på bæredygtighedsspørgsmål og eventuelle tiltag, der er taget for at identificere, overvåge, forebygge, afbøde eller afhjælpe sådanne aktuelle eller potentielle negative indvirkninger.
- 4) De væsentligste risici for virksomheden vedrørende bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan virksomheden håndterer disse risici.
- 5) Nøgleindikatorer, som er nødvendige for oplysningerne i nr. 1-4.

§ 128. ---

Stk. 2. §§ 76 a, 77, 99, 99 a, 99 d, 100 og 101 finder tilsvarende anvendelse. Oplysninger efter § 99, stk. 1, nr. 7, kan dog undlades. For koncerner i regnskabsklasse D finder § 99 a kun anvendelse, hvis koncernen opfylder størrelsesgrænserne for store virksomheder, jf. § 7, stk. 2, nr. 3.

Stk. 3-4. ---

Stk. 5. Er modervirksomheden omfattet af reglerne i regnskabsklasse D, finder §§ 107, 107 b og 107 d tilsvarende anvendelse på koncernens ledelsesberetning, jf. dog stk. 7.

Stk. 6. ---

Stk. 7. Modervirksomhedens og koncernens ledelsesberetninger kan sammendrages, hvis det uden vanskeligheder er muligt at finde de af den lov krævede oplysninger, der ikke er blevet overflødige som følge af sammendraget, jf. dog § 22, stk. 4, § 78, stk. 6, og § 102, stk. 9. Oplysningerne efter § 107 b for henholdsvis modervirksomheden og koncernen skal gives samlet. 2. pkt.

16. I § 128, stk. 2, 1. pkt., udgår »99 d«, og 3. pkt., ophæves.

17. I § 128 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. § 99 a finder ikke anvendelse, når modervirksomheden er en investeringsholdingvirksomhed, jf. bilag 1, B, nr. 7, og investeringsholdingvirksomhedens dattervirksomheder har forretningsmodeller og aktiviteter, der er uafhængige af hinanden.«

Stk. 3 til 7, bliver herefter til stk. 4 til 8.

18. I § 128, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »jf. dog stk. 7« til: »jf. dog stk. 8«.

19. I § 128, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt., ændres »§ 102, stk. 9.« til: »§ 102, stk. 8.«

finder tilsvarende anvendelse på statslige aktieselskaber, jf. § 107 c.

20. I § 128 indsættes som stk. 9-11:

»*Stk. 9.* Modervirksomheder omfattet af § 99 a, stk. 1, kan ved overtagelse af en virksomhed, undlade at medtage oplysninger efter § 99 a, stk. 2-7, vedrørende den erhvervede virksomhed for det regnskabsår, hvori overtagelsen finder sted.

Stk. 10. Modervirksomheder omfattet af § 99 a, stk. 1, kan ved afhændelse eller lukning af en dattervirksomhed, undlade at medtage oplysninger efter § 99 a, stk. 2-7, vedrørende denne dattervirksomhed for det regnskabsår, hvori afhændelsen eller lukningen finder sted.

Stk. 11. Uanset stk. 9 og 10, skal der oplyses om enhver væsentlig hændelse, der påvirkede en erhvervet virksomhed, jf. stk. 9, eller en afhændet eller lukket dattervirksomhed, jf. stk. 10, hvis hændelsen har betydning for virksomheden i løbet af regnskabsåret og har indvirkning på koncernens bæredygtighedsspørgsmål eller for dennes risici og muligheder forbundet hermed.«

§ 128 a. Store modervirksomheder, som er omfattet af § 7, stk. 2, nr. 3, modervirksomheder omfattet af regnskabsklasse D og modervirksomheder, som har en dattervirksomhed omfattet af § 109, stk. 2, nr. 1-3, skal udarbejde beretning om betalinger til myndigheder, jf. § 99 c, stk. 2, hvis virksomheden selv eller en dattervirksomhed har aktiviteter, som er omfattet af § 99 c, stk. 1. Beretningen skal gives, som om de konsoliderede virksomheder tilsammen var én virksomhed.

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. En modervirksomhed, der har aktiviteter omfattet af § 99 c, stk. 1, kan undlade at udarbejde beretning efter stk. 1, hvis den selv er en dattervirksomhed af en højere modervirksomhed, der henhører under lovgivningen i et EU-/EØS-land.

Stk. 5. ---

§ 135. Kun revisorer, som er godkendt i henhold til revisorloven, kan afgive erklæringer på årsregnskaber og koncernregnskaber, som er om-

21. I § 128 a, stk. 1 og 4, ændres »99 c« til: »99 g«.

22. I § 135 b, stk. 1, 1. pkt., ændres »på årsregnskaber og koncernregnskaber« til: »om årsregnskaber og koncernregnskaber«.

fattet af § 135, stk. 1, 1. pkt., og stk. 5, og afgive en udtalelse om ledelsesberetningen m.v., jf. § 135, stk. 7, 3. og 4. pkt. Bestemmelsen i 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis en virksomhed, som er fritaget for revisionspligt efter § 135, stk. 1, 3. pkt., eller erklæringspligt efter § 135, stk. 5, vælger at lade sit årsregnskab revidere eller vælger at lade en revisor udføre andet arbejde, som medfører afgivelse af en erklæring til årsrapporten jf. dog stk. 2.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Ved revision af årsrapporter, som skal udarbejdes efter reglerne for regnskabsklasse D, skal mindst én revisor være statsautoriseret revisor.

Stk. 4-8. ---

§ 137 k. En dattervirksomhed, der er omfattet af § 99 a, og som indgår i en koncern, hvis samlede nettoomsætning i EU i hvert af de seneste 2 på hinanden følgende regnskabsår overstiger 150 mio. euro, og hvor den øverste modervirksomhed ikke er underlagt lovgivningen i et EU-/EØS-land, skal på vegne af den øverste modervirksomhed udarbejde en bæredygtighedsrapport i overensstemmelse med kravene til bæredygtighedsrapportens indhold og offentliggørelse i §§ 137 m og 137 n og lade rapporten forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring herom i henhold til lovgivningen i det pågældende land, medmindre den øverste modervirksomhed har udarbejdet en bæredygtighedsrapport på koncernniveau, jf. stk. 3, der opfylder kravene i § 137 m.

Stk. 2. Har dattervirksomheden ikke de nødvendige oplysninger til brug for udarbejdelsen af bæredygtighedsrapporten, skal den anmode dens øverste modervirksomhed om at afgive oplysningerne til brug herfor.

23. I § 135 b, stk. 3, ændres »årsrapporter« til: »årsregnskaber og koncernregnskaber«.

24. §§ 137 k og 137 l affattes således:

»**§ 137 k.** En dattervirksomhed, der indgår i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed ikke har hjemsted i et EU-/EØS-land, skal på vegne af den øverste modervirksomhed, jf. dog stk. 6-8, udarbejde en bæredygtighedsrapport i overensstemmelse med §§ 137 m og 137 n, hvis

- 1) dattervirksomhedens nettoomsætning i det foregående regnskabsår overskrider 1.494 mio. kr., og
- 2) koncernens samlede nettoomsætning i EU i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider 450 mio. euro.

Stk. 2. Bæredygtighedsrapporten skal forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, afgivet af en godkendt revisor eller uafhængig erklæringsudbyder, eller en person eller virksomhed der er autoriseret hertil i henhold til den

Stk. 3. Udarbejder den øverste modervirksomhed en bæredygtighedsrapport på koncernniveau, skal modervirksomheden forsyne bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring herom i henhold til lovgivningen i det pågældende land.

Stk. 4. Afgiver den øverste modervirksomhed ikke oplysningerne, jf. stk. 2, skal dattervirksomheden udarbejde bæredygtighedsrapporten, jf. stk. 1, på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af, har indhentet eller erhvervet, og afgive en erklæring om, at den øverste modervirksomhed ikke har efterkommet anmodningen om at afgive oplysninger til brug for udarbejdelsen af bæredygtighedsrapporten. Forsyner modervirksomheden ikke bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 3, skal dattervirksomheden afgive en erklæring om, at modervirksomheden ikke har forsynet bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 5. Den i stk. 1 omhandlede dattervirksomheds ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6, har ansvaret for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at dattervirksomhedens bæredygtighedsrapport udarbejdes i overensstemmelse med stk. 1-4, og at denne rapport indsendes i overensstemmelse med § 137 n, stk. 1 eller 2.

ationale lovgivning, hvorunder den øverste modervirksomhed henhører.

Stk. 3. Har dattervirksomheden ikke de nødvendige oplysninger, skal den anmode sin øverste modervirksomhed om at meddele oplysningerne til brug for udarbejdelse af rapporten efter stk. 1.

Stk. 4. Meddeler den øverste modervirksomhed ikke oplysningerne, jf. stk. 3, skal dattervirksomheden udarbejde bæredygtighedsrapporten på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af, og afgive en erklæring om, at den øverste modervirksomhed ikke har efterkommet anmodningen.

Stk. 5. Den i stk. 1 omhandlede dattervirksomheds ledelse har ansvaret for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at dattervirksomhedens bæredygtighedsrapport udarbejdes og indsendes i overensstemmelse med §§ 137 m og 137 n.

Stk. 6. Dattervirksomheden kan undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapport, hvis den øverste modervirksomhed har udarbejdet en bæredygtighedsrapport på koncernniveau, der opfylder kravene i § 137 m og som er forsynet med en erklæring, jf. stk. 2. Hvis den øverste modervirksomhed ikke forsyner bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 2, skal dattervirksomheden afgive en erklæring om, at den øverste modervirksomhed ikke har ladet bæredygtighedsrapporten forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering

Stk. 7. Dattervirksomheden kan undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapport, jf. stk. 1, når

- 1) dattervirksomhedens nettoomsætning i det foregående regnskabsår ikke længere overskrider 1.494 mio. kr., eller
- 2) koncernens samlede nettoomsætning i EU i to på hinanden følgende regnskabsår ikke længere overskrider 450 mio. euro.

Stk. 8. Stk. 1-6 finder ikke anvendelse, når dattervirksomheden eller den øverste modervirksomhed er en investeringsholdingvirksomhed jf. bilag 1, B, nr. 7, og investeringsholdingvirksomhedens dattervirksomheder har forretningsmodeller og aktiviteter, der er uafhængige af hinanden.

§ 137 l. En filial, hvis nettoomsætning i det foregående regnskabsår oversteg 40 mio. euro, og som er filial af en virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i et EU-/EØS-land, skal på vegne af denne virksomhed, jf. dog stk. 2, udarbejde en bæredygtighedsrapport i overensstemmelse med kravene til bæredygtighedsrapportens indhold og offentliggørelse i §§ 137 m og 137 n enten om den udenlandske virksomhed, der ikke er den del af en koncern, eller om den samlede koncern og lade rapporten forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring herom i henhold til lovgivningen i det pågældende land, hvis

- 1) den udenlandske virksomhed ikke indgår i en koncern og virksomhedens nettoomsætning i EU i hvert af de seneste 2 på hinanden følgende regnskabsår overstiger 150 mio. euro eller
- 2) den udenlandske virksomhed er en del af en koncern, hvis øverste modervirksomhed ikke er underlagt lovgivningen i et EU-/EØS-land, og koncernens samlede nettoomsætning i EU i hvert af de seneste 2 på hinanden følgende regnskabsår overstiger 150 mio. euro.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis en af de i stk. 1, nr. 1 eller 2, nævnte virksomheder har udarbejdet en bæredygtighedsrapport, der op-

§ 137 l. En filial af en udenlandsk virksomhed, der ikke har hjemsted i et EU-/EØS-land, skal udarbejde en bæredygtighedsrapport i overensstemmelse med §§ 137 m og 137 n, vedrørende den udenlandske virksomhed eller koncernen, jf. dog stk. 6–8, hvis

- 1) filialen på balancetidspunktet havde en nettoomsætning i det foregående regnskabsår der overskrider 200 mio. euro, og
- 2) den udenlandske virksomhed
 - a) ikke indgår i en koncern og dens nettoomsætning i EU i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider 450 mio. euro, eller
 - b) er en del af en koncern, hvis øverste modervirksomhed ikke har hjemsted i et EU-/EØS-land, og koncernens samlede nettoomsætning i EU i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider 450 mio. euro, og
- 3) den øverste modervirksomhed, jf. nr. 2, litra b, ikke har en dattervirksomhed, der er omfattet af artikel 40a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.

Stk. 2. Bæredygtighedsrapporten skal forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, afgivet af en godkendt revisor eller uafhængig erklæringsudbyder, eller en person eller virk-

fylder kravene i § 137 m, eller disse har en datter-virksomhed omfattet af § 99 a, jf. § 137 k.

Stk. 3. Udarbejder en af de i stk. 1, nr. 1 eller 2, nævnte virksomheder en bæredygtighedsrapport, skal rapporten være forsynet med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret hertil i henhold til lovgivningen i det pågældende land.

Stk. 4. Har filialen ikke de nødvendige oplysninger til brug for udarbejdelsen af bæredygtighedsrapporten, jf. stk. 1, skal filialen anmode den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed om at afgive oplysningerne til brug herfor.

Stk. 5. Forsyner den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 3, skal filialen afgive en erklæring om, at den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke har afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering. Meddeler den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke oplysningerne, jf. stk. 4, skal filialen udarbejde bæredygtighedsrapporten på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af, har indhentet eller erhvervet og afgive en erklæring om, at den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke har efterkommet anmodningen.

Stk. 6. Den i stk. 1 omhandlede filial er ansvarlig for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at bæredygtighedsrapporten udarbejdes i overensstemmelse med stk. 1-5, og at denne rapport indsendes i overensstemmelse med § 137 n, stk. 1 eller 2.

somhed der er autoriseret hertil i henhold til den nationale lovgivning, hvorunder den udenlandske virksomhed eller øverste modervirksomhed henhører.

Stk. 3. Har filialen ikke de nødvendige oplysninger, skal filialen anmode den udenlandske virksomhed eller sin øverste modervirksomhed om at meddele oplysningerne til brug for udarbejdelse af rapporten efter stk. 1.

Stk. 4. Meddeler den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke oplysningerne, jf. stk. 3, skal filialen udarbejde bæredygtighedsrapporten på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af, og afgive en erklæring om, at den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke har efterkommet anmodningen.

Stk. 5. Den i stk. 1 omhandlede filials filialbestyrere er ansvarlige for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at bæredygtighedsrapporten udarbejdes og indsendes i overensstemmelse med §§ 137 m og 137 n.

Stk. 6. Filialen kan undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapport, hvis den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed, har udarbejdet en bæredygtighedsrapport, der opfylder kravene i § 137 m, og som er forsynet med en erklæring, jf. stk. 2. Hvis den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke forsyner bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 2, skal filialen afgive en erklæring om, at den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke har ladet bæredygtighedsrapporten forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 7. Filialen kan undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapport, jf. stk. 1, når

- 1) filialens nettoomsætning i det foregående regnskabsår ikke længere overskrider 200 mio. euro, eller
- 2) den udenlandske virksomhed

- a) ikke indgår i en koncern og dens nettoomsætning i EU i to på hinanden følgende regnskabsår ikke længere overskrider 450 mio. euro, eller
- b) er en del af en koncern, hvis øverste modervirksomhed ikke har hjemsted i et EU-/EØS-land, og koncernens samlede nettoomsætning i EU i to på hinanden følgende regnskabsår ikke længere overstiger 450 mio. euro.

Stk. 8. Stk. 1-6 finder ikke anvendelse, når den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed er en investeringsholdingvirksomhed jf. bilag 1, B, nr. 7, og investeringsholdingvirksomhedens dattervirksomheder har forretningsmodeller og aktiviteter, der er uafhængige af hinanden.«

§ 137 m. En bæredygtighedsrapport, jf. § 137 k, stk. 1, og § 137 l, stk. 1, skal indeholde oplysninger i overensstemmelse med § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra c-e, og nr. 2-6. Det samme gælder oplysninger efter § 99 a, stk. 2, nr. 8. Oplysningerne efter 1. og 2. pkt. skal afgives efter

- 1) de til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering for tredjelandsvirksomheder som fastsat efter artikel 40 b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer,
- 2) de til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering efter artikel 29 b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer eller
- 3) ligeværdige standarder for bæredygtighedsrapportering, som er fastsat ved en gennemførelsesretsakt om ækvivalensen af standarder for bæredygtighedsrapportering vedtaget i henhold til artikel 23, stk. 4, tredje afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om harmonisering af gennemsigthedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked.

25. To steder i § 137 m ændres »§ 99 a, stk. 2« til: »§ 99 a, stk. 3«.

§ 137 n. Dattervirksomheder og filialer, der skal afgive en bæredygtighedsrapport i henhold til § 137 k, stk. 1, eller § 137 l, stk. 1, skal indsende rapporten, erklæringen om bæredygtighedsrapportering og eventuelt en erklæring, jf. § 137 k, stk. 4, 1. pkt., og § 137 l, stk. 5, 1. pkt., til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører.

Stk. 2. Dattervirksomheder og filialer, der i medfør af § 137 k, stk. 1, eller § 137 l, stk. 2, er undtaget fra at udarbejde en bæredygtighedsrapport, skal til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører, indsende den bæredygtighedsrapport, der efter § 137 m er udarbejdet af en af de virksomheder, der er nævnt i § 137 k, stk. 1, § 137 l, stk. 1, nr. 1 eller 2, sammen med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 137 k, stk. 3, eller § 137 l, stk. 3, eller eventuelt en erklæring, jf. § 137 k, stk. 4, 2. pkt., og § 137 l, stk. 5, 2. pkt.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om indsendelse af bæredygtighedsrapporten, erklæringen om bæredygtighedsrapportering og eventuelle erklæringer, jf. § 137 k, stk. 4, og § 137 l, stk. 5.

§ 154. Erhvervsstyrelsen bekendtgør straks modtagelse af årsrapporter, undtagelseserklæringer m.v., som indsendes i stedet herfor, afsluttede likvidationsregnskaber samt halvårsrapporter for statslige aktieselskaber. Konstaterer Erhvervsstyrelsen i forbindelse med en kontrol efter bestemmelserne i §§ 159-159 b, at en årsrapport

26. I § 137 n, stk. 1, ændres »jf. § 137 k, stk. 4, 1. pkt., og § 137 l, stk. 5, 1. pkt.« til: »jf. § 137 k, stk. 4, og § 137 l, stk. 4«.

27. § 137 n, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Dattervirksomheder der i medfør af § 137 k, stk. 6, er undtaget fra at udarbejde en bæredygtighedsrapport, skal til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører, indsende den bæredygtighedsrapport, der efter § 137 m er udarbejdet af den øverste modervirksomhed i henhold til § 137 k, stk. 6, 1. pkt., sammen med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 137 k, stk. 2, eller eventuelt en erklæring, jf. § 137 k, stk. 4. Filialer, der i medfør af § 137 l, stk. 6, er undtaget fra at udarbejde en bæredygtighedsrapport, skal til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører, indsende den bæredygtighedsrapport, der efter § 137 m er udarbejdet af den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed, jf. § 137 l, stk. 6, 1. pkt., sammen med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 137 l, stk. 2, eller eventuelt en erklæring, jf. § 137 l, stk. 4.«

28. I § 137 n, stk. 3, ændres »og eventuelle erklæringer, jf. § 137 k, stk. 4, og § 137 l, stk. 5.« til: »og erklæringerne i henhold til § 137 k, stk. 4, og stk. 6, 2. pkt., og § 137 l, stk. 4, og stk. 6, 2. pkt.«

29. I § 154, stk. 1, 1. pkt., udgår »afsluttende likvidationsregnskaber«.

m.v. indeholder så alvorlige fejl eller mangler, at dokumentet er groft misvisende, kan styrelsen trække dokumentet tilbage fra offentliggørelse. En årsrapport m.v., som ikke er behørigt godkendt og revideret, kan tilsvarende trækkes tilbage fra offentliggørelse.

Stk. 2. ---

§ 159. Erhvervsstyrelsen fører kontrol med årsrapporter og eventuelle hertil hørende erklæringer, undtagelseserklæringer m.v., som indsendes i stedet for årsrapporter, indberetninger om nettoomsætning efter § 138, stk. 6, indberetninger om bogføringssystem efter § 138 a, stk. 1 og 2, rapporter om indkomstskatteoplysninger i henhold til §§ 137 b-137 e og eventuelle tilhørende erklæringer efter § 137 d, stk. 3, og § 137 e, stk. 3, halvårsrapporter for statslige aktieselskaber samt delårsrapporter for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, som modtages med henblik på offentliggørelse. For virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, varetages kontrollen med overholdelse af standarder og regler for information i årsrapporter og delårsrapporter af Finanstilsynet, jf. § 161 a.

Stk. 2-5. ---

§ 170. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 1

B. Koncerner m.v.

30. I § 159 *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »rapporter om indkomstskatteoplysninger i henhold til §§ 137 b-137 e, og eventuelle tilhørende erklæringer efter § 137 d, stk. 3, og § 137 e, stk. 3,« til: »rapporter om indkomstskatteoplysninger i henhold til §§ 137 b-137 e, bæredygtighedsrapporter i henhold til §§ 137 k og 137 l, og eventuelle tilhørende erklæringer efter § 137 d, stk. 3, og § 137 e, stk. 3, § 137 k, stk. 2, 4 og 6, og § 137 l, stk. 2, 4 og 6,«.

31. § 170 affattes således:

»§ 170. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger.«

32. I *bilag 1, B. Koncerner m.v.*, indsættes efter nr. 6 som nyt nummer:

»7. 7. Investeringsholdingvirksomhed: En virksomhed, der alene har til formål at erhverve kapitalandele i andre virksomheder samt at forvalte og udnytte disse kapitalandele uden direkte eller indirekte at involvere sig i ledelsen af de nævnte virksomheder, med forbehold for de rettigheder,

som en investeringsholdingvirksomhed besidder i sin egenskab af virksomhedsdeltager.«
Nr. 7 bliver herefter nr. 8.

§ 2

Lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering

I lov nr. 52 af den 28. januar 2025 om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering foretages følgende ændringer:

§ 66. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. § 68, nr. 3, træder i kraft den 6. januar 2030.

1. § 66, stk. 3 og 5-7, og § 68, nr. 3, ophæves.
§ 66, stk. 4 og 8-10, bliver herefter stk. 3 og 4-6.

Stk. 4. ---

Stk. 5. For store virksomheder, jf. årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 3, der er i regnskabsklasse C, jf. årsregnskabslovens § 7, stk. 1, nr. 3, har årsregnskabslovens § 99 a som affattet ved denne lovs § 68, nr. 2, virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2025 eller senere. Det samme gælder for store virksomheder, jf. årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 3, der er omfattet af regnskabsklasse D, jf. årsregnskabslovens § 7, stk. 1, nr. 4, og som på balancetidspunktet havde et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret på 500 eller mindre. For regnskabsår, der er påbegyndt inden den 1. januar 2025, finder § 99 a og regler udstedt i medfør af § 99 a, stk. 9 og 10, som affattet ved lov nr. 1716 af 27. december 2018 anvendelse.

Stk. 6. For små og mellemstore virksomheder, jf. årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 1 og 2, der er i regnskabsklasse D, jf. årsregnskabslovens § 7, stk. 1, nr. 4, har årsregnskabslovens § 99 a som affattet ved denne lovs § 68, nr. 2, virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2026 eller senere. For regnskabsår, der er påbegyndt inden den 1. januar 2026, finder § 99 a og regler udstedt i medfør af § 99 a, stk. 9 og 10, som affattet ved lov nr. 1716 af 27. december 2018 anvendelse.

Stk. 7. Uanset stk. 5, 3. pkt., og stk. 6, 2. pkt., kan virksomheder, der er omfattet af stk. 5 og 6,

for regnskabsår, der begynder tidligere end den 1. januar 2026, vælge at udarbejde deres bæredygtighedsrapportering efter årsregnskabslovens § 99 a som affattet ved denne lovs § 68, nr. 2.

Stk. 8-10. ---

§ 68. I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1057 af 23. september 2024, som ændret ved § 1 i lov nr. 480 af 22. maj 2024, lov nr. 1602 af 17. december 2024 og § 2 i lov nr. 1668 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

2. ---

3. § 99 a affattes således:

»**§ 99 a.** Store virksomheder skal i ledelsesberetningen medtage en bæredygtighedsrapportering. I rapporteringen, der skal udgøre et særskilt afsnit, skal medtages oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation, jf. dog stk. 7 og 11. Virksomheden skal oplyse om den proces, den har gennemført for at identificere de oplysninger, som er medtaget i rapporteringen.

Stk. 2. Oplysninger nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte følgende, jf. dog stk. 5:

- 1) En kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og -strategi, herunder
 - a) virksomhedens forretningsmodels og -strategis modstandsdygtighed over for risici i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål,
 - b) virksomhedens muligheder vedrørende bæredygtighedsspørgsmål,
 - c) virksomhedens planer, herunder gennemførelsestiltag og hertil hørende finansierings- og investeringsplaner for at sikre, at dens forretningsmodel og -strategi er forenelige med Parisaftalen inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer vedtaget den 12. december 2015 og med målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og, hvor det er relevant, virksomhedens ek-

- sponering for kul-, olie- og gasrelaterede aktiviteter,
- d) hvordan virksomhedens forretningsmodel og -strategi tager hensyn til virksomhedens interessenters interesser og til virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og
 - e) hvordan virksomhedens strategi er blevet gennemført med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål.
- 2) En beskrivelse af de tidsfæstede mål vedrørende bæredygtighed, som virksomheden har fastsat, herunder, hvor det er relevant, absolutte mål for reduktion af drivhusgasemission i hvert fald for 2030 og 2050, en beskrivelse af virksomhedens fremskridt med hensyn til at nå disse mål og en tilkendegivelse af, hvorvidt virksomhedens mål vedrørende miljømæssige faktorer er baseret på videnskabelig dokumentation.
 - 3) En beskrivelse af den rolle, som virksomhedens ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6, spiller med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, og en beskrivelse af dens ekspertise og færdigheder med henblik på at varetage denne rolle eller den mulighed, den har for at anvende bistand på dette område.
 - 4) En beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål.
 - 5) Oplysninger om, hvorvidt der foreligger incitamentsordninger forbundet med bæredygtighedsspørgsmål, som tilbydes medlemmer af virksomhedens ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6.
 - 6) En beskrivelse af
 - a) due diligence-procedurer, der er gennemført af virksomheden med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål og, hvor det er relevant, i tråd med anden lovgivning, som stiller krav til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure,
 - b) de væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger vedrørende virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde, og tiltag til at identificere og overvåge disse indvirkninger og andre negative indvirkninger,

som virksomheden er påkrævet at identificere i henhold til anden lovgivning for virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure, og

- c) eventuelle tiltag, der er taget af virksomheden for at forebygge, afbøde, afhjælpe eller standse aktuelle eller potentielle negative indvirkninger, og resultatet af sådanne tiltag.
- 7) En beskrivelse af de væsentligste risici for virksomheden vedrørende bæredygtighedsspørgsmål, herunder en beskrivelse af virksomhedens væsentligste afhængigheder, for så vidt angår disse spørgsmål, og hvordan virksomheden styrer disse risici.
- 8) Indikatorer, som er relevante for oplysningerne i nr. 1-7.

Stk. 3. Oplysningerne i stk. 2 skal omfatte oplysninger vedrørende kort-, mellem- og langsigtede horisonter, alt efter hvad der er relevant.

Stk. 4. Oplysninger efter stk. 1-3 skal, hvor det er relevant, indeholde oplysninger om virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde. Oplysninger efter stk. 1-3 skal endvidere indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på andre oplysninger, der er medtaget, jf. § 99, og beløb, der er anført i årsregnskabet.

Stk. 5. Virksomheden kan i særlige tilfælde undlade at give oplysninger efter stk. 2-4, hvis offentliggørelse af de pågældende oplysninger kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister. Undlader virksomheden at give oplysninger, jf. 1. pkt., må dette dog ikke forhindre, at rapporteringen giver en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat og situation og virksomhedens aktivitets påvirkning af de forhold, der er nævnt i stk. 1. Undlader virksomheden at give oplysninger, jf. 1. pkt., skal virksomheden oplyse dette i sin rapportering.

Stk. 6. Oplysninger, der efter stk. 1-5 skal medtages i bæredygtighedsrapporteringen, skal afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, kon-

soliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, herunder i delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til direktivet. Henvises der til internationale retningslinjer, protokoller el.lign. vedrørende bæredygtighedsrapportering i de i 1. pkt. omtalte standarder, vil disse være gældende, uanset at de ikke foreligger på dansk.

Stk. 7. En dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysninger efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis modervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern. Er en dattervirksomheds modervirksomhed etableret i et land uden for EU/EØS, kan dattervirksomheden undlade at medtage oplysningerne efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis modervirksomheden medtager oplysningerne i sin konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. dog stk. 9, og hvis bæredygtighedsrapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering.

Stk. 8. Anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, 1. pkt., skal dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde oplysning om

- 1) navn og hjemsted på den modervirksomhed, der rapporterer oplysninger på koncernniveau i overensstemmelse med stk. 1-6 eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering som fastsat i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder,
- 2) url-adresse på modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning, jf. stk. 7, 1. pkt., eller i givet fald på dens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og på erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. § 135 c, eller på erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 9, nr. 2, og
- 3) at dattervirksomheden er undtaget fra bestemmelserne i stk. 1-6.

Stk. 9. Anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, og er dattervirksomhedens modervirksomhed hjemmehørende i et land uden for EU/EØS,

- 1) skal dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde oplysninger som nævnt i stk. 8,
- 2) skal dattervirksomheden sammen med sin egen årsrapport indsende modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og erklæringen om bæredygtighedsrapporteringen i overensstemmelse med § 138 til Erhvervsstyrelsen og
- 3) skal de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer vedrørende aktiviteter udført af dattervirksomheden, herunder dens dattervirksomheder, være indeholdt i dattervirksomhedens ledelsesberetning eller være indeholdt i modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering.

Stk. 10. For virksomheder, som udarbejder konsolideret bæredygtighedsrapportering, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-6 gives for koncernen som helhed, jf. dog § 128, stk. 4.

Stk. 11. En modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, som undlader at udarbejde koncernregnskab i medfør af § 111, stk. 2, er undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis dattervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning. Herudover er en modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, som undlader at udarbejde koncernregnskab i medfør af § 111, stk. 3, undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis den dattervirksomhed, der udarbejder det i § 111, stk. 3, nr. 1, nævnte reviderede koncernregnskab, opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning.

Stk. 12. Stk. 1-11 finder ikke anvendelse for en alternativ investeringsfond som defineret i § 3, stk. 1, nr. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.«

4-12. ---

§ 66. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. § 68, nr. 2, har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2024 eller senere, jf. dog stk. 5, 6, 8 og 10.

2. I § 66, stk. 4, der bliver til stk. 3, ændres »jf. dog stk. 5, 6, 8 og 10« til »jf. dog stk. 4 og 6«

Stk. 5-7. ---

Stk. 8. Stk. 3-7 finder tilsvarende anvendelse på modervirksomheder, som aflægger koncernregnskab. Ved opgørelse af antal heltidsbeskæftigede, jf. stk. 5, 2. pkt., anvendes antallet af heltidsbeskæftigede i koncernen som helhed.

Stk. 9. ---

Stk. 10. Uanset årsregnskabslovens § 99 a, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 68, nr. 2, kan små og mellemstore virksomheder, jf. størrelsesgrænserne for små og mellemstore virksomheder i årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 1 og 2, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, beslutte ikke at lade bæredygtighedsrapporteringen efter § 99 a, stk. 1, indgå i ledelsesberetningen for regnskabsår, der begynder inden den 1. januar 2028. Virksomhederne, jf. 1. pkt., skal i så fald angive, hvorfor rapporteringen ikke er medtaget i ledelsesberetningen. For regnskabsår, hvor 1. pkt. anvendes, finder § 99 a og regler udstedt i medfør af § 99 a, stk. 9 og 10, som affattet ved lov nr. 1716 af 27. december 2018 anvendelse.

§ 77. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Loven kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. §§ 1-67, 74 og 75 kan ved en kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

3. I § 66, stk. 8, 1. pkt., der bliver til stk. 4, 1. pkt., ændres »Stk. 3-7« til: »Stk. 3«, og 2. pkt., ophæves.

4. § 66, stk. 10, 3. pkt., der bliver stk. 6, 3. pkt., ophæves.

§ 66, stk. 4 og 8-10, bliver herefter til stk. 3 og 4-6.

5. § 77 affattes således:

»§ 77. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de grønlandske forhold tilsiger.«

§ 3

I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 331 af 20. marts 2025, som ændret ved § 2 i lov nr. 710 af 20. juni 2025, § 16 i lov nr. 1648 af 16. december 2025, § 4 i lov nr. 1765 af 29. december 2025 og i lov nr. 729 af 1. september 2026, foretages følgende ændring:

§ 118 a. ---

Stk. 2. Indgår kapitalselskabet i en koncern, og anvender selskabet årsregnskabslovens § 99 a, stk. 7, skal selskabet hurtigst muligt videregive lønmodtagerrepræsentanternes udtalelse efter stk. 1, 2. pkt., til modervirksomheden.

1. I § 118 a, *stk. 2*, ændres »§ 99 a, stk. 7« til: »§ 99 d, stk. 1, eller § 99 e, stk. 1«.

§ 4

I revisorloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 206 af den 20. februar 2025 som ændret ved § 3 i lov nr. 729 af 1. september 2026, foretages følgende ændringer:

*Revisorloven***§ 1 a. ---**

1-6) ---

7) Bæredygtighedsrapportering: Bæredygtighedsrapportering som defineret i årsregnskabslovens bilag 1, C, nr. 16, eller i anden lovgivning, der gennemfører artikel 2, nr. 18, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.

8) ---

1. § 1 a, stk. 1, nr. 7, affattes således:

»7) Erklæring om bæredygtighedsrapportering: Erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. årsregnskabslovens § 135 c, eller anden lovgivning der gennemfører artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), og artikel 34, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.«

2. Efter § 6 indsættes før overskriften før § 7:

»§ 6 a. En revisor, der er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, jf. § 3 c, og som senest den 31. marts 2027 har deponeret denne godkendelse i Erhvervsstyrelsen, kan, uanset § 6, stk. 3, efter anmodning få godkendelsen genoptaget, hvis revisoren opfylder kravene til efteruddannelse fastsat i medfør af § 3 c, stk. 2.«